

ILLINOIS-KONFERENSEN
1853-1903

ALLEN COUNTY PUBLIC LIBRARY

3 1833 06587 7380

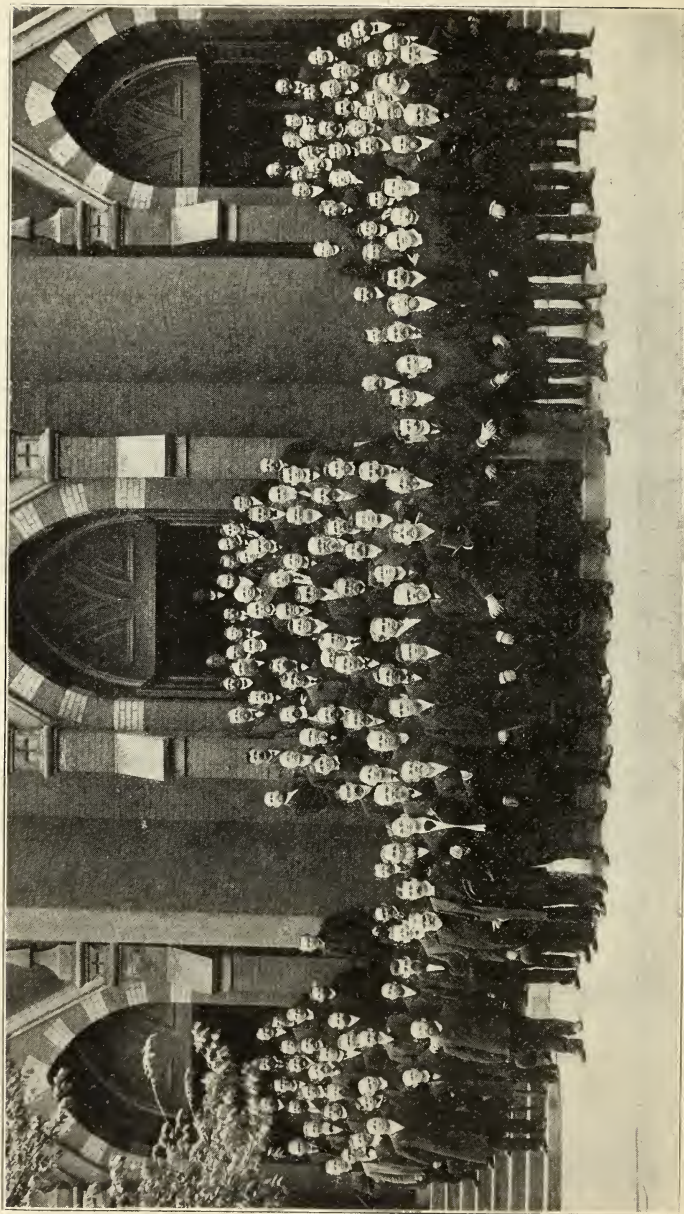
GC
977.3
IL6IK

Digitized by the Internet Archive
in 2013

<http://archive.org/details/illinoiskonferen00augu>

PORTRÄTT AF DELEGATERNA VID ILLINOIS-KONFERENSENS MÖTE I MOLINE 1903.

ILLINOIS-KONFERENSEN

1853—1903

ROCK ISLAND, ILL.
AUGUSTANA BOOK CONCERNS TRYCKERI.

Vid Illinois-konferensens

af Augustana-synoden femtionde årsmöte, hvilket hölls i Moline, Ill., den 6—13 maj 1903, fattades följande beslut:

“1. Att konferensen utgifver en minnesskrift i anledning af detta 50-års jubelmöte;

2. att en kommitté af tre personer tillsättes att redigera och utgifva sagda minnesskrift;

3. att denna kommitté utgöres af pastorerna J. G. Dahlberg och Carl J. Bengston samt konferensens ordförande, dr Carl A. Hemborg.”

Med hänsyn till textinnehållet och det mera formella i föreliggande lilla minnesskrift torde föga behöfva sägas. Däremot behöfver något sägas med hänsyn till illustreringen. Kommitterades tanke att införa bilder af alla konferensen tillhöriga kyrkor, porträtt af och biografiska anteckningar om alla prästmän, som verkat och verka inom konferensen, måste för de dryga utgifternas skull lämnas åsido. Att minnesskriften borde illustreras, låg dock i öppen dag. Kommitterade enade sig slutligen om följande:

1. Af kyrkor införas porträtt af den äldsta och största inom hvarje distrikt;

2. såsom regel införas icke porträtt af nu lefvande prästmän eller lekmän.

Det första af dessa beslut afsåg att åtminstone i någon mån göra rättvisa åt hvarje distrikt som ock mot konferensen såsom sådan. Det andra beslutet behöfver ingen förklaring. De skenbara afvikelser, som

mot regeln i detta beslut förekomma, försvara sig själfva. Har någon prästman eller lekman förbisetts, har det skett af okunnighet. Att det här och där i minnesskriften gifves rum för förbättringar, erkännes villigt. Den lilla skriften torde dock kunna tjäna sitt ändamål såsom "*minnesskrift*". Må hon, dit hon kommer, få mana till tacksamhet mot Gud för hans nåd och barmhärtighet mot oss och därmed till fortsatt verksamhet i hans tjänst.

ROCK ISLAND och MOLINE, ILL., i juli 1904.

Kommitterade.

JUBELFESTEN.

Hälsning till konferensen vid mötets öppnande.

“Jag lade mina ord i din mun och öfverskyldede dig med min hands skugga, på det jag skulle skapa en himmel och grunda en jord och säga till Sion: Du är mitt folk.” Es. 51: 16.

Vördade och älskade fäder och bröder!
Sällan vederfares det en pastor den glädjen att bringa en konferens en välkomsthälsning vid ett festmöte sådant som detta. Det är nu öfver 50 år, sedan konferensens första möte hölls på den plats, hvarest vi i dag samlats. Den lilla kyrka, som står vid sidan om denna ståtliga och i festskrud klädda helgedom, var en af de första, som svenskarna uppförde här i landet. Hon var på sin tid ett tacknämligt rum för nybyggarnas firande af Herrens sköna gudstjänst. I den lilla kyrkan tog konferensen sin början.

Emedan det står i full harmoni med skriften att likna kyrkan vid en af Gud “skapad himmel och grundad jord”, hennes lärare vid stjärnor och församlingarna vid ljusstakar, må det tillåtas mig att under detta bildspråk påminna denna konstellation, Illinois-konferensen, som nu är samlad här, om profeten Daniels ord: *“Lärarena skola lysa såsom himmelens sken, och de, som många undervisat till rättfärdighet, såsom stjärnor i evighet”*, Dan. 12: 3. Den kristna församlingen kan liknas vid himlahvalfvet och troгна

lärare vid tidrindade stjärnor, hvilka visa vägen genom världens dunkel upp till det eviga lifvets boningar.

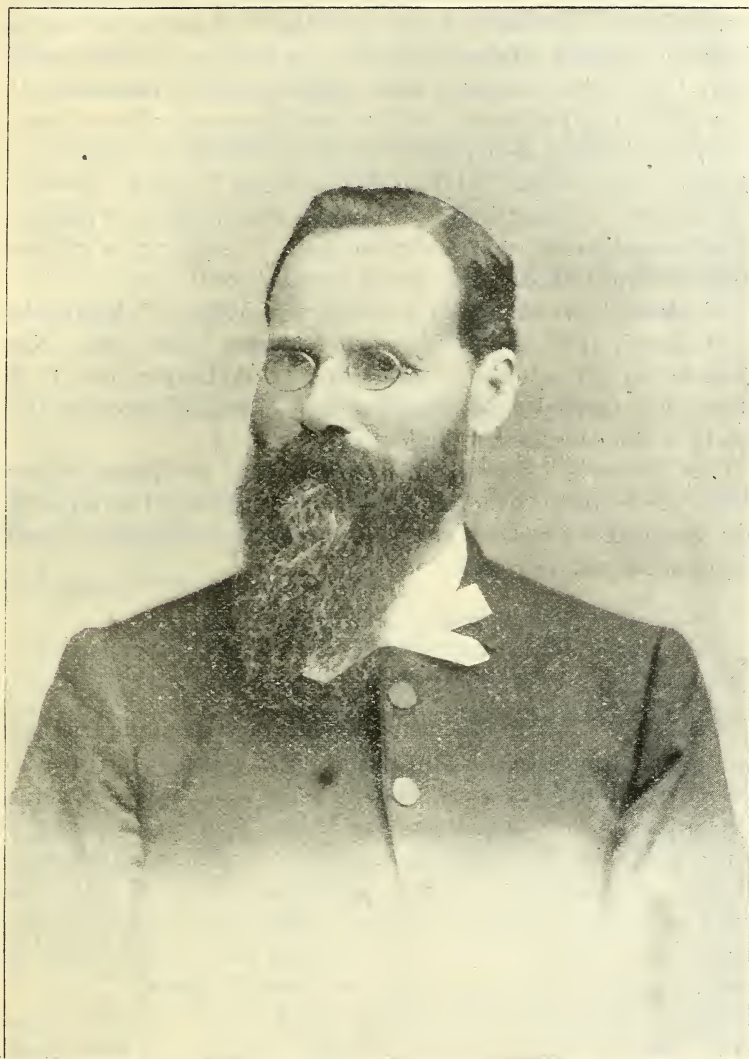
”Skapa en himmel.” — Vår lutherska kyrka i detta land har uppväxt under ett nytt himmelsstreck, i ett land, långt fjärran väster om vårt hemlands ”moar, fjäll och skär” och på soligare latituder än de, som bekransa ”Heimskringlas panna.”

Inom vår lutherska kyrkas värld hafva vi bevittnat en tilldragelse, hvilken ur flera synpunkter, vare sig man betraktar den i och för sig, de följder, den medfört eller kan komma att medföra, eller man gifver akt på dess rent religiösa halt —, i hög grad förtjänar vår uppmärksamhet. En ny kyrka har växt upp inför våra ögon. Hon spirade upp under försakelse och häftiga anfall af henne omgifvande partier. Hon har dock tillväxt allt mer och mer; hon har fullföljt sitt grundläggningsarbete med kraft och liflighet.

Redan så tidigt som år 1638 uppstod en församling i Delaware, men hon sjönk ned bakom vår lutherska kyrkas synkrets. Endast genom historiens spektroskop komma några strålar till oss såsom ljuset från en fixstjärna och påminna oss om, att den församlingens stjärnor lyste till en tid och sloknade.

Med den immigration, som tog sin början i vårt fädernesland för omkring 60 år sedan och kraftigt tilltog under de närmaste 40 åren, kom en ny tid för vår kyrkas i detta land historia. Guds finger regerar folken och historien, och hans ”varde” frambringar nya tider. Vid ofvannämnda tidsskede uppväckte Herren i vår moderkyrka lärare, som foro hit öfver för att taga vara på de i detta vidsträckta land kringströdda främlingarna af svensk härkomst. Dessa män voro L. P. Esbjörn, T. N. Hasselquist, Erl. Carlsson, O. C. T. Andrén och Jonas Swensson. Synodens nuvarande president, dr E. Norelius, är den ende ibland oss kvarlevande, som varit med i vår kyrkas grundläggningsdagar. Han är närvarande vid detta vårt högtidsmöte, och det är med synnerlig glädje vi hälsa honom välkommen till oss. Vi hade ock önskat se pastor G. Peters här. Han är en af konferensens äldsta arbetare och har varit pastor i denna församling.

Antalet prästmän, hvilka arbetade under grundläggningsperioden, före synodens stiftelse 1860, var 18. Af dessa lefva ännu fyra.

AUGUSTANA-SYNODENS PRESIDENT,
RIDDAREN AF NORDSTJÄRNEORDEN, TEOLOGIE DOKTOR E. NORELIUS,
FÖDD DEN 26 OKT. 1833, PRÄSTVIGD 1856.

År 1860 funnos inom det område, som nu utgör Illinois-konferensen, följande *missionsdistrikt*: *Rock Island-distriktet* med församlingarna Andover, Moline, Geneseo och Swedona; *Galesburg-distriktet* med församlingarna Galesburg, Knoxville, Princeton, Altona och Wataga; *Chicago-distriktet* med Immanuels-församlingen; *Rockford-distriktet* med församlingarna Rockford, Pecatonica och DeKalb; *Paxton-distriktet* med församlingen i Attica; således 5 distrikt med 17 församlingar. Nu räknar konferensen 125 pastorer, 13 missionsdistrikt och 192 församlingar. I sanning en rik med stjärnor skapad himmel och en vidt grundad jord!

På historisk grund anse vi det möte, som hölls här i Moline den 6—9 januari 1853, såsom Illinois-konferensens första möte. Närvarande vid det mötet voro pastorerna L. P. Esbjörn och T. N. Hasselquist; ombuden Samuel Jönsson, Johannes Jönsson och Carl Lindman samt licentiaten Wallentin.

Dyre bröder! I hafven alla arbetat inom det första 50 årskedet af vår kyrkas historia. Under detta halfsekel har vår kyrkliga verksamhet utvidgats mer, än de första grundläggarna kunde ens drömma om. Vi säga:

"För år, som ej gjort hjärtat kallt,
för ljusnadt hopp — för allt,
Gudi allena ära!"

Hvilka blad i vår kyrkas historia kunna vara mera uppfriskande och uppmuntrande än de, på hvilka fädernas arbete och strider äro tecknade; och hvilka trakter i vårt nya hemland borde vara kärare att besöka än de församlingar, som utgöra förstlingskärfvarna af deras arbete! — En sådan kärfve är sv. ev. luth. församlingen i Moline. Hit kommen I, fäder och bröder, för att vid detta möte kasta en återblick på hänsvunnen tid. Där borta i den höga grafkullen hvila några af våra kära hänsofna fäder. "Ja, låtom oss verka med allvar och flit, så länge oss dagen förunnas."

Sätten eder nu vid denna högtid ned till en stunds hvila i denna dal. Gud har befallt sitt folk att fira högtider och vara glada. Sådana stunder skola stärka oss i anden och starkare knyta samman gemensamhetsbanden.

Jag hälsar eder, I alla lysande stjärnor på konferensens himmel;

jag hälsar eder, I lekmannaombud, som stå stödjande församlingarnas ljusstakar; jag hälsar eder, I vårt läroverks samtliga lärare och lärjungar samt alla vid detta möte närvarande vänner och besökare med ett hjärtligt: *Välkomna!*

Därför, mina älskade bröder, varen faste, orubblige, öfverflödande i Herrens verk alltid, vetande, att edert arbete icke är fåfängt i Herren, 1 Kor. 15: 58. — Herren välsigne detta vårt festmöte!
Moline, Ill., 1903.

CARL A. HEMBORG.

Hälsning från pastor G. Peters.

Alldenstund vi i denna minnesskrift icke kunna inrymma de predikningar och tal, som höllas på festdagen, vilja vi här endast återgifva pastor G. Peters skriftligen insända hälsning:

Till vördade Illinois-konferensen.

Guds rika nåd och välsignelse!

Då nu konferensen är samlad till möte i den församling, jag först betjänade, och därstädes firar "guldbröllop", må det tillåtas mig att härmed bringa konferensen min hjärtligaste hälsning och välönskan.

Jag tänker på den gamla tiden och de förra år. När jag kom till Amerika 1859, var konferensen endast ett 6 års gammalt barn, och endast 6 pastorer* betjänade församlingar. Den sjunde, professor L. P. Esbjörn, var lärare vid universitetet i Springfield.

I nära 44 år har jag följt konferensens utveckling. Br. H. Olsson** och jag äro nu de äldsta i konferensen och snart färdiga att för alltid lämna fältet.

I september 1859 såg jag i Geneva för första gången alla bröderna samlade. Jag tror där var blott en präst, pastor Cederstam, från hela Minnesota och en, M. F. Håkanson, från hela Iowa. Det

* Svenskar: näml. Hasselquist, Erl. Carlsson, Swensson, O. C. T. Andren, A. Andreen och E. Norelius.

** Pastor H. Olson, betjänade inom Ill.-konf. senast församlingen i Henderson Grove, Ill.

var en liten hop, men den satte sin tröst till Herren. Ingen af oss kunde då ana, hvad som skulle blifva efter några årtionden. "Af Herren är det skedt och är ett under för våra ögon." Måtte konferensen, nu manstark, icke trösta på egen styrka, ty då ramlar allt i grus såsom Babels torn. Herren välsigne och bevare Illinois-konferensen och alla konferenser inom vårt samfund! "Frid vare inom dina murar och lycka i dina palats!"

Lede eder Gud vid detta viktiga möte, att alla beslut må blifva efter hans vilja. Med min anda och mina böner är jag hos eder.

Med vördnad en ringa och onyttig tjänare

G. PETERS.

Program för femtioårsfesten.

Fredagen den 8 maj lämnade konferensen sina löpande göromål för att den dagen fira minnesfest. Kl. 10 f. m. hölls predikan af professor och teologie dr C. E. Lindberg, hvarefter pastor H. O. Lindeblad höll *Minnestal* med ledning af orden: "Men några äro afsomnade", 1 Kor. 15: 6. På e. m. kl. 2 hölls predikan af pastor A. W. Stark; *Minnestal* af dr S. P. A. Lindahl; *Framtidsblickar* framställdes af pastor N. J. Forsberg; *Korta minnestal* höllas af pastorerna A. Lindholm och N. Nordgren, och dr C. O. Granére uppläste ett af honom författadt poem.

På kvällen kl. 7:30 hölls festtal af synodens president, dr E. Norelius. Tal af dr L. G. Abrahamson öfver ämnet: Några jämförelsepunkter mellan den forna svensk-lutherska verksamheten vid Delawares och den nutida vid Mississippis stränder. Tal på engelska språket af dr E. F. Bartholomew öfver ämnet: The Future of the Lutheran Church in America. *Korta tankeord* af pastorerna O. J. Siljeström, J. Forsberg, M. Frykman och V. Setterdahl.

HISTORIK.

Illinois-konferensen af Augustana-synoden omfattar f. n.* staterna Illinois, Indiana, Michigan och Wisconsin, undantagandes Wisconsins nordvästra del, som tillhör Minnesota-konferensen. Ur konferensstatistiken för 1902 (den senast tillgängliga) hämta vi följande slutsummor:

Församlingar	195
Kommunikanter	35,981
Hela folkmängden	58,117
Präster (13 i synodens tjänst)...	116
Barn i hvardagsskolan.....	5,084
Barn i söndagsskolan.....	20,220
Kyrkoegendomens värde	\$1,426,339.00
Kyrkoskuld	184,124.14

Ålder. — Ända till år 1902 hade den meningen gjort sig gällande, att konferensen daterade sin tillvaro från år 1870. Denna mening var så allmän, att konferensen vid årsmötet i Moline år 1900 firade en minnesfest i anledning af sin 30-åriga tillvaro. Det var troligen den forskning i konferensens arkiv, hvilken beslutet om denna fest föranledde, som rubbade den gängse föreställningen om konferensens ålder.** Vid årsmötet 1902 yttrade dåvarande ordföranden, dr L. G. Abrahamson, därom i sin ämbetsberättelse följande ord: "Den 6—9 januari 1853 höll Mississippi-konferensen sitt första möte i den sv. ev. luth församlingens i Moline kyrka.

* 1903.

** I det tal, som dr S. P. A. Lindahl höll vid ofvan nämnda 30 årsfest, yttrade han, att det icke vore konferensens 30 utan 48 årsfest, som firades.

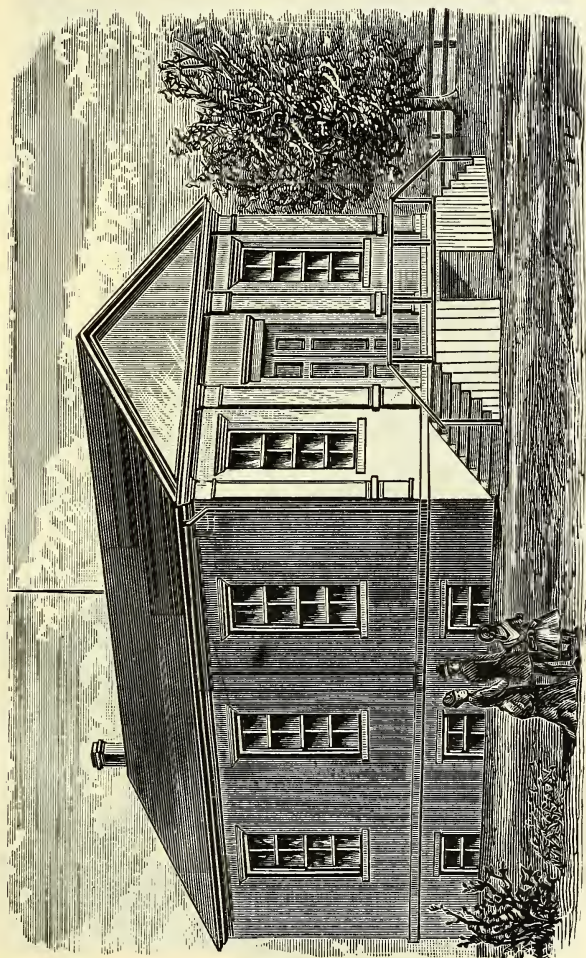
Det är nu höjdt öfver alla tvifvel, att Mississippi-konferensen och Illinois-konferensen äro identiska. Härom ena sig ock alla våra historiska urkunder.” — “Det bör ock tilläggas, att denna konferens’ arkiv har alltid varit en del af Illinois-konferensens arkiv. Och att den sedan 1870 har burit namnet Illinois-konferensen, upphäfver icke dess identitet mera än det, att många af denna konferens’ medlemmars namnombyte skulle göra dem till andra personligheter. Vi hade samma organisation före 1870, som vi hafva nu.” — Mötet anslöt sig till denna mening, såsom synes af följande beslut: “Att konferensen vid nästa möte firar en minnesfest med anledning af dess stiftelse för 50 år sedan, och att ordningsföljden af konferensmötena hädanefter räknas från konferensens egentliga stiftelseår, 1853.” Konferensens ålder har sålunda blifvit utrönt och officiellt bekräftad.

Då man nu efter ett halft sekels förlopp skådar tillbaka på vårt folks i detta land historia, kan man icke undgå att märka Guds nådefulla ledning såväl i begynnelsen som ock i fortgången af den kyrkliga verksamheten. Denna verksamhet afsåg och afser att tillgodose detta folks andliga och eviga behof; och det är naturligt, att detta skulle ske af den kyrka, i hvilken det blifvit fostradt, och på dess eget modersmål. Ja, det är helt säkert, att det i det stora hela icke kunde ske på annat sätt. Betydelsen af denna verksamhet för hela vår nationalitet i detta land, både i andligt och timligt afseende, och det äfven för dem, som ställt sig utom denna verksamhets direkta inflytande, kan icke gärna öfverskattas.

Förarbetet. — Konferensens historia kan sägas sträcka sig tillbaka till den svenska lutherska kyrkliga verksamhetens begynnelse bland de immigranter, som från Sverige anlände hit på 1800-talet. Denna verksamhet började i det närmaste samtidigt med inflyttningen och på den ort, där de första lutherska invandrarna slog sig ned, nämligen Andover, Ill., och kringliggande trakter, såsom Moline och Galesburg m. fl. samt Chicago.

Att den i sin början var liksom Guds rikes början ringa och måste bedrifvas under stor försakelse, är själfklart. De första immigranterna voro både få och fattiga och hade nybyggarelifvets alla svårigheter att bekämpa. Om dessa svårigheter kunna senare tidens invandrare hafva endast föga begrepp. De saknade de förmåner,

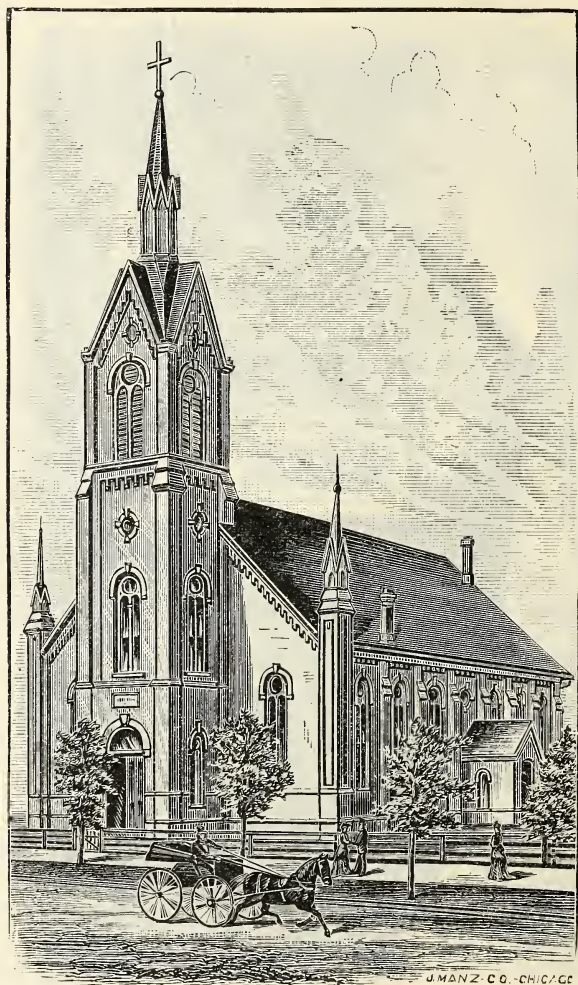
som hem och fädernesland skänkt dem; fattigdom hade varit de flestas lott därhemma, och detta hade drifvit dem från hem och härd för att i den nya världen söka sig en bättre utkomst. Hvad

GAMLA KYRKAN I ANDOVER.

de i detta afseende sökte, funno de också, ehuru de fingo tillkämpa sig det genom hårdt arbete och sträng sparsamhet. Djupast af allt kände de saknaden af Guds ords predikan och sakramentens för-

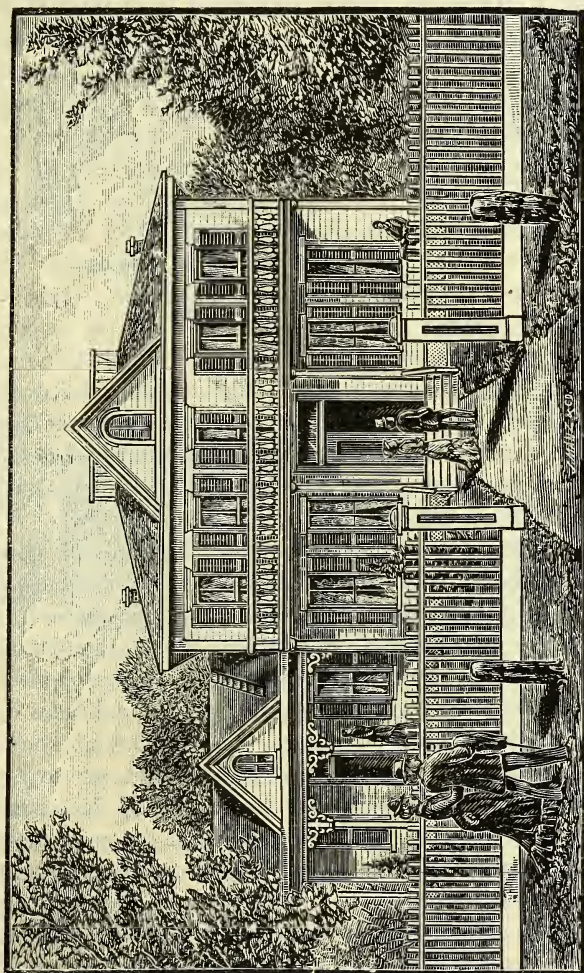
valtning. Bättre än förr fattade de nu sanningen af Herrens ord:
 "Människan lefver icke allenast af bröd, utan af hvart och ett ord,
 som går af Guds mun."

NYA KYRKAN I ANDOVER

Den förste prästman, som tog sig an deras andliga nöd, var L. P. Esbjörn, som med ett icke ringa sällskap ankom från fäderneslandet

1849 och bosatte sig i Andover, Ill. Såsom en frukt af hans arbete stiftades därstädes år 1850 den första lutherska församlingen. Denna församling har sålunda äran af att vara både Illinois-kon-

PASTORSBOSTÄLLET I ANDOVER.

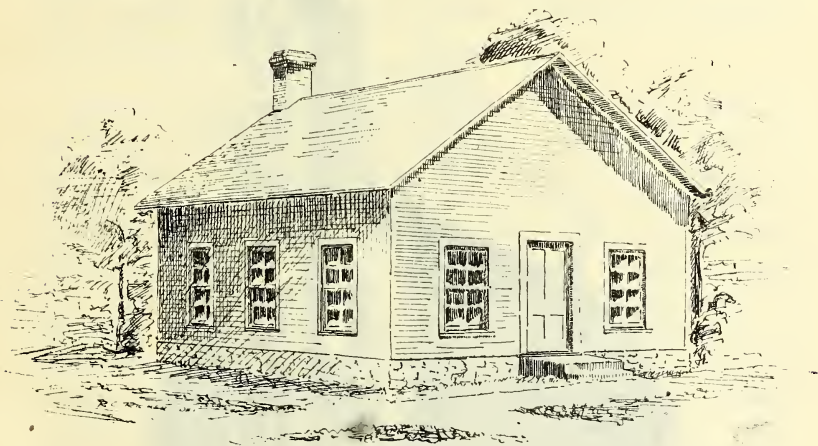
ferensens och hela Augustana-synodens moderförsamling. Samma år stiftades församling i Moline och nästföljande år i Galesburg. Illinois.

Pastor Esbjörn erhöll snart välbehöflig hjälp i arbetet. 1852 anlände nämligen pastor T. N. Hasselquist och året därefter pastor Erl. Carlsson. Såsom lekmannapredikanter nämnas en C. J. Valentin och M. F. Håkanson (senare prästvigd) samt stud. E. Norelius, synodens nuvarande mångårige president. 1853 stiftades Immanuels-församlingen i Chicago och församlingen i Knoxville, Ill. 1856 erhöles från Sverige en god förstärkning i arbetskrafterna, i det att dr A. R. Cervin, pastorerna O. C. T. Andrén och J. Swenson då anlände hit. Den sistnämnde stannade någon tid och arbetade bland immigranter i Pennsylvania och New York, men han kom snart efter till Illinois, då arbetsfältet fortfor att vidga sig.

Stiftelse. — För att få en idé om huru Mississippi- (Illinois) konferensen kom till stånd, är det nödvändigt att i största korthet omnämna den kyrkliga organisation, med hvilken de svenska lutheranerna så väl som norrmännen, hvilka icke kunde finna sig i den norska Wisconsin-synoden, trädde i förbindelse. Redan före den svenska invandringen existerade ett engelskt lutherskt kyrkosamfund under namn af Illinois-synoden. Norra delen af denna synod upplöste sin förbindelse med densamma, stiftade egen synod den 18 sept. 1851 och kallade sig Norra Illinois-synoden. Vid sistnämnda synods stiftelse voro pastor L. P. Esbjörn och norske pastorn Paul Andersen från Chicago närvarande och förenade sig, tillsammans med sina församlingar, med den nya synoden, hvilken indelades i två konferenser, Rock River- och Chicago-konferensen. Vid synodens möte i oktober nästföljande år, då Hasselquist, Valentin och Håkanson förenade sig med densamma, indelades den i tre konferenser, Rock River-, Chicago- och Mississippi-konferensen, men utan geografiska gränsbestämningar. Det ser ut, som om man vid denna konferensindelning mera tänkt på de tre nationaliteter, som voro i synoden representerade, än på det geografiska läget. Rock River-konferensen skulle sålunda omfatta amerikanerna, Chicago-konferensen norskarna och Mississippi-konferensen svenskar. De olika nationaliteternas församlingar voro på det hela taget så grupperade, att konferenserna på samma gång fingo en hvar det område, som ligger angifvet i deras namn.

Ehuru beslutet om Mississippi-konferensens bildande fattades på synodalmötet i okt. 1852, organiserades den dock icke förrän

vid dess första sammanträde, hvilket ägde rum i Moline, Ill., den 6—9 jan. 1853. Närvarande vid detta möte voro: "Rev:ds Esbjörn, Hasselquist och Valentin; delegater: Samuel Jönsson från Andover, Johannes Jönsson från Knoxville, Carl Lindeman från Moline." Hvilka som valdes till ämbetsmän, omnämnes icke. Mötets två första beslut lyda sålunda: "1. Att i anseende till det stora behovet af lärare ibland oss församlingarna uppmanas att offentligen och enskildt bedja Herren uppväcka bland oss män med Andens gåfvor, som kunde resa omkring till våra landsmän och förkunna dem eviga lifsens ord.

GAMLA KYRKAN I MOLINE.

2. Att vi göra ödmjuk ansökan hos Ev. Lutherska Synoden af Norra Illinois, att den måtte vidtaga nödiga åtgärder att commissionera resande predikare bland vårt folk under dess uppsikt."

Skolverksamhet. — Församlingarnas böner blefvo icke ohörda. Men man fick icke och väntade icke att få omedelbar bönhörelse. Ehuru utmärkta män erhöles från fäderneslandet, såsom redan är nämnt, visade det sig snart, att man icke kunde hoppas att därifrån få nödiga arbetskrafter. För att kunna tillgodose de ständigt växande behoven, blef det allt mera klart, att församlingslärare måste utbildas här. Samma var förhållandet med våra norska brö-

der i Chicago-konferensen. Men icke ens de båda konferenserna tillsamman vågade ännu tänka på upprättandet af eget gemensamt läroverk. Man tog därför den utvägen att upprätta en skandinavisk professur vid det amerikanska lutherska läroverket i Springfield, Ill., hvilket ägdes af Norra Illinois-synoden.

Pastor Esbjörn blef på skandinavernas rekommendation kallad till denna befattning, hvilken kallelse han ock antog. Men genom

NYA KYRKAN I MOLINE.

amerikanernas löshet i läran och oginhet mot skandinaverna blef detta arrangemang ytterst otillfredsställande och därför af kort (ett par eller tre års) varaktighet. Prof. Esbjörn resignerade och flyttade med de skandinaviska eleverna 1860 till Chicago, där han fortsatte sin skolverksamhet. Detta blef anledning till en fullständig brytning med N. Illinois-synoden och stiftandet af den Skand. Ev. Luth. Augustana-synoden, hvilken stiftades i Clinton,

Rock co., Wis., den 5 juni 1860. Den i Chicago påbörjade skolan blef nu synodens och flyttades framdeles till Paxton och senare, 1875, till Rock Island, där den ännu florerar under namnet "Augustana College and Theological Seminary". Emedan vår konferens sålunda fick synodens gemensamma högre bildningsanstalt inom sitt område, har behovet af egen sådan icke gjordt sig synnerligen känt.

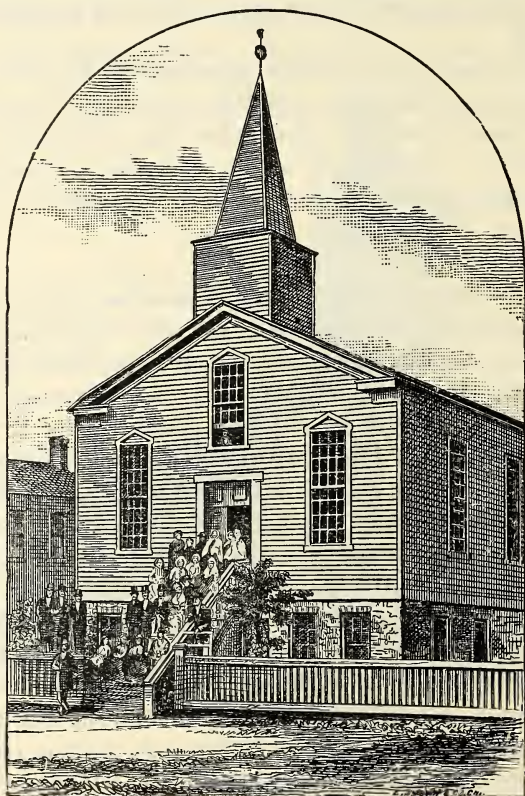
Men då numera flera från det gemensamma läroverket aflägsna konferenser, som mäktat det, upprättat egna skolor, har underhållet af skolan i Rock Island till större delen fallit på Illinois- och Iowa-konferenserna, med undantag af det teologiska seminariet, i hvilket underhåll alla konferenserna deltaga i proportion till kommunikantantalet.

Grünser. — Då nya församlingar af svenskar eller norrmän under tiden uppstodo på skilda håll, var det nog meningen, att de skulle tillhöra den konferens, som det var dem lättast att stå i förbindelse med. Bestämmelsefrihet synes dock härutinnan varit rådande, såsom framgår af det följande. Sedan pastor Erl. Carlsson ankommit och blifvit Immanuels-församlingens i Chicago pastor samt 1853 förenat sig med N. Illinois-synoden, så borde han, anmärker dr Norelius, enligt läget tillhört Chicago-konferensen, men han bevistade både Chicago- och Mississippi-konferensens möten och ansågs såsom medlem af båda. Vid Mississippi-konferensens möte i Andover i dec. 1854 valdes Erl. Carlsson till ordförande. Sedan heter det i protokollet öfver mötet i Galesburg i okt. 1856: "Såsom Br. Erl. Carlsson från Chicago var närvarande och det ännu ej var bestämdt, till hvilkendera af konferenserna han hörer, blef beslutadt, att han inväljes såsom rådgifvande medlem med rösträtt i detta möte." 1858 blef han igen vald till ordförande. Man ser sålunda, att nationalitetskänslan i detta fall fick afgöranderätten, och det troliga är, att det blef så i de allra flesta fall.

För öfrigt synas de två konferenserna hafva varit ganska "goda vänner och trogna grannar" och slutit sig mycket nära tillsammans. De hade rätt ofta gemensamma möten, hvarvid de behandlade så väl de båda konferensernas enskilda angelägenheter som ock sådana, som de genom öfverenskommelse hade gemensamt, t. ex. skol-

saken. Detta är ett skönt drag af brödrakärlek och trosgemenskap, och det lände dem båda till fromma.

Liten och svag som Mississippi-konferensen var i början kände den dock sålunda inga gränser, fastän dess område ej var så vidlyftigt. Dess verksamhet kom dock snart att sträcka sig ej blott

IMMANUELS-FÖRSAMLINGENS I CHICAGO FÖRSTA KYRKA.

utöfver norra Illinois och Iowa, utan ända upp till Minnesota i norr och till Kansas i väster och likaså österut. Redan 1858 hade det kommit därhän, att den delen, som låg längst i norr, organiserades till egen konferens och fick namnet Minnesota-konferensen.

Efter det skandinaverna skilt sig från Norra Illinois-synoden

IMMANUELS-FÖRSAMLINGENS I CHICAGO NYA KYRKA.

och stiftat Augustana-synoden, kom den senare att bestå af de tre förutnämnda konferenserna.

Vid Mississippi-konferensens möte i Princeton, Ill., den 6—10 febr. 1868 hemställdes till synoden, "att Mississippi-konferensen må blifva delad i tvenne nya konferenser under namnet Östra Mississippi-konferensen, omfattande den del af denna konferens, som är belägen öster om Mississippi-floden, och Västra Mississippi-konferensen, omfattande den del af denna konferens, som är belägen väster om Mississippi-floden, med villkor, att bägge konferenserna tills vidare hålla ett gemensamt möte årligen, hvarannan gång inom hvardera konferensens område." Synoden sanktionerade den föreslagna delningen. Två gemensamma möten höllas af dessa konferenser, ett i Swede Point, Iowa, i okt. 1868, och ett i Knoxville, Ill., samma månad följande år.

Sedan våra norska trosbröder genom samfällt beslut på synodal-mötet i Andover den 15—22 juni 1870 i bästa broderliga samförstånd utträdte ur Augustana-synoden för att organisera sig till egen synod, företogs ny konferensindelning medelst följande beslut:

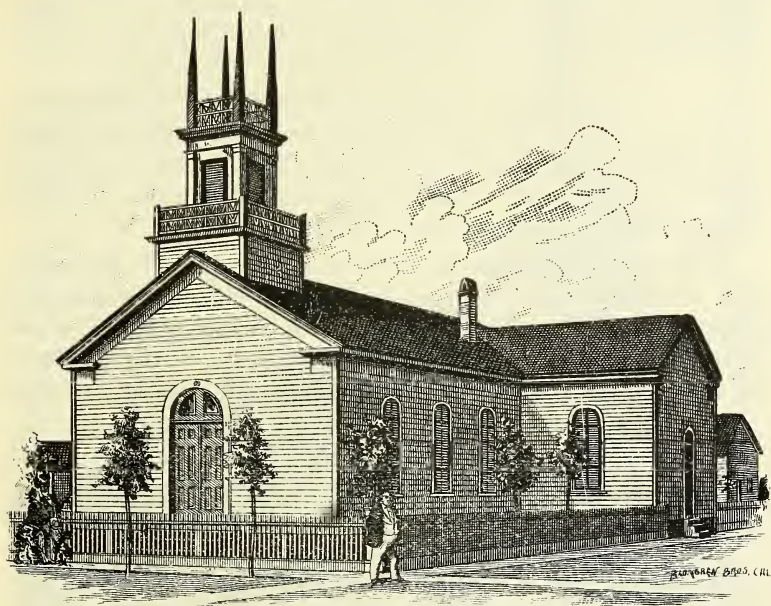
"Att konferenserna skola indelas mera enligt staternas områden än förr, så att de skola bestå af och heta:

- 1) New York-konferensen, omfattande de östra staterna;
- 2) Illinois-konferensen, omfattande Illinois, Indiana, Michigan och södra delen af Wisconsin;
- 3) Minnesota-konferensen, omfattande Minnesota, Dakota och nordvästra delen af Wisconsin;
- 4) Iowa-konferensen, omfattande Iowa;
- 5) Kansas-konferensen, omfattande Kansas, Nebraska och Missouri."

Häraf kunde det synas, som om Illinois-konferensen skulle innefatta både Östra Mississippi-konferensen och Chicago-konferensen med undantag af "de östra staterna". Men om man kommer ihåg, att Chicago-konferensen väsentligen bestod af norrmän och att dessa upplöst sin förbindelse med samfundet, inses lätt, att Illinois-konferensen intet annat är än en fortsättning af Östra Mississippi-konferensen, som i sin tur utgjorde fortsättningen af större delen af Mississippi-konferensen. Den fick endast ett annat namn. Konferensen hade ock därmed fått sina geografiska gränser bestämda.

Göromål. — Under föreningen med amerikanerna hade konferenserna, med undantag af sådant, hvarom formella beslut fattats, nästan alla de allmänna kyrkliga angelägenheterna i sina händer; men efter 1860 fingo konferenserna ungefär samma betydelse som missionsdistrikten nu hafva. Därom upplyser följande från Mississippikonferensens möte i Burlington i aug. 1861:

“Som våra församlingars angelägenheter numera, sedan vi blifvit organiserade till en egen synod, till större delen blifva af denna

GAMLA KYRKAN I GALESBURG.

synod ombesörjda, så blir konferensernas uppgift hädanefter förnämligast den att genom ordets predikan söka uppmuntra och till nytt lif och allvar uppväcka församlingarna, samt att konferensens medlemmar genom kristliga samtal äfvenledes sins emellan blifva uppmuntrade och i sanningen mer och mer stadfästade.”

Som göromålen med tiden allt mer tilltogo, blef det omöjligt för synoden att på tillbörligt sätt handhafva dem alla, hvarför det ena

efter det andra måste öfverlätas åt konferenserna, och har det nu kommit därhän, att dessa äro nära nog distriktsynoder.

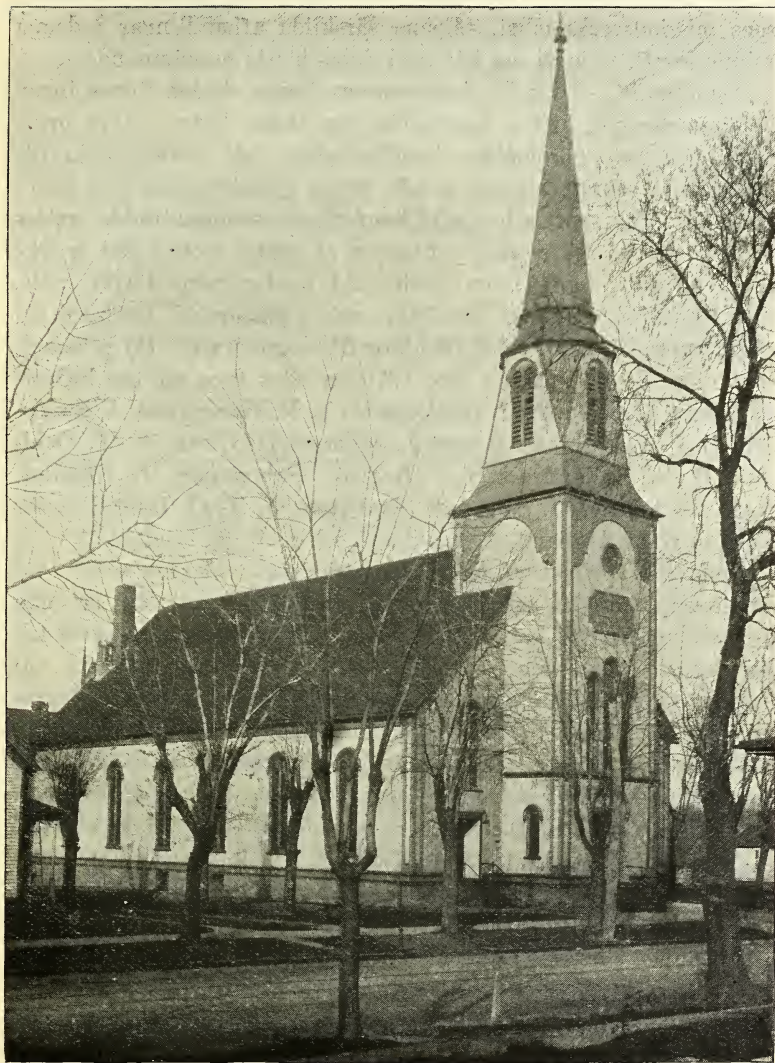
Huru ofta konferensen skulle hålla möten var icke stadgadt förrän i jan. 1863, då det beslutades "att hädanefter icke hålla mer än två möten om året, men att dessa skola räcka öfver en söndag." Före denna tid hade konferensen för det mesta flera möten om året. Skälet för ofvannämnda bestämmelse angifves vara, "att de så ofta förekommande konferensmötena äro så fåtaligt besökta". Sedan 1892 har konferensen hållit endast ett ordinarie möte årligen. Tanken att i stället för höstmötet hålla "en fri gemensam missionsfest" har icke blifvit realiserad.

Den i sammanhang med hvarje konferensmöte förekommande pastoralkonferensen, som afser sådana saker, som angå prästerskapet allena, äger väl sin upprinnelse från följande beslut i februari 1864: "Måndagen efter nästa konferensmöte användes till samtal i ämnen, som röra pastoral- och själavården."

Distrikt. — På konferensens första möte under sitt nya namn, aug. 1870, beslutades, "att konferensen, för hållande af månatliga missionsmöten, delas i två distrikt med samma gränslinier som hittills, i Chicago- och Mississippi-konferenserna." Det ser därför ut, som man tänkt sig en geografisk gräns mellan dessa två konferenser, ehuru församlingarna hade frihet att sluta sig till konferens efter nationalitet. Församlingarnas tillväxt i styrka och antal gjorde det nödvändigt att redan vid årsmötet 1877 företaga ny indelning, i sju distrikt. Sedan hafva tre distrikt, nämligen Chicago-, Green Bay- och Grand Rapids-distrikten, ytterligare delats, så att konferensen nu består af 13 distrikt med följande ortbestämningar i sina namn: Rock Island, Galesburg, N. Chicago, S. Chicago, W. Chicago, La Porte, Rockford, Paxton, Ishpeming, Green Bay, Ogema, Grand Rapids och Cadillac.

Utom den rent andliga uppbyggelseverksamheten genom sina månatliga s. k. missionsmöten hafva distrikten intet annat om hand än tillsyn om de vakanta församlingarna inom deras respektiva områden och dessutom hvad af konferensen åt dem tillfälligtvis anförtros.

Institutioner. — Konferensen äger och underhåller två barnhem och en sjukvårdsanstalt, alla i framgångsrik verksamhet. Förbe-

NYA KYRKAN I GALESBURG.

redande åtgärder hafva nyligen blifvit vidtagna för upprättandet af ett ålderdomshem. Då dessa inrättningar, så väl som konferensens missionsverksamhet, få sina särskilda afhandlingar i denna minnesskrift, nöja vi oss här med deras blotta omnämmande.

Ämbetsmän. — Under konferensens första skeden finnes ingen bestämmelse om, hvilka ämbetsmän den skulle hafva, ehuru organisationen och göromålens handhafvande helt naturligt kräfde ordförande, sekreterare och kassör. Deras tjänstetid var icke heller bestämd. Sak samma hur ofta konferensen sammanträdde, valdes ordförande och sekreterare vid början af hvarje möte. Det är icke protokolleradt, hvilka som valdes vid konferensens första möte, men på följande möte, i dec. 1854, valdes pastor Erl. Carlsson till ordförande och prof. L. P. Esbjörn till sekreterare. De personer, som utom de nu angifna före 1870 en eller flera gånger hedrats med dessa ämbeten, äro: *Ordförande:* T. N. Hasselquist, J. Swensson, L. P. Esbjörn, G. Peters, J. Johnson, H. Olson, A. W. Dahlsten, B. M. Halland och S. G. Larson. *Sekreterare:* E. Norelius, O. C. T. Andrén, J. Swensson, G. Peters, J. T. O. Duwell, S. G. Larson, B. M. Halland, A. Lindholm och S. P. A. Lindahl.

Ända till 1867 synes man icke hafva fäst vidare afseende vid kassörsbefattningen, och detta torde väl haft sitt skäl däri, att man ej hade mycket till kassa att förvalta. 1856 valdes dr Cervin till kassör, men sedan nämnes intet om sådant val förrän 1861, då "till kassör i st. f. Andrén, som var i Sverige, valdes G. Peters." I protokollet för mötet i sept. 1863 förekommer följande paragraf: "Den förre skattmästaren tillkännagaf sin önskan att blifva från denna sin befattning befriad, hvilket bifölls, och i hans ställe valdes br. J. Johnson i Princeton." Sedan omförmälas två kassörsval. A. W. Dahlsten valdes i okt. 1867 och N. Th. Winqvist i okt. 1869. Första gången redogörelse för kassan förekommer är i okt. 1867. Det heter: "Revisionskom. å konf:s räkenskaper rapporterade, att allt befinnes riktigt:

Inkomster	\$173.67
Utgifter	76.10

Behållning i kassan.....\$ 97.57"

Vice ordf. bestod sig konferensen icke med förrän 1879, då detta

ämbete infördes genom den nya konstitutionen,* som på föregående möte blifvit antagen.

Det blefve allt för vidlyftigt att uppräknat ämbetsmännen för hela tiden. Vi nöja oss därför med namnen på dem, som tillhöra banbrytarna i vårt kyrkliga arbete. Dem vilja vi gärna ihågkomma med tacksamhet och vördnad för deras trogna arbete, tåliga lidanden och stora försakelser, som de af kärlek till Herren och vårt folk underkastade sig, och hvaraf vi fått skörda så rika frukter. Många af dem lefva och deltaga i arbetet ännu, men flera äro afsonnade och hafva fått ingå i den eviga vilan.

Tillväxt. — Tydligare än det kan i korthet med ord beskrifvas framgår konferensens utveckling af hufvudposterna i dess statistik nedan angifna år.**

År	Förs. början	Egendom	Skuld	Kommuni- kanter	Hela folkmängden	Barn i s. s.	Barn i hv. s.
1871.....	41			9,252	15,292		
1875.....	75		53,553	13,337	21,510		
1879.....	81		50,202	13,524	23,305	4,677	2,137
1884.....	103		90,223	18,376	30,215	6,041	2,416
1889.....	132	775,545	133,077	24,337	40,702	10,365	4,028
1894.....	142	1,027,285	189,572	29,501	49,927	12,825	3,890
1902.....	195	1,426,339	184,124	35,981	58,117	20,220	5,084

Bidrag till				
År	Läroverket	Hemmissionen	Hednamissionen	Förs. öfriga utg.
1879.....	7,597.59	899.47	5,401.36	52,027.00
1884.....	3,631.62	3,183.30	1,123.26	142,768.36
1889.....	8,320.40	4,206.80	1,684.65	184,875.84
1894.....	4,331.67	5,173.22	2,507.88	168,750.14
1902.....	11,746.59	6,997.58	2,189.81	267,468.85

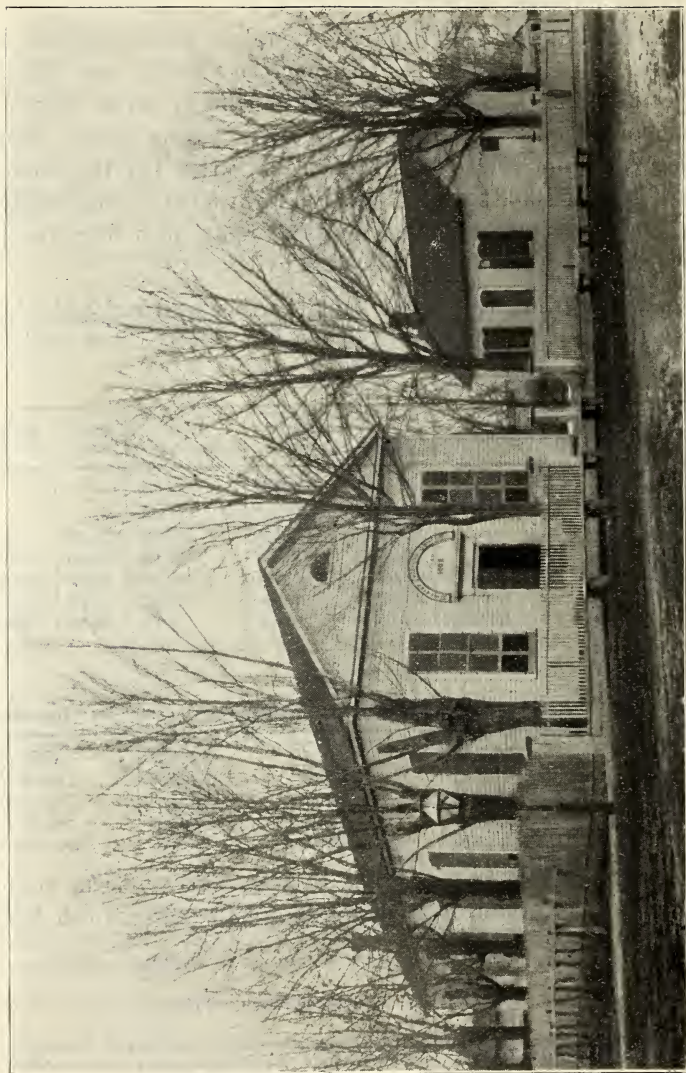
Illinois-konferensen är den äldsta af Augustana-synodens konferenser, liksom den också utgör dess geografiska centrum och inom

* Den nu (1903) gällande konstitutionen antogs år 1898. Se Ill.-konf. referat för 1898, sidd. 63, 64.

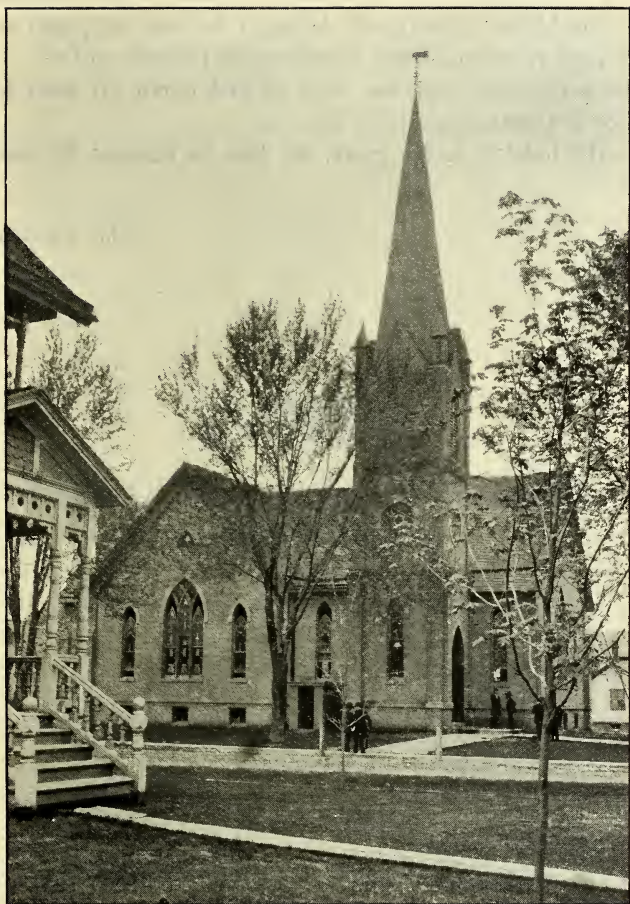
** Säsom framgår af närslutna tabell äro icke barmhärtighetsinrättningarna här inberäk-
nade.

Ehuru konferensens verksamhet bedrifvits och bedrifves hufvudsakligen på svenska språket, ha dock tid efter annan kraf på kyrklig verksamhet på engelska språket gjort sig gällande. Dessa kraf har ock konferensen sökt tillgodose. Församlingar, hvilka använda engelskan såsom kyrkospråk äro: Grace Lutheran Church, Rock Island, Ill., stiftad 1888; Messiah Lutheran Church, Chicago, stiftad 1896; Emanuel Lutheran Church, Rockford, Ill., stiftad 1882. Dessutom användes engelskan delvis såsom kyrkospråk i många församlingar.

Kom.

GAMLA KYRKAN I PRINCETON.

NYA KYRKAN I PRINCETON.

sig sluter dess gemensamma inrättningar. Inflytandet af dessa omständigheter kan också skönjas. Här såsom inom den nära liggande Iowa-konferensen träda hela samfundets gemensamma intressen i förgrunden, på samma gång som konferensintressena icke försummas.

Såsom betecknande för det sinne, hvarmed vi böra betrakta det arbete, som blifvit utfördt, och deltaga i det, som nu pågår och hör oss till, vilja vi afsluta denna historik med följande ord:

“Icke oss, Herre, icke oss, utan åt ditt namn gif äran för din nåds, för din sannings skull”, Ps. 115. 1.

“Ty allt hvad vi hafva gjort, det har du uträttat för oss”, Es. 26: 12.

M. FRYKMAN.

KYRKOR

INOM OLIKA DELAR AF ILLINOIS- KONFERENSEN.

(Den äldsta och största inom hvarje distrikt.)

TREFALDIGHETS-KYRKAN I CHICAGO, ILL.

SALEMS-KYRKAN I CHICAGO, ILL.

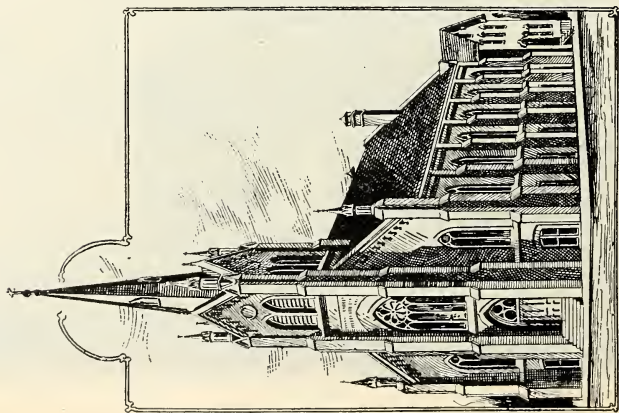
BETHLEHEMS-KYRKAN I CHICAGO, ILL.

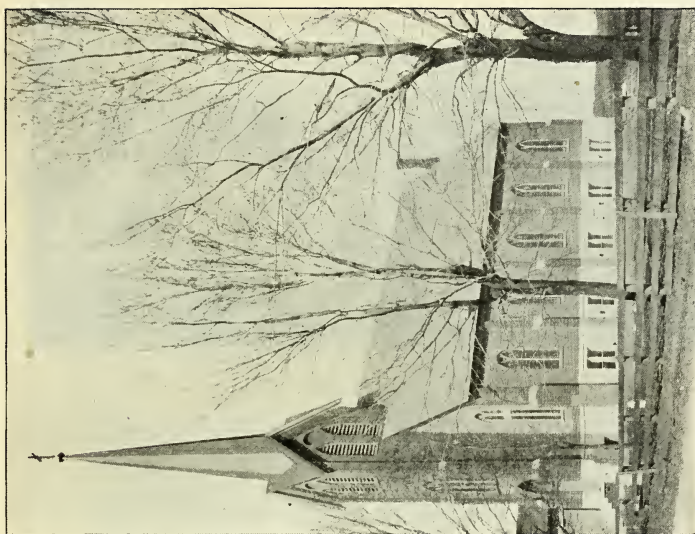
SIONS-KYRKAN I CHICAGO, ILL.

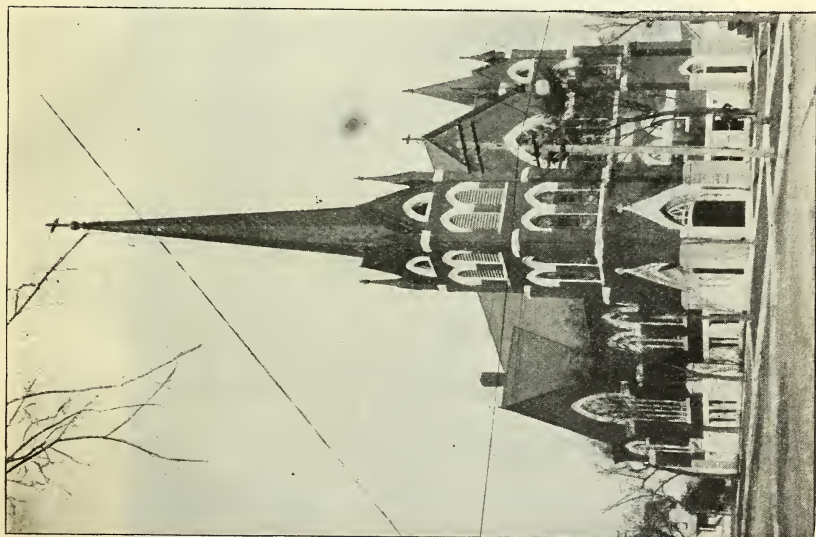
SV. LUTH. KYRKAN I LA PORTE, IND.

GETHSEMANE-KYRKAN I CHICAGO, ILL.

AUGSBURG-KYRKAN I PORTER, IND.

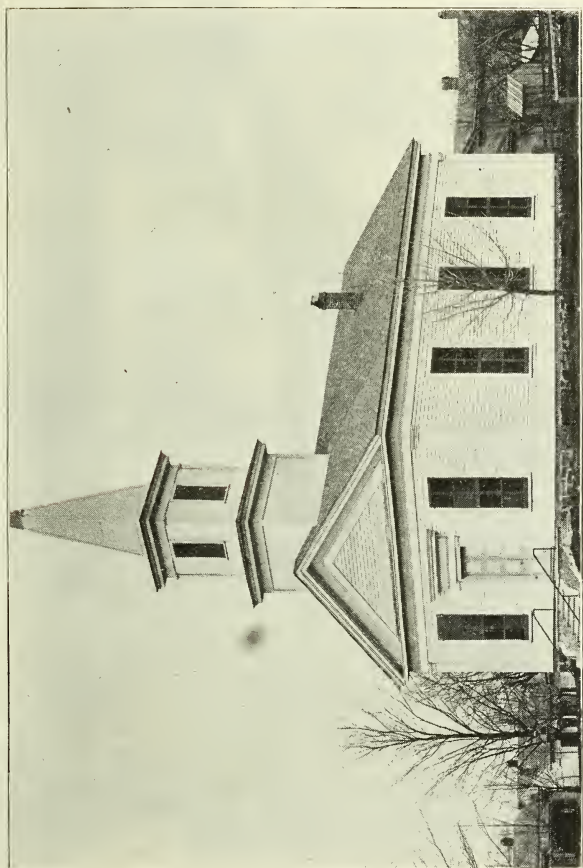
SV. LUTH. KYRKAN I GENEVA, ILL.

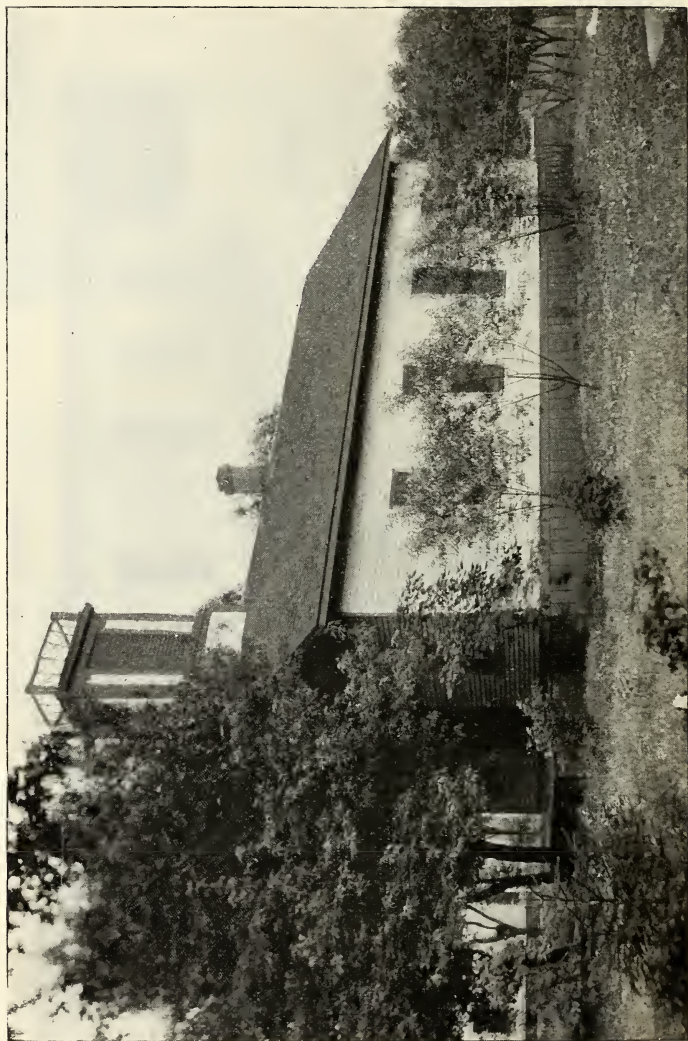
FÖRSTA FÖR:S I ROCKFORD, ILL., GAMLA KYRKA.

FÖRSTA FÖR:S I ROCKFORD, ILL., NYA KYRKA.

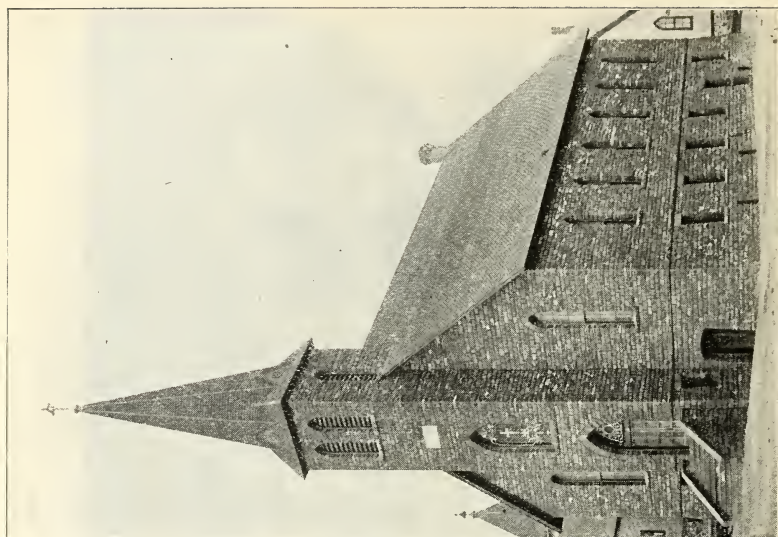
SV. LUTH. KYRKAN I ATTICA, IND.

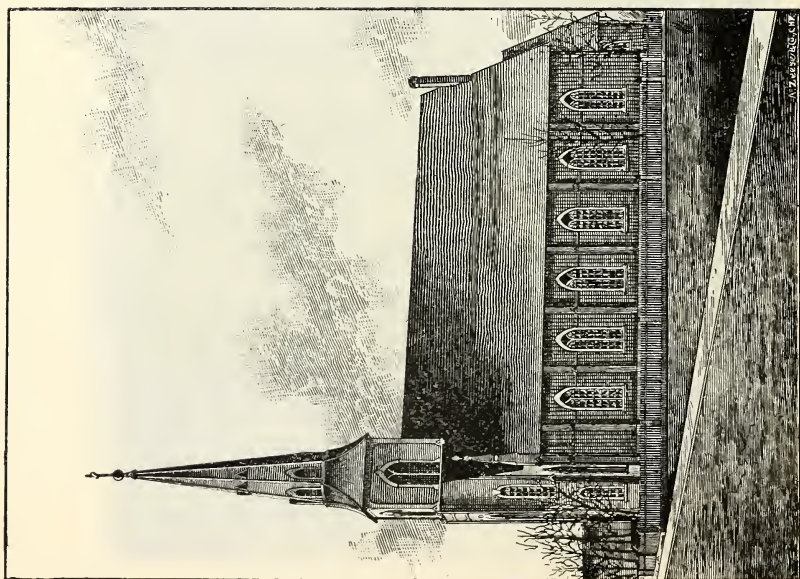
FÖRSAMLINGENS I PAXTON, ILL., GAMLA KYRKA.

FÖRSAMLINGENS I PAXTON, ILL., NYA KYRKA.

CARMEI-KYRKAN I CALUMET, MICH.

BETHANY-KYRKAN I ISHPEMING, MICH.

BETHANY-KYRKAN I ESCANABA, MICH.

ANSGARIUS-KYRKAN I MANISTEE, MICH.

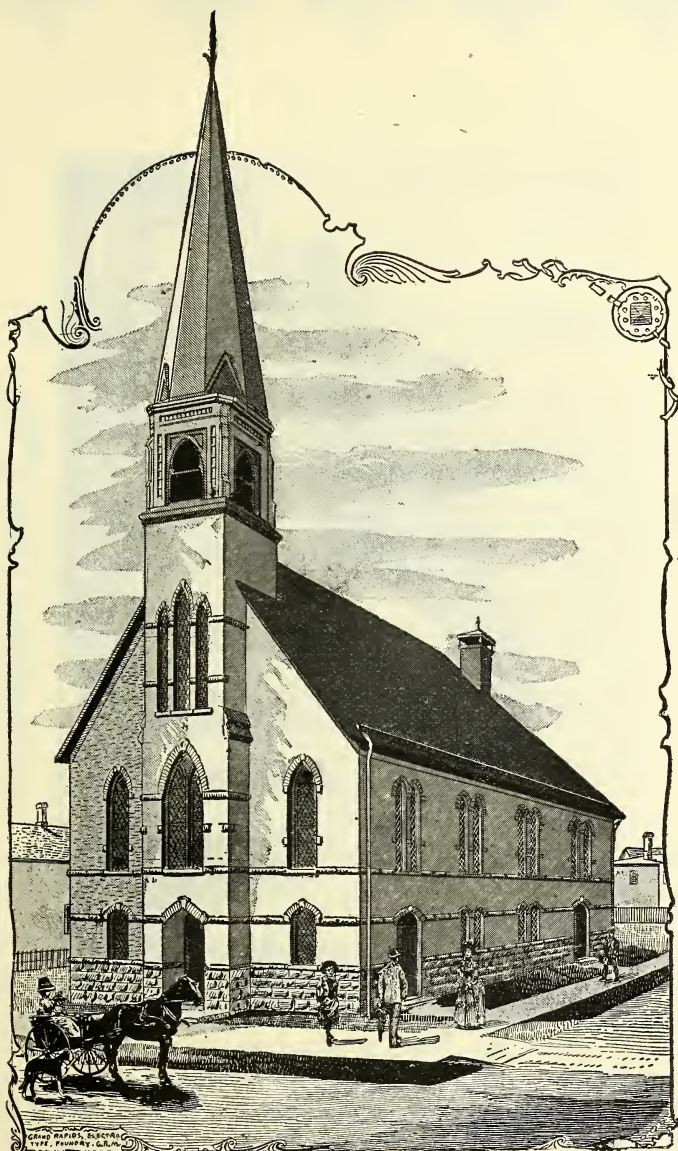
SV. LUTH. KYRKAN I SHERIDAN, WIS.

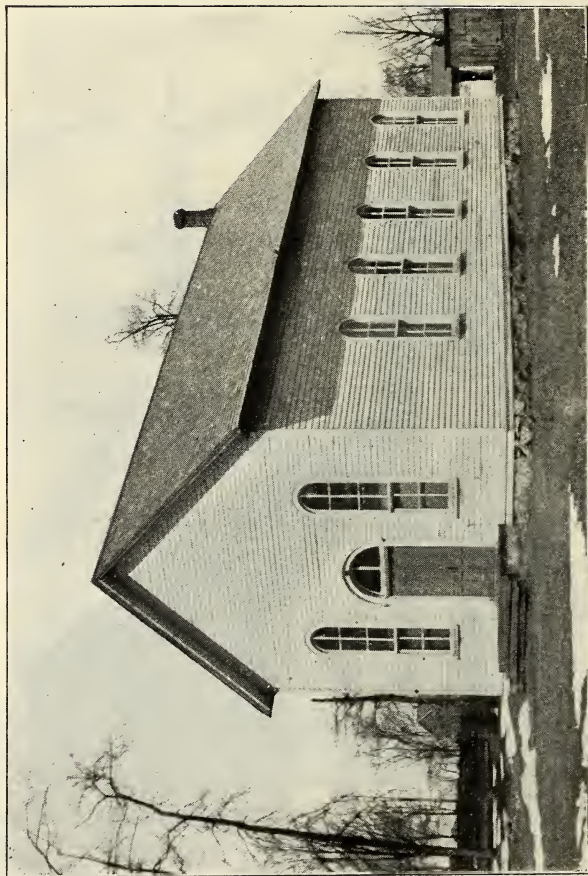
SALEMS-KYRKAN I IRONWOOD, MICH.

MAMRELUND-KYRKAN I LISBON, MICH.

SV. LUTH. KYRKAN I GRAND RAPIDS, MICH.

SIONS-KYRKAN I REED CITY, MICH.

Konferensens missionsverksamhet.

Det är en grundsats, som Herren fastställt i sitt ord, att Kristi sändebud skola först uppsöka sina bröder efter köttet och för dem predika evangelium. Denna grundsats följde aposteln Paulus, hvilken, ehuru af Herren sänd till hedningarna och med rätta blifvit kallad "hedningarnas apostel", dock först vände sig till judarna med evangeliets predikan och därpå till hedningarna. Vår svensk-evangelisk-lutherska kyrka, som bär namnet Augustana-synoden, har under sin verksamhet ansett såsom sin kallelse och uppgift att i första hand uppsöka de skaror af landsmän, som bo vidt spridda i detta deras nya hemland, och räcka dem livets bröd. Denna grundsats har ock den konferens följt, hvars missionshistoria vi nu gå att teckna, och som utgör en ej ringa del af ofvan nämnda synod.

Redan vid denna konferens' stiftelse i Moline 1853 uttalades ord, som gifva tillkänna, att det redan då fanns både missionssinne och missionsfält. Orden lyda så: "Beslutadt: 1. Att i anseende till det stora behovet af lärare ibland oss, församlingarna uppmanas att offentligen och enskildt bedja Herren uppväcka bland oss män med Andens gåfvor, som kunde resa omkring till våra landsmän och förkunna dem eviga livets ord. 2. Att vi göra ödmjuk ansökan hos Ev. Lutherska Synoden af Norra Illinois, att den måtte vidtaga nödiga åtgärder att kommissionera resande predikare bland vårt folk under dess uppsikt." Läser man dessa beslut med eftertanke, måste man komma till den öfvertygelsen, att hos både lärare och församlingar (ty äfven dessa voro representerade genom sina

tre lekmannaombud) fanns ett varmt missionssinne, och att det äfven fanns missionsfält. Under många år utgjorde staten Illinois konferensens enda och egentliga missionsfält. Visserligen hade landsmän så tidigt som 1850 slagit sig ned både i Michigan och Wisconsin, men de voro få, och ehuru antalet ökades under de två följande årtiondena, så är det dock under de tre sista, som den egentliga invandringen dit ägt rum. Då konferensen efter en tjuguarig verksamhet eller 1873 räknade i Illinois 39 församlingar med ett sammanlagdt kommunikantantal af 10,000, så hade den i Michigan endast fyra församlingar och i Wisconsin ingen. Men äfven då landsmännen i dessa stater voro få, sökte man dock reda på dem, de erhöilo åtminstone ett och annat besök af ordets tjänare. Så t. ex. aflade den verksamme pastor Erland Carlsson så tidigt som 1859 ett besök i Kent co., Michigan, i närheten af Grand Rapids, där åtskilliga landsmän slagit sig ned. Han samlade dem omkring Guds ord, utdelade Herrens nattvard och döpte åtskilliga barn. Såsom nämndes, är det under de tre senaste årtiondena som största antalet landsmän invandrat till staterna Michigan och Wisconsin. Det är också under denna tid och i synnerhet under de två senaste årtiondena, som missionsverksamhet därstädes bedrifvits i större omfång. Medgifvas må väl, att verksamheten icke kom att bedrifvas med kraft tidigt nog, men det berodde därpå, att män och medel saknades, i synnerhet män. Till synoden rapporterade konferensens ordförande vid dess möte i Vasa 1875, att kallelser hade under året utfärdats till flere lärare att verka såsom respredikanter på missionsfälten i Michigan och Wisconsin, men ingen hade funnit sig böra sådan kallelse antaga. Statistiken för nämnda år utvisar, att bidragen till inre missionen uppgingo till \$1,416.11 eller något öfver 11 cents per kommunikant. Vi se således, att det var smått både med lärare och medel. Ej heller är väl detta att undra på. Vårt folk var icke i de goda ekonomiska omständigheter, i hvilka det sedermera kommit. Församlingarna hade ock rätt anseuiga skulder, som tryckte dem. Nu hafva de flesta af dessa betalat skulderna och äro för öfrigt i godt skick, hvadan det är lättare för dem att uppoffra. Så äro t. ex. de tio församlingar inom Rock Island-distriktet, som funnos till före 1875, alla utan skuld utom en. Detta är i synnerhet påaktansvärdt, om man

tager i betraktande, att dessa nio församlingar hafva ett sammanlagdt kommunikantantal af omkring 2,600, och att kyrkoegendomen uppgår i värde till öfver \$132.250. Men till samma välstånd hafva nästan alla församlingarna inom de olika distrikten kommit, hvilka tillhörde konferensen före 1875, och många af dem, som stiftats sedan den tiden, kunna uppvisa rätt ansenliga siffror, både hvad kommunikantantal och värdet af skuldfri eller nästan skuldfri kyrkoegendom beträffar. Vid tanken på den välmåga, en stor del af konferensens församlingar kommit till, våga vi framställa den frågan, om icke bidragen till hemmissionen borde ökas? Borde icke siffran 25 cents per kommunikant höjas? Väl är det sant, att en del församlingar mäktat icke bidraga mer än efter den nu gällande bestämmelsen, men manne icke de flesta inom konferensen skulle tåla en förhöjning? Härigenom skulle missionsverksamheten komma att kraftigare bedrivas.

Sedan män kunde erhållas för våra missionsfält i Michigan och Wisconsin och mera uppofrats för missionens bedrivande, har verksamheten där gått framåt med stora steg. Hvilka förändringar hafva ej ägt rum på de senaste 20 åren! Vi hafva nu i Michigan 55 församlingar och i Wisconsin ungefär hälften så många. Åtskilliga af dessa äro dock vakanta och vänta på lärare. Där finnas icke så få platser, hvarest verksamhet borde upptagas med det första. Från norra Michigan och Wisconsin höres starkt det macedoniska ropet: "Kom hit öfver och hjälp oss!" Vi hoppas ock, att vår konferens må hädanefter blifva i tillfälle att ägna denna landsända ännu mera uppmärksamhet än hittills.

Vända vi oss nu till Illinois, så har redan blifvit sagdt, att denna stat utgjorde under en följd af år konferensens enda missionsfält. Väl bedrefs någon verksamhet i staten Indiana, och åtskilliga församlingar stiftades där redan tidigt, men under ingen tid af konferensens femtioåriga tillvaro har någon vidsträcktare missionsverksamhet bedrivits därstädes, emedan antalet landsmän har varit och är ännu i dag jämförelsevis ringa. Hela kommunikantantalet, vår konferens äger i denna stat, uppgår till blott omkring 1,600. Staten Illinois däremot har alltid varit ett viktigt missionsfält och blifvit allt mera så under åren, emedan så många af vårt svenska folk här nedslagit sina bopålar både i stad och på

landet. Hvilket missionsfält är blott den stora världsstaden Chicago, för att icke nämna andra betydelsefulla städer inom staten! Jag tror, att konferensen börjat mer och mer inse, att under det missionsverksamheten icke får försummas på de mindre platserna, måste den med kraft bedrivas i städerna, där vi hafva större svenska kolonier, och i synnerhet i Chicago. Hela vår verksamhet stärkes därigenom, att vi få allt fastare fot på hufvudpunkterna. I Chicago särskildt har verksamheten på de senare 15 åren på ett glädjande sätt vunnit i styrka. Den ena församlingen efter den andra har organiserats, och kyrka efter kyrka byggts. Vål hafva våra tre äldsta församlingar, Immanuels på nordsidan, Salems på sydsidan och Getsemane på västsidan, fått göra kännbara förluster, emedan många af dessas medlemmar hafva förenat sig med de nystiftade församlingarna, på grund däraf, att de varit bosatta på dessas områden. En stor välsignelse har dock härigenom kommit de nystiftade församlingarna till del, emedan de i många fall erhållit erfarna män att gå i spetsen för verksamheten. För att få ett begrepp om huru verksamheten gått framåt de senare 15 åren, må nämnas att under denna tid icke mindre än 20 församlingar stiftats i Chicago och dess förstäder.

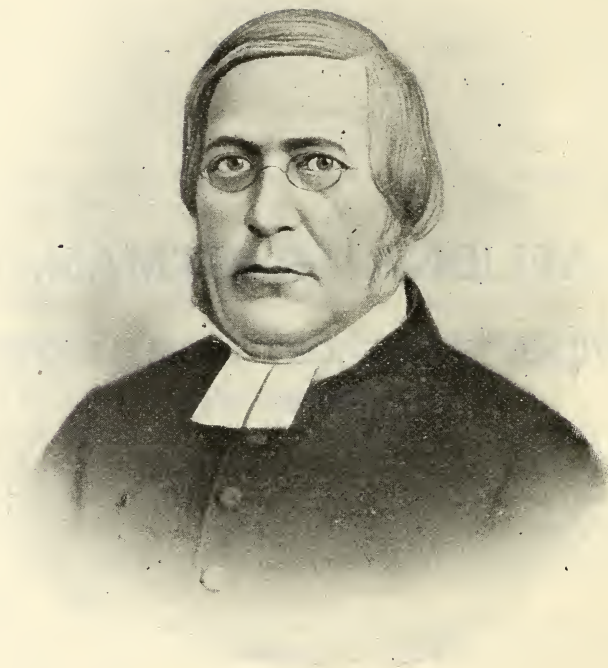
Vi förstå således, att stora förändringar ägt rum öfverallt på konferensens stora missionsfält. Herren har uppbyggt sitt Sion, och däröfver må vi glädja oss. Men mycket arbete tarvas ännu. Bön, män och medel behövas. Herren gifve vår konferens nåd att med trohet och nit verka, medan dagen är; natten kommer, då ingen kan verka.

Till sist må nämnas, att konferensens bidrag till synodens hednission hafva varit rätt ansevärd. Vidare har ej så litet medel användts till immigrantmissionens i Chicago bedrivande, där konferensen i många år haft immigrantmissionär anställd. Åtskilligt har ock uppförts för den engelska verksamhetens bedrivande samt för judemissionen i Chicago.

A. W. STARK.

AFLIDNA PRÄSTMÄN,
HVIKA TJÄNSGJORT INOM ILLINOIS-
KONFERENSEN.

PROF. L. P. ESBJÖRN.

Född d. 16 okt. 1808, prästvigd 1832, död d. 2 juli 1870.

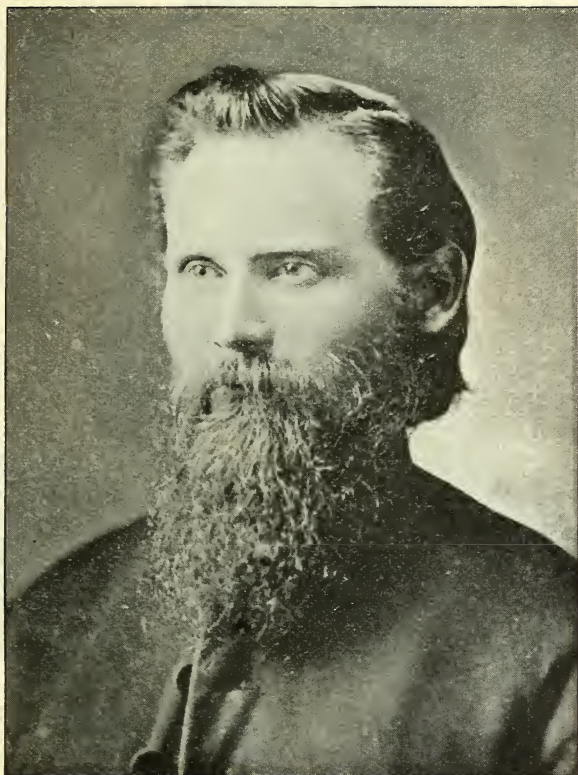
PASTOR O. C. T. ANDREEN.

Född d. 21 sept. 1824, prästvigd 1847, död d. 11 juni 1870.

PASTOR JONAS SWENSSON.

Född d. 16 aug. 1828, prästvigd 1851, död d. 20 dec. 1873.

PASTOR P. ERIKSON.

Född d. 21 mars 1835, prästvigd 1866, död d. 18 jan. 1876.

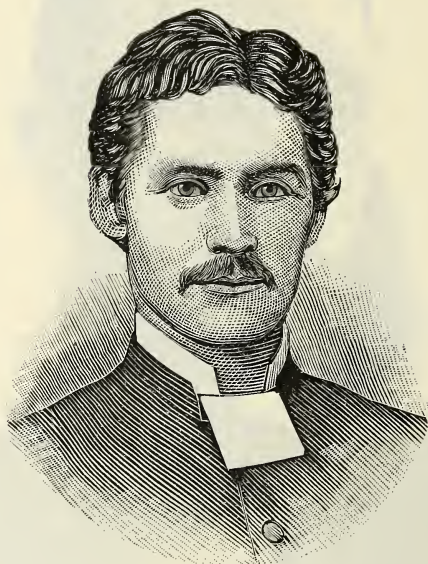

PASTOR A. ANDREEN.

Född d. 10 sept. 1827, prästvigd 1856, död d. 14 febr. 1880.

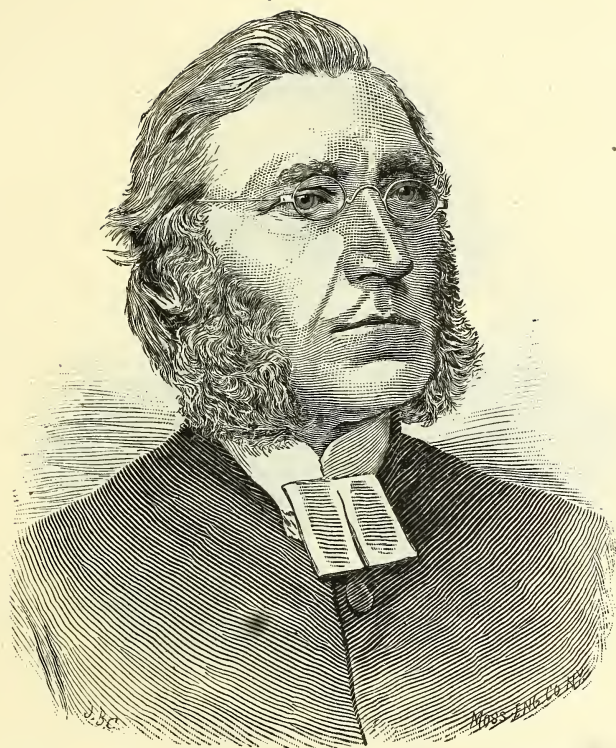
PASTOR A. G. SKEPPSTEDT.
Född d. 27 jan. 1850, prästvigd 1872, död d. 12 juni 1880.

PASTOR J. G. V. CARLSON.

Född d. 4 mars 1855, prästvigd 1882, död d. 4 juli 1883.

Se Korsbaneret 1885, sid. 109.

PASTOR CARL JOHAN MALMBERG.

Född d. 5 nov. 1833, prästvigd 1867, död d. 12 aug. 1885.

Se Korsbaneret 1886, sid. 126.

PASTOR J. P. NYQUIST.

Född d. 8 febr. 1834, prästvigd 1869, död d. 22 sept. 1886.

Se Korsbaneret 1888, sid. 15.

PASTOR JOHN JOHNSON.

Född d. 21 juli 1822, prästvigd 1860, död d. 9 okt. 1882.

PASTOR CARL A. BÄCKMAN.

Född d. 24 maj 1853, prästvigd 1883, död d. 6 mars 1888.

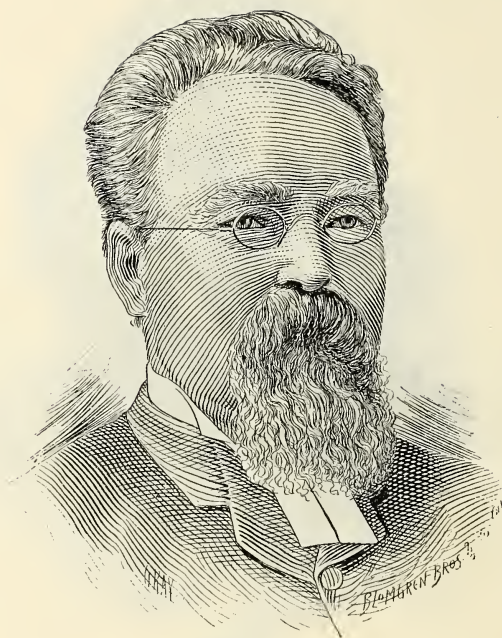
Se Korsbaneret 1889, sid. 194.

PASTOR J. S. BENZON.

Född d. 19 okt. 1835, prästvigd 1866, död d. 13 mars 1889.

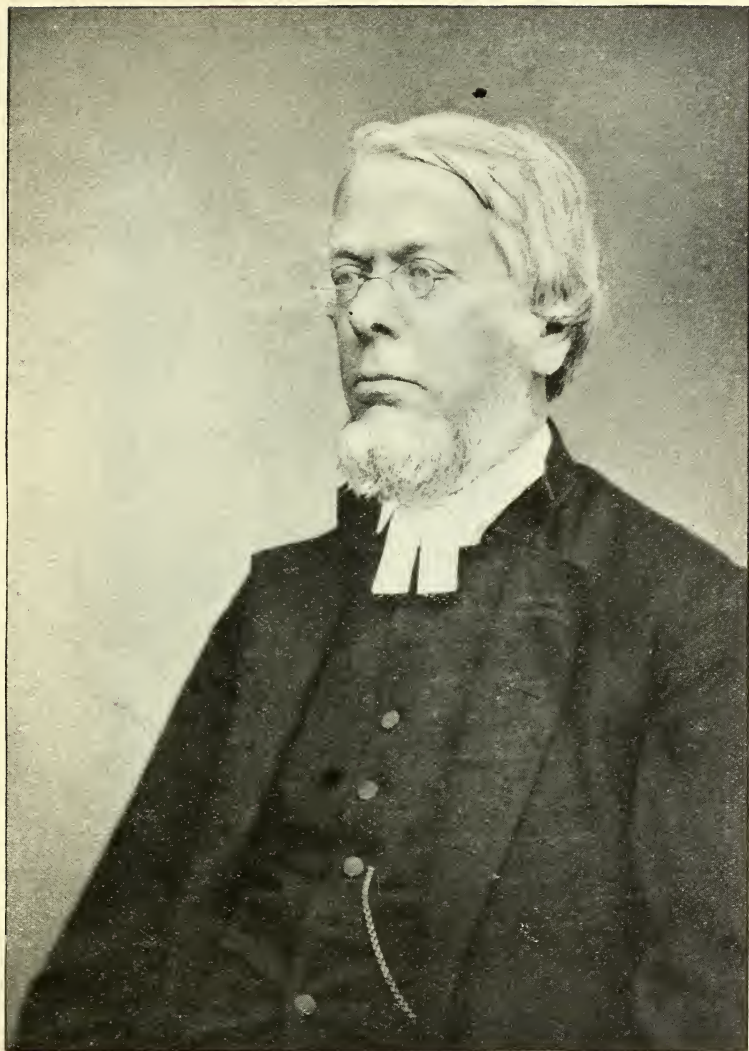
Se Korsbaneret 1890, sid. 162.

PASTOR J. E. RENSTRÖM.

Född d. 17 jan. 1838, prästvigd 1869, död d. 29 okt. 1890.

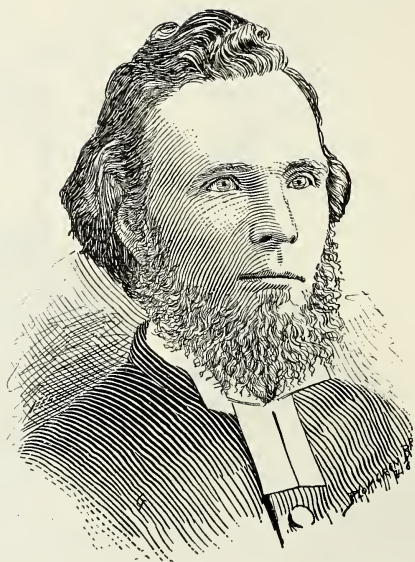
Se Korsbaneret 1892, sid. 86.

DR T. N. HASSELQUIST.

Född d. 2 mars 1816, prästvigd 1839, död d. 4 febr. 1891.

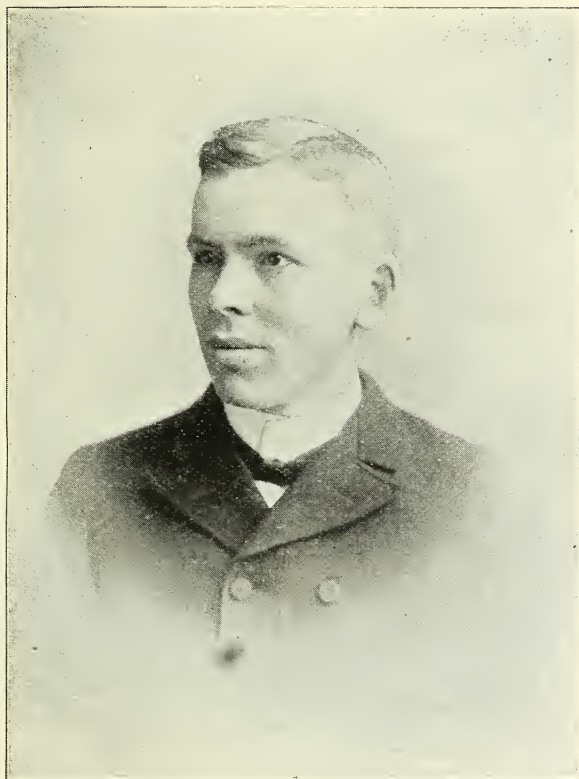
Se Hasselquist, lefnadsteckn. af E. Norelius.

PASTOR PETER M. SANNQUIST.

Född d. 8 juni 1835, prästvigd 1867, död d. 21 dec. 1891.

Se Korsbaneret 1893, sid. 146.

PASTOR S. N. BECKMAN.

Född d. 23 nov. 1867, prästvigd 1892, död d. 29 april 1893.

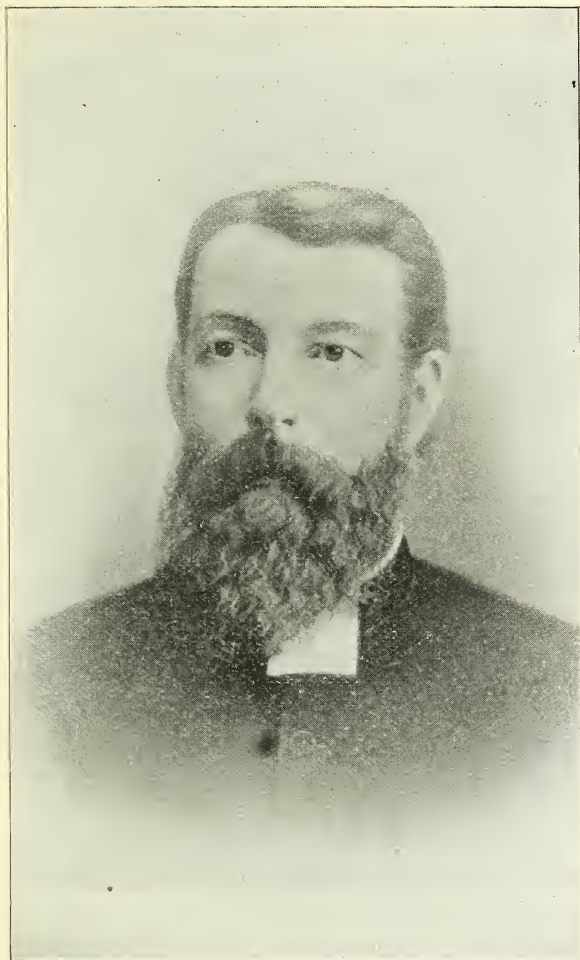
Se Korsbaneret 1894, sid. 104.

DR ERLAND CARLSSON.

Född d. 24 aug. 1822, prästvigd 1849, död d. 19 okt. 1893.

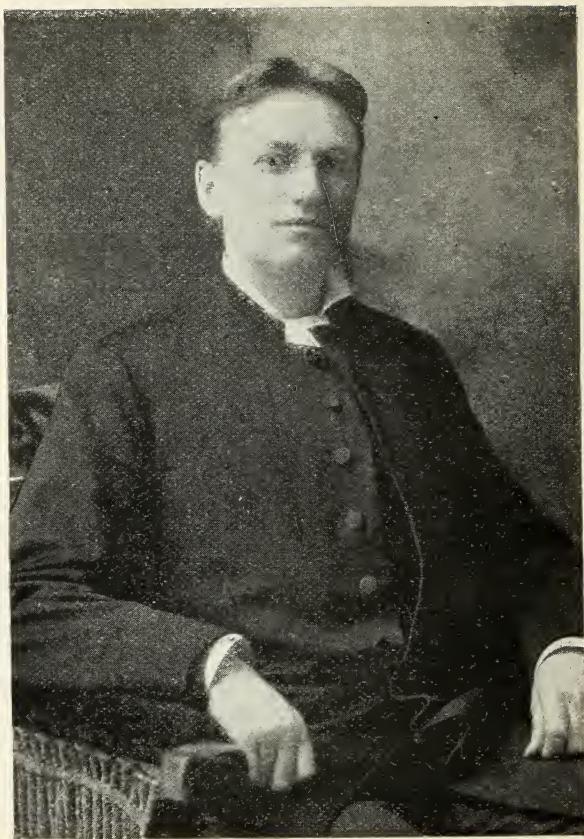
Se Korsbaneret 1894, sid. 118.

PASTOR A. P. LINDSTRÖM.

Född d. 25 febr. 1849, prästvigd 1882, död d. 25 mars 1896.

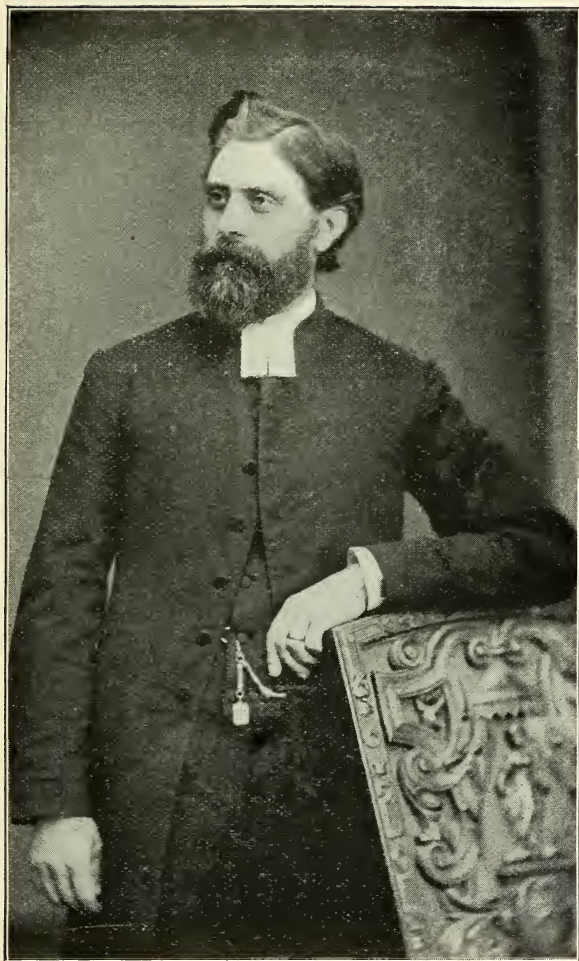
Se Korsbaneret 1896, sid. 102.

PASTOR JOEL L. HAFF.

Född d. 2 nov. 1862, prästvigd 1888, död d. 7 febr. 1896.

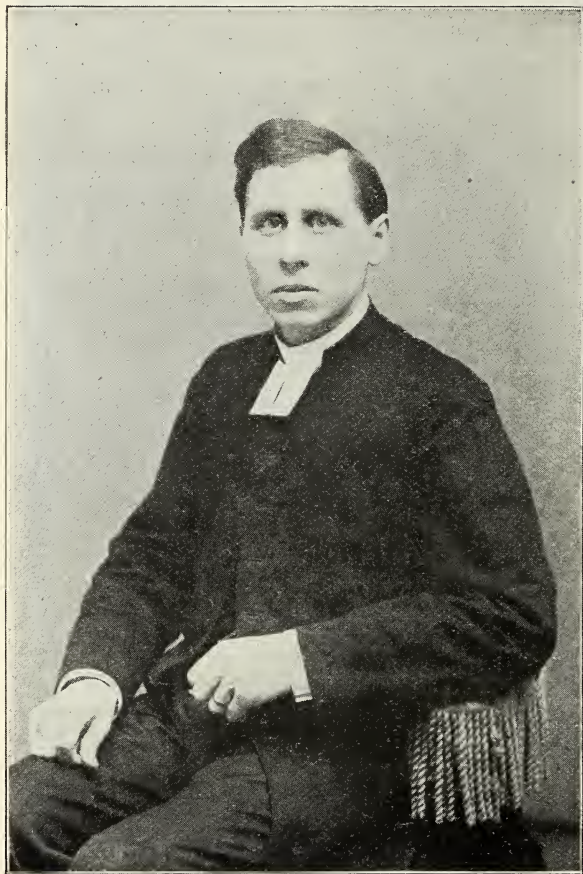
Se Korsbaneret 1897, sid. 105.

PASTOR FREDRIK NIBELIUS.

Född d. 10 juni 1850, prästvigd 1882, död d. 4 juli 1897.

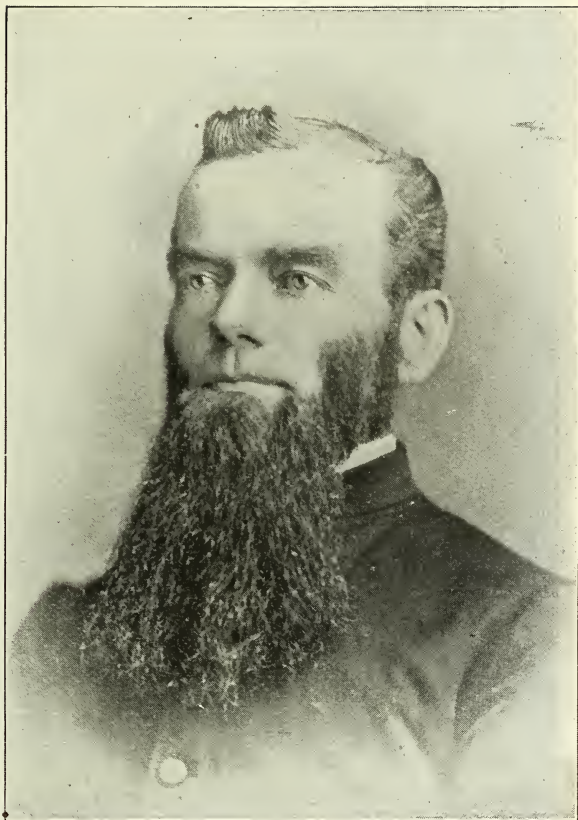
Se Korsbaneret 1898, sid 85.

PASTOR A. RODELL.

Född d. 9 april 1853, prästvigd 1877, död d. 23 aug. 1897.

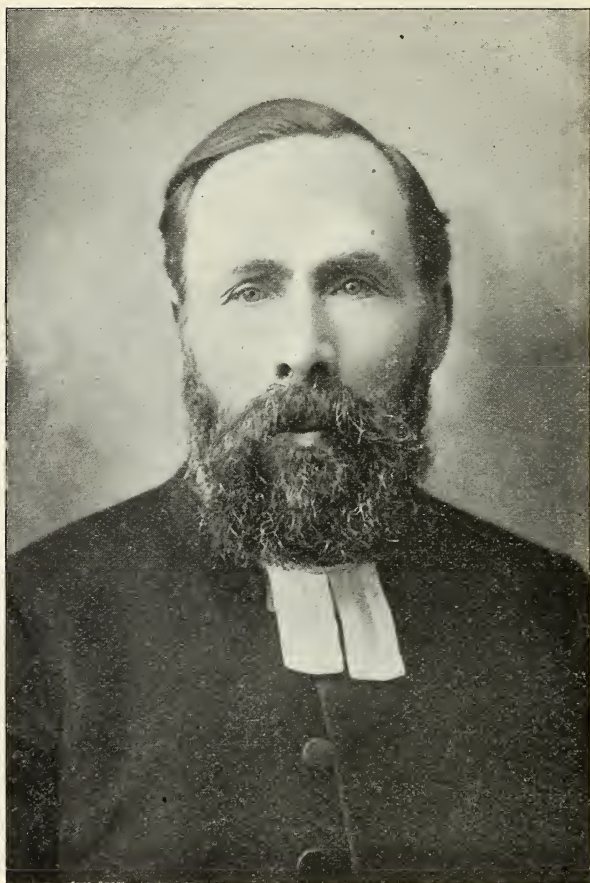
Se Korsbaneret 1898, sid. 95.

PASTOR S. J. ÖSTERBERG.

Född d. 21 maj 1841, prästvigd 1871, död d. 5 febr. 1898.

Se Korsbaneret 1899, sid. 117.

PASTOR CARL GRANATH.

Född d. 6 nov. 1850, prästvigd 1883, död d. 15 sept. 1899.

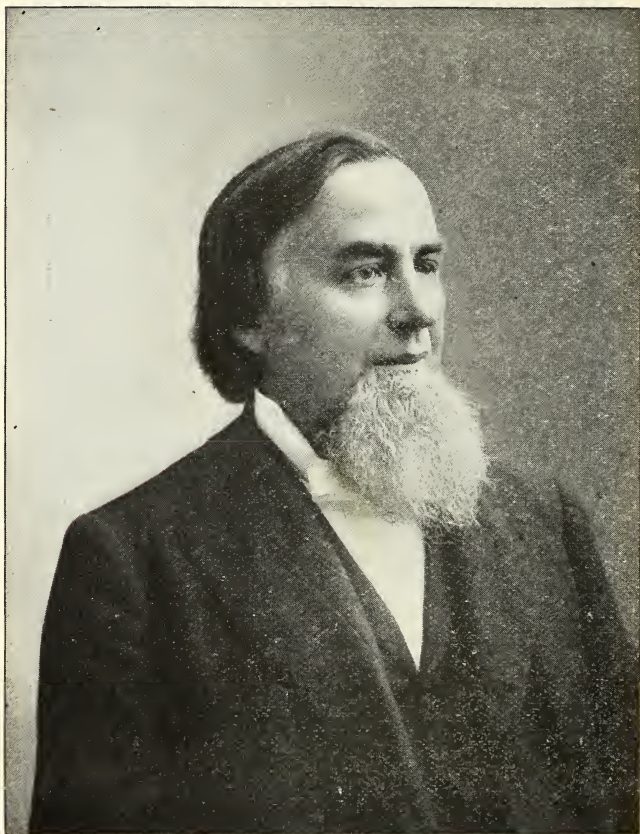
Se Korsbaneret 1901, sid. 95.

DR A. R. CERVIN.

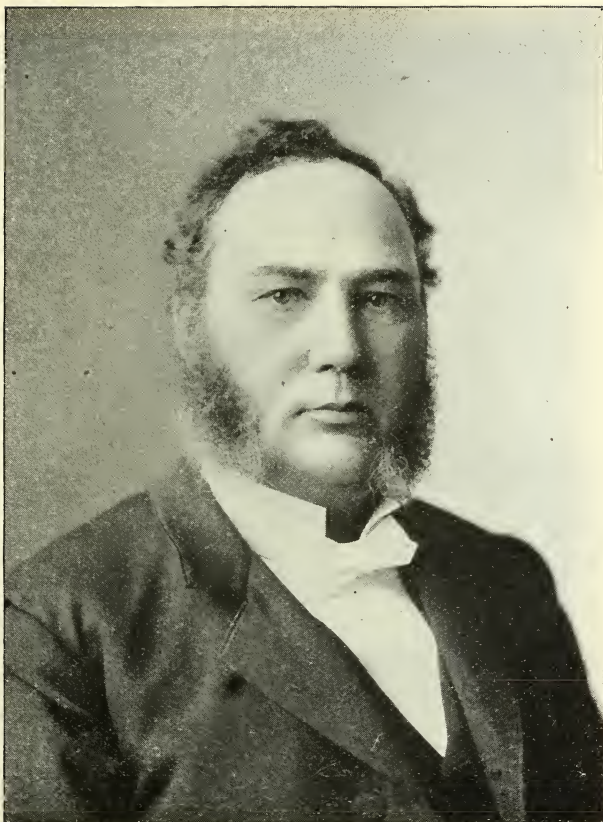
Född d. 20 april 1823, prästvigd 1864, död d. 5 jan. 1900.

Se Korsbaneret 1901, sid. 119.

DR O. OLSSON.

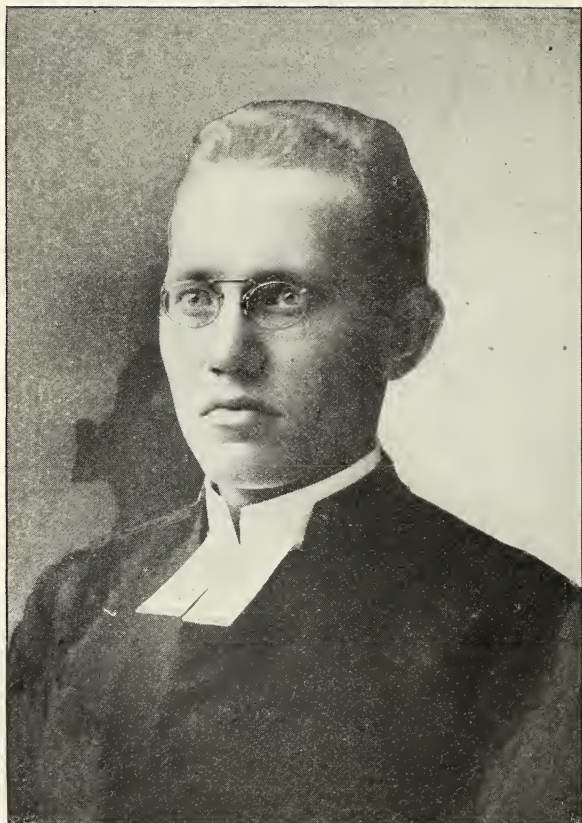
Född d. 31 mars 1841, prästvigd 1863, död d. 12 maj 1900.
Se Korsbaneret 1901, sid. 142.

PASTOR A. CHALLMAN.

Född d. 1 jan. 1841, prästvigd 1873, död d. 15 maj 1900.

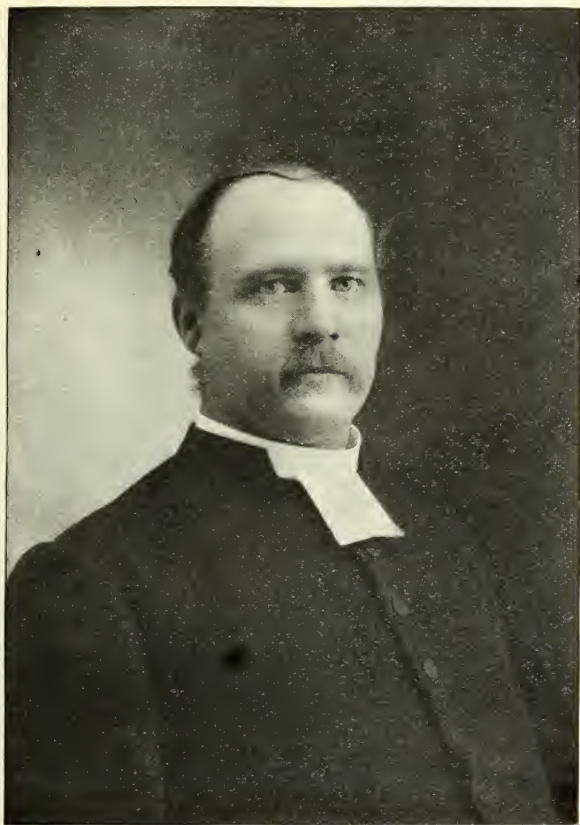
Se Korsbaneret 1901, sid. 167.

PASTOR GUSTAVE FORSBERG.

Född d. 27 sept. 1870, prästvigd 1899, död d. 31 maj 1900.

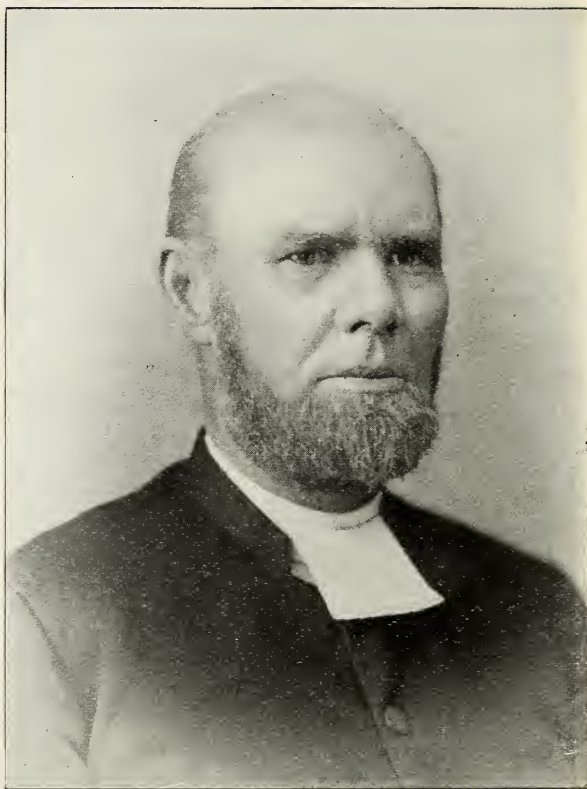
Se Korsbaneret 1901, sid. 172.

PASTOR H. J. F. DOURÉN.

Född d. 26 sept. 1860, prästvigd 1891, död d. 23 aug. 1900.

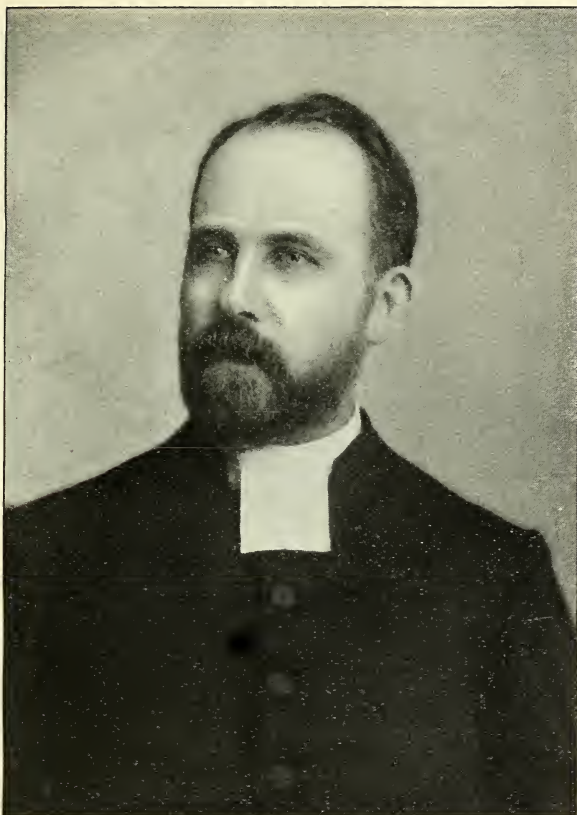
Se Korsbaneret 1901, sid. 177.

DR PEIR A. CEDERSTAM.

Född d. 14 febr. 1830, prästvigd 1856, död d. 21 juli 1902.

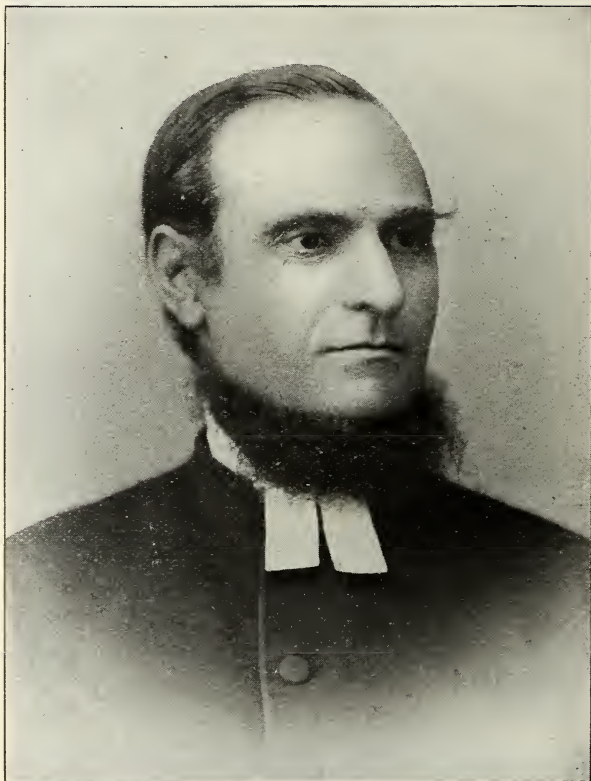
Se Korsbaneret 1903, sid. 129.

PASTOR CARL PETER RYDHOLM.

Född d. 31 maj 1843, prästvigd 1871, död d. 16 aug. 1902.

Se Korsbaneret 1903, sid. 145.

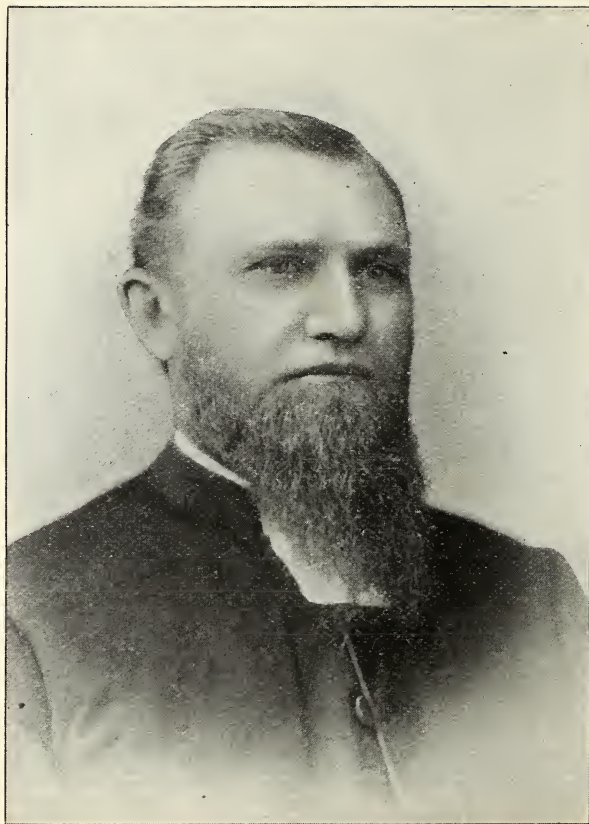
PASTOR B. M. HALLAND.
Född d. 15 okt. 1837, prästvigd 1864, död d. 17 aug. 1902.
Se Korsbaneret 1903, sid. 151.

PASTOR VICTOR VIXELL.

Född d. 3 sept. 1853, prästvigd 1884, död d. 4 sept. 1902.

Se Korsbaneret 1903, sid. 158.

PASTOR H. P. QUIST.

Född d. 2 juli 1849, prästvigd 1876, död d. 31 aug. 1902.

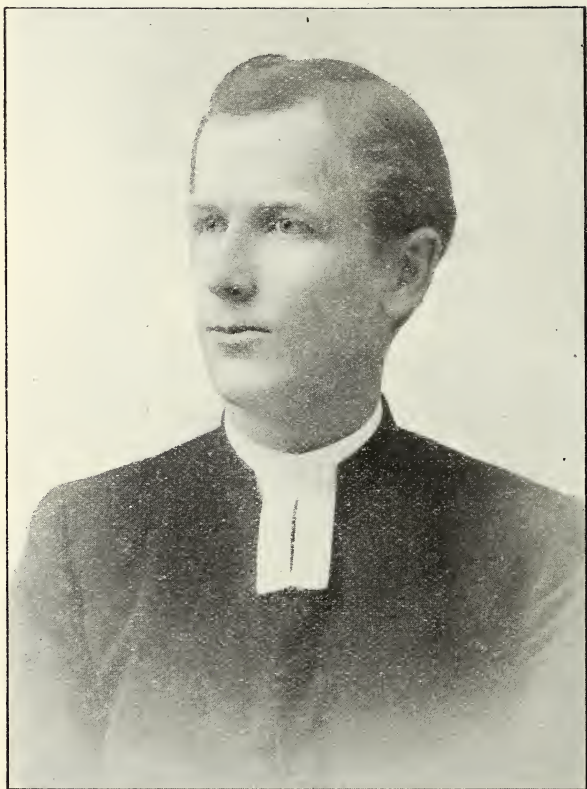
Se Korsbaneret 1904, sid. 128.

PASTOR JOHAN VIBELIUS.

Född d. 1 febr. 1856, prästvigd 1884, död d. 9 juni 1903.

Se Korsbaneret 1904, sid. 148.

PASTOR GEO. E. YOUNGDAHL.

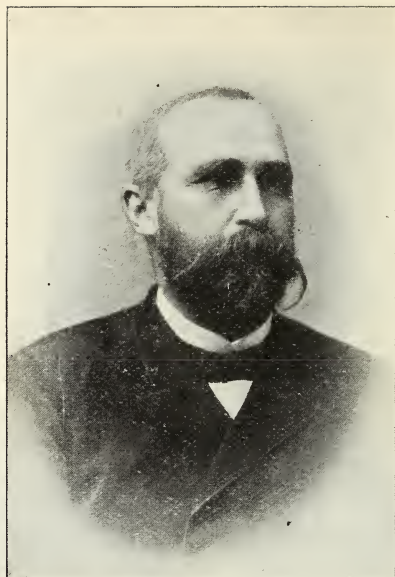
Född d. 25 juni 1860, prästvigd 1888. Se dödslista synodalreferat 1904.

Se Korsbaneret 1905.

PASTOR HAKAN OLSON.

Född d. 11 juli 1831, prästvigd 1860. Se dödslista synodalreferat 1904.
Se Korsbaneret 1905.

PASTOR N. TH. WINQUIST.

Född den 9 nov. 1840, prästvigd 1868, död den 20 aug. 1903.

Porträtt saknas af följande aflidna prästmän, hvilka tjänstgjort inom Illinois-konferensen:

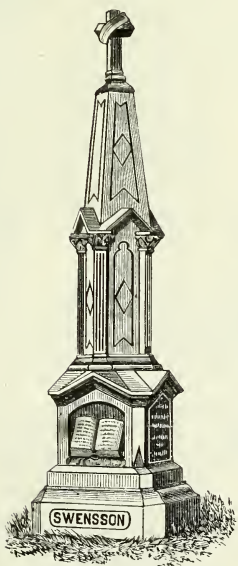
PASTOR F. A. TÖRNQUIST.

Född d. 7 mars 1841, prästvigd 1872, död d. 31 okt. 1877.

PASTOR J. M. NELSON.

Född d. 29 juli 1838, prästvigd 1873, död d. 14 nov. 1877.

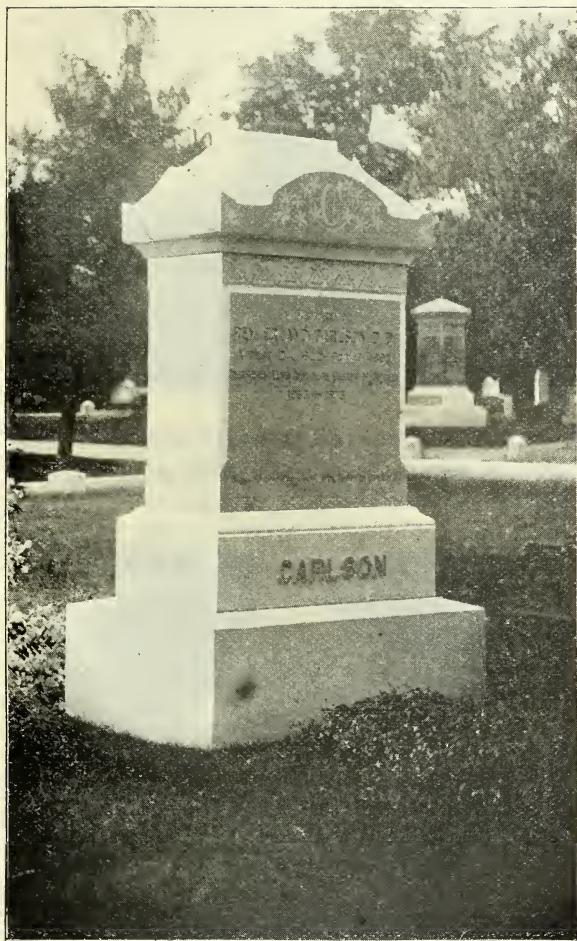
Grafmonument.

PASTOR JONAS SWENSSONS GRAFVÅRD
på Andovers kyrkogård.

PROF. LARS P. ESBJÖRNS GRAFVÅRD
på Öster-Våla, Sverige, kyrkogård.

DR ERLAND CARLSSONS GRAFVÅRD
på begravningsplatsen Graceland, Chicago, Ill.

DR T. N. HASSELDQUISTS GRAFVÅRD
på begravningsplatsen Riverside, Moline, Ill.

DR O. OLSSONS GRAFVÅRD
på begravningsplatsen Riverside, Moline, Ill.

Konferensens barmhärtighetsinrättningar.

Augustana Hospital.

Behovet af svensk luthersk sjukvård här i landet gjorde sig tidigt gällande, särskildt i Chicago, hvarför pastor Erland Carlsson redan i början af sin verksamhet därstädes å hyrd lokal inrättade ett sjukhem förnämligast för fattiga sjuka immigranter. Denna anstalt förenades sedan med ett hospital,* som dr Passavant upprättade. Den stora eldsvådan gjorde dock för flera år slut på denna verksamhet. Man och man emellan talades dock städse om det allt mer trängande behovet af en svensk luthersk sjukvårdsanstalt, utan att det dock ledde till något resultat förrän år 1880.

Under sina resor i Tyskland året förut hade dr O. Olsson mottagit djupa intryck af den barmhärtighetsverksamhet, som där utöfvades, och i n:o 11 af *Augustana* 1880 förekommer en artikel med öfverskrift: "En märkvärdig bibelförklaring", hvari dr Olsson framställer den kristliga kärleksverksamheten såsom den bästa förklaring af bibeln. Samtidigt uttalas däri en innerlig önskan, att vårt samfund med det snaraste upprättar en diakonissanstalt i för-
ening med sjukhus. Denna artikel föranledde tvenne brefutdrag i n:o 21 af *Augustana* samma år, hvari dr Olssons framställning

* Där det i Amerika så vanliga ordet "hospital" förekommer i denna afhandling, är det liktydigt med det svenska sjukhus, lasarett.

om svensk luthersk hospitalsverksamhet här i landet på det varmaste understöddes. Mått och steg till frågans lösning togos dock först vid ett möte, som på inbjudning af dr Olsson hölls i svenska lutherska kyrkan i Moline den 6 nov. 1880 i sammanhang med reformationsfesten. Vid detta möte höll dr Olsson först föredrag öfver "Den apostoliska församlingens kärlekslif och detta kärlekslifs återväckande genom reformationen", hvarefter ett lifligt meningsutbyte förekom öfver frågan om upprättandet af en svensk luthersk diakoniss- och sjukvårdsanstalt. Resultatet af samtalet blef utnämningen af en kommitté, bestående af pastorerna O. Olsson, G. Peters, C. A. Evald, C. P. Rydholm och H. O. Lindeblad samt herrar P. Colseth och C. G. Thulin. Detta utskott skulle under vintern vidtaga åtgärder, som kunde leda till den omtalade anstaltens snara öppnande och samtidigt genom skrifvelse förhöra sig hos föreståndaren för diakonissanstalten i Stockholm, huruvida han icke kunde sända oss en eller två diakonissor, lämpliga att uppfostra andra för diakonisskallet. Äfvenså skulle kommittéen meddela sig med dr Passavant för att inhämta hans råd samt efterhöra, om han icke kunde öfverlämna åt oss något af det land, som han för hospitalsändamål tillförsäkrat sig i Lake View.

Många uppmuntrande bref hade ankommit, däribland ett från Immanuels-församlingens i Chicago unga fruntimmersförening, innehållande \$70 för inrättningen i fråga. För samma ändamål hade förut inkommit genom pastor Peters \$18 och genom dr Olsson \$73.35, i senare summan inberäknade \$25 från en ung kvinna, tillhörande Salems-församlingen i Chicago. Hon hade bestämt dessa penningar för en ny klädning, men när hon hörde om det stora behovet af ett svenskt lutherskt sjukhem, beslutade hon att "reda sig" med den gamla klädningen ännu en tid och skänka penningarna till nämnda ändamål. Grundfonden för den tillämnade sjukvårdsanstalten var således \$161.35, och herr C. G. Thulin utsågs till kassaförvaltare. Från en onämnd församling berättades, att de unga bildat en förening, hvars medlemmar skulle erlägga 5 cents i veckan hvardera till inrättningen. Vid årets slut var kassan \$188.85.

I tal och skrift uppstod nu frågan, hvar anstalten skulle förläggas. Somliga togo för gifvet, att Chicago var platsen; andra

menade, att någon annan plats, t. ex. Rockford, var lämpligare. Vid konferensmötet i Chicago i februari 1881 diskuterades frågan om hospitalet en hel eftermiddag utan att likaväl leda till annat resultat än det, att en kommitté utsågs, som skulle arbeta för saken. Som kommitté utnämndes, med tillägg af pastor C. B. L. Boman, samma personer, som vid mötet i Moline 1880 hade blifvit tillsatta för detta ändamål. Vid konferensens höstmöte i Ishpeming 1881 uppmanades kommittéen att fortsätta sin verksamhet, och det tilltänkta hospitalets angelägenheter anbefalldes åt församlingarna. Ett upprop (förmodligen från kommittéen) hade blifvit utsändt om medels insamling för inrättningen, och konferensen beslutade, "att man skulle göra allvar med kollektionen". Vid hospitalskommittéens sammanträde i Moline den 28 oktober öfverenskom man efter ett längre meningsutbyte att rekommendera till konferensen vid dess årsmöte i Gethsemane-församlingen i Chicago i februari 1882, "att hospitalet förlägges i Lake View".

Insamlingen för sjukvårdsanstalten gick dock sakta, hvarför kassan vid konferensmötet i Gethsemane-församlingen visade ett belopp af endast \$611.64. Konferensen antog dock kommittéens rekommendation om platsen och bemyndigade jämväl den vid detta möte tillsatta direktionen att i Lake View inköpa passande egendom för inrättningen till ett belopp icke öfverstigande \$10,000. Och, därest detta icke kunde ske, erhöill direktionen rättighet att hyra lämplig lokal och påbörja sjukvårds- och diakonissverksamhet. Förenämnda kommitté hade genom dr Carlsson och en subkommitté förfrågat sig hos dr Passavant om erhållande af tvenne acres af det hospitalsland, som han förfogade öfver i Lake View. Dr Passavant var närvarande vid konferensmötet i Gethsemane-församlingen och talade mycket uppmuntrande om hospitalsverksamheten, men kunde icke afyttra något af nämnda land för vårt sjukhem. Han erbjöd sig dock på vissa villkor att å hospitalslandet i Lake View uppföra ett hus för \$5,000 och låta konferensen, nära nog kostnadsfritt, begagna detsamma för sjukvård 5 eller 10 år, och konferensen kände sig härför tacksam. Dr Olsson kallades att resa omkring för att samla bidrag till anstalten, men i hvad mån han kunde efterkomma detta uppdrag är okänt.

Till direktion för inrättningen valdes pastorerna E. Carlsson, O.

Olsson, C. B. L. Boman och M. C. Ranseen, samt herrar C. P. Holmberg, G. A. Bohman och John Erlander. Denna direktion sammanträdde den 13 februari 1882 i öfversta våningen af nr 6 South Clark street, Chicago, samma hus i hvilket Hemlandet då hade sitt kontor. Dr Carlsson valdes till ordförande, dr Olsson till vice ordförande, pastor Boman till sekreterare och herr C. P. Holmberg till skattmästare. Samma dag uppsattes och undertecknades å konsul Hawkinsons kontor inkorporationshandlingarna och tillsändes statssekreteraren i Springfield, Illinois. Till verkställande kommitté utsågs Erland Carlsson, M. C. Ranseen och C. P. Holmberg. Pastor C. B. L. Boman och herr G. A. Bohman skulle utarbeta förslag till stadgar för inrättningen. Den verkställande kommittéen uppmanades att underhandla med dr Passavant om hans anbud, att å förenämnda land i Lake View uppföra hus för vår hospitalsverksamhet. Det uppdrogs åt dr Olsson att skrifva till hofpredikant Bring i Stockholm med bön om, att diakonissanstalten därstädes måtte hitsända tvenne diakonissor, hvilka kunde påbörja verksamheten i Lake View. Ehuru pastor Bring intresserade sig varmt för saken, blef likväl svaret på denna begäran afböjande. Dr Olsson skulle jämväl genom "*Augustana och Hemlandet* underätta allmänheten om konferensens och direktionens åtgöranden i fråga om hospitalet." Enligt konferensens önskan beslutade direktionen vid sitt första sammanträde äfven att vid första lägliga tillfälle försäkra sig om egen grund för hospitalet, och skulle den verkställande kommittén härför göra förberedelser. Vid konferensmötet i De Kalb i september 1882 beslutades dock, att man skulle uppskjuta med inköp af egendom, tills man inhämtat, hvad mått och steg dr Passavant följande vår kom att taga rörande anbudet, han gifvit konferensen, men att under tiden intresset för saken uppehålls i församlingarna och frivilliga gåfvor för densamma insamlas. Vid konferensens årsmöte i Galesburg 1883 bemyndigades direktionen att engagera en agent för medels insamlande till hospitalsfonden.

Med anledning däraf, att svar icke ingått från dr Passavant, beslutade direktionen den 21 november 1883 att affordra honom sådant, och att den verkställande kommittéen skulle utse lägenhet, hvari sjukvård kunde påbörjas omedelbarligen efter nästa konfe-

AUGUSTANA HOSPITAL, CHICAGO.

rensmöte, samt anskaffa lämpliga personer för verksamhetens bedrivande. Till hospitalskassan hade influtit inalles \$1,229.04. Vid direktionsmötet den 20 februari 1884 hade från dr Passavant erhållits det svar, att vi fingo hyra 4 acres af hospitalslandet i Lake View på 20 år, samt att the Board of the Institution of Protestant Deaconesses var villig att instundande vår och sommar till vårt förfogande därpå uppföra en hospitalsbyggnad, värd från fem till tio tusen dollars, med det villkor, att vi mottaga och vårda en resonabel proportion af de patienter, för hvilka dr Passavant, i gengäld för erhållna \$25,000, iklädt sig ansvaret. Direktionen mottog med tacksamhet anbudet och rekommenderade detsamma till konferensen, hvilken senare, som samma dag sammanträdde i Immanuels-kyrkan i Chicago, godkände och stadfästade öfverenskommelsen. Men emedan det nya hospitalet icke kunde blifva färdigt förre nästa höst, uppmanade konferensen direktionen att ofördröjligen hyra passande lokal och påbörja verksamheten. Vid detta konferensmöte antogs jämväl det af direktionen framställda förslaget till stadgar för inrättningen. Art. I af dessa stadgar är af följande lydelse: "1) Denna anstalts rätta och lagliga namn skall vara The Deaconess Institution of the Swedish Evangelical Lutheran Church. 2) Ändamålet med denna institution skall vara att enligt Guds ord vårda sjuka, samt uppfostra kristliga sjuksköterskor af den ev. lutherska trosbekännelsen." En tredje punkt, som framdeles ändrades, bestämde, att platsen för inrättningen skulle vara Lake View, Cook county, Illinois. Direktionen skulle bestå af 4 präster och 3 lek-män, och utsågos därtill följande: dr Erland Carlsson och herr G. A. Bohman 4 år, pastor C. B. L. Boman och herr C. P. Holmberg 3 år, pastor M. C. Ranseen och herr John Erlander 2 år och pastor C. A. Evald 1 år. Direktionen uppmanades att ställa ett upprop till församlingarna och deras olika organisationer att kraftigt arbeta för sjukvårdsanstalten.

Vid direktionens sammanträde den 25 februari 1884 utsågos ämbetsmän: dr Erland Carlsson, ordf.; pastor M. C. Ranseen, vice ordf.; C. B. L. Boman, sekr., och C. P. Holmberg, kassör. Till verkställande kommitté valdes pastorerna M. C. Ranseen, C. A. Evald och C. B. L. Boman, samt herrar C. P. Holmberg och G. A. Bohman. Vid samma tillfälle utsågs änkefru Hilda Carlsson till

förestånderska och fröken Lottie Frejd till medhjälpärinna för ett år, den förra mot en ersättning af \$3 och den senare \$2.50 i veckan.

Efter flera fruktlösa försök att finna lämplig lokal, hvari vår hospitalsverksamhet kunde påbörjas, inberättade den verkställande kommittéen till direktionen den 31 mars 1884, att den hyrt dr Carlssons hus å Lincoln avenue för \$50 i månaden och vidtagit åtgärder för anstaltens öppnande i maj. Det erforderliga för husets möblering skulle man söka anskaffa inom våra församlingar i Chicago. Doktor Trueman W. Miller utsågs till öfverläkare, och till assisterande läkare utnämndes sedermera doktorerna Woodworth och Chew.

Augustana Hospital invigdes lördagen den 28 maj 1884, och samma dag påbörjades vår hospitalsverksamhet. Vi hade då vid inrättningen en läkare, en patient, nämligen fröken Nibelius, en sjuksköterska, en matlagerska samt föreståndarinnan. Fröken Nibelius, hvilken kommit med för att närvara vid invigningen, afbröt sitt ena ben, då hon vid hospitalet skulle stiga af spårvagnen, och blef således den första patienten vid vår sjukvårdsanstalt. Fröken Lottie Frejd var den första sjuksköterska vid hospitalet, men snart engagerades jämväl fröken Minnie Peterson, numera fru A. W. Stark, för denna befattning.

Om början af vår hospitalsverksamhet heter det i direktionens rapport till konferensen 1885 bland annat: "De 15 sängar, som blifvit beredda för patienters räkning, togos snart i anspråk, och allt aflopp väl, ända till dess att anstalten den 29 oktober helt oförmodadt hemsöktes af en svår eldsvåda, hvarvid dock alla de sjuka bärgades. Härigenom afbröts denna vår verksamhet till den 2 januari 1885, då sjukhemmet åter öppnades. Under tiden hade huset icke blott reparerats utan jämväl tillökts med en ny våning, så att utrymmet utvidgades med 4 rum. Nästan allt var assureradt, och anstalten led föga förlust i materiellt hänseende."

Vid konferensmötet i La Porte i september 1884 beslutades, "att alldenstund åtkomsthändingarna rörande dr Passavants land i Lake View icke äro lagliga och hyreskontraktet ej tillfredsställande, och emedan förfarna läkare och andra sakkunniga personer på det bestämdaste afråda att förlägga anstalten allt för långt afsides, alla förut fattade beslut om hospitalets förläggning i Lake View,

åtminstone ej för närvarande, tagas i betraktande." Vid samma tillfälle beslutades, att pastor Carlssons hus i Chicago tills vidare hyres till lokal för sjukvårdsanstalten. Konferensen uttryckte jämväl den önskan, att direktionen med det första möjliga skulle anskaffa egen plats för hospitalet och med det snaraste upptaga subskription för detta ändamål. Konstitutionsbestämmelser om hvar anstalten skulle förläggas, förändrades så, att platsen för hospitalet skulle vara Lake View eller Chicago. Äfvenså tillades orden "Augustana Hospital" inrättningens officiella namn. Dessa ändringar i fråga om plats och namn stadfästades vid konferensens årsmöte i Princeton 1885. I februari samma år antog direktionen regler för den inre styrelsen vid hospitalet och beslutade att hyra dr Carlssons hus för 3 år mot en afgift af \$70 i månaden. Fru Carlsson hade af hälsoskäl resignerat från sin befattning som föreståndarinna, och ehuru direktionen vägrade att antaga hennes resignation, lämnade hon dock hospitalet på försommaren 1885.

Under första året vårdades å inrättningen 35 patienter, hvaraf 17 voro betalande och 18 icke betalande. Från de betalande inflöto \$326.60, och omkostnaderna för de icke betalande beräknades efter \$6 i veckan för hvardera till \$754.32. Totalinkomsten för hospitalet till den 7 februari 1885 var \$3,597.96, och utgifterna till samma dato belupo sig till \$3,423.62.

För utbildandet af diakonissor eller sjuksköterskor hade ännu intet vidare kunnat göras, än att läkarna undervisat sköterskorna rörande de sjukas behandling och vård. Så snart som möjligt ämnade dock direktionen upprätta en träningskola för sköterskorna vid hospitalet.

Af de 97 patienter, som 1885 intogos vid inrättningen, voro 46 fripatienter och 51 betalande. Totalinkomsten från de senare uppgick till \$1,929.07. Samtidigt inflöto från Chicago \$862.11 och från landsorten \$737.26. Utgifterna under samma tid voro \$3,434.87. Af en amerikansk diakonissa, som dr Miller i samråd med verkställande kommittéen engagerat, hade sköterskorna för en tid mottagit några timmars undervisning i veckan. Hennes verksamhet vid hospitalet blef dock af kort varaktighet. Våra pastorer i Chicago predikade på hospitalet turvis söndagseftermiddagarna och tillhandagingo i öfrigt de sjuka med andlig vård. Fröken

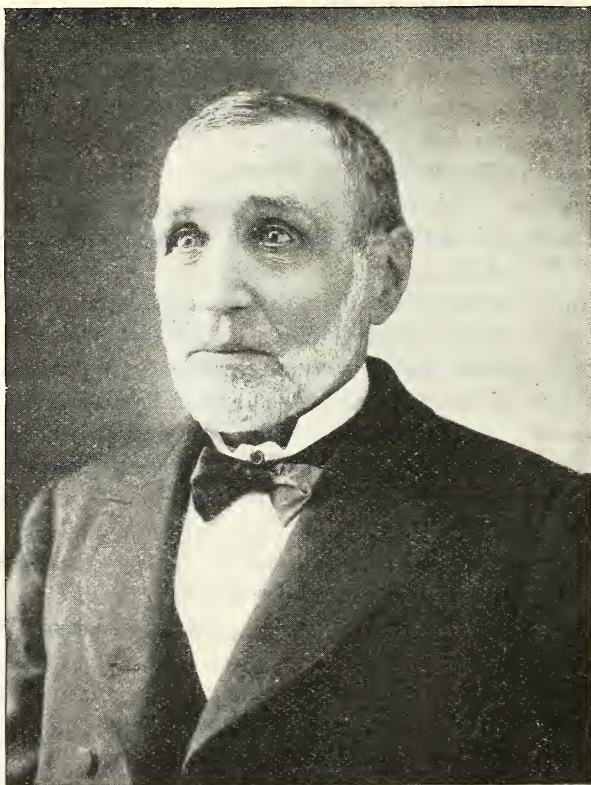
Carrie Johnson, som erhållit anställning som sköterska, hade enligt uppmaning af den verkställande kommitéen jämväl tillmötesgått de sjuka med råd och hjälp i andligt hänseende.

Vid konferensmötet i Berlin i september 1886 beslutades, att i alla församlingar, där ingen systematisk insamling göres för hospitalet, månatliga kollektor för detsamma upptagas och insändas till hospitalets skattmästare. Sy- och ungdomsföreningar ombådos ock att ihågkomma hospitalet med välvilliga bidrag. Under loppet af 1886 utgafs i 5,000 exemplar den första katalogen öfver hospitalets verksamhet. Nämda år vårdades å inrättningen 106 patienter, af hvilka 62 voro fullt betalande, 13 delvis betalande och 31 fripatienter. Inkomsterna från patienterna voro \$2,204. 80 och från andra källor \$1,627.50. Utgifterna under samma tid uppgingo till \$3,470.13.

Emedan konferensen vid flera tillfällen uttalat den önskan, att direktionen med det snarast möjliga skulle försäkra sig om egen grund för hospitalet, hade förfrågan gjorts hos dr Carlsson, huruvida han vore villig att för detta ändamål sälja sin egendom å hörnet af Lincoln och Cleveland gatorna. Som svar härpå inlämnade han den 27 oktober 1886 anbud att för \$35,000 till direktionen öfverlåta förenämnda egendom, och ville han, i händelse anbudet antogs, donera \$1,000 till inrättningen. Detta anbud lades för tillfället till handlingarna, och ett utskott bestående af pastorerna Ranseen och Abrahamson samt herr Bohman utnämndes att utse passande tomt för hospitalet. Medlemmarna i denna kommitté, tillika med pastor Evald, använde mycken tid i ändamål att realisera detta beslut. Fyra tomter å hörnet af Larrabee street och Belden avenue inköptes af en agent för \$12,000 och handpenningar lämnades, men snart underrättades vi om, att ägaren själf samtidigt sålt dem till annan köpare för \$12,500. Andra platser, som voro lämpliga, kunde icke erhållas för hospitalsändamål.

Efter fruktlösa underhandlingar med ägare till olika tomter beslutade direktionen den 21 februari 1887 att antaga dr Carlssons anbud, och bemyndigades M. C. Ranseen, G. A. Bohman och C. W. Smith att avsluta denna handel. Pastor Ranseen hade enligt kallelse upptagit subskription för hospitalet, men då han på grund af sin pastoralaverksamhet icke kunde fortsätta därmed, kallades pas-

tor W. P. Anderson till sollicitör för inrättningen för ett år. Han antog kallelsen och började sin verksamhet för hospitalet den 1 maj 1888. Den 3 december samma år uppgick subskriptionen, inberäknade \$3,750, som insamlats genom pastor Ranseen, till \$8,000.

HERR JACOB SÖDERBERG.

Under året 1887 vårdades å hospitalet 103 patienter, hvaraf 28 erhöilo kirurgisk och 75 medicinsk behandling; 66 voro betalande och 37 icke betalande. Totalinkomsten från patienterna var \$3,256.49 och från andra källor \$1,548.75. Behållningen i kassan vid årets slut var \$187.12. Konferensen uttalade vid hvarje årsmö-

te sin innerliga tacksamhet till Herren för den välsignelse och kärlek, hvarmed han omfattade vår barmhärtighetsverksamhet.

Af de 117 patienter, som 1888 intogos på hospitalet, voro 35 "surgical" och 82 "medical cases", 62 betalande och 55 icke betalande. Anstaltens inkomster under samma tid voro: från patienter \$2,456.32 och från andra källor \$1,772.63. Öfverskott i kassan vid årets slut var \$382.70. För att tillmötesgå dr Carlssons begäran att erhålla hela köpesumman före den 23 februari 1889 beslutade direktionen att till ett pris af \$15,000 sälja hörntomterna 17, 18 och 19. En person erbjöd vid ett tillfälle \$14,500 för dessa tomter utan att sedan låta höra utaf sig. Förfrågningar gjordes ock om priset på hela egendomen, men försäljning kom icke att verkställas. Fröken Lottie Frejd var af direktionen bemyndigad att upptaga subskription för anstalten, och skulle den verkställande kommittéen tillse, att hon erhöll erforderlig hjälp vid skötandet af göromålen vid hospitalet.

Vid konferensens årsmöte 1889 ombads dr Carlsson att lämna anstånd med betalningen till den 1 maj samma år. För att upphjälpa hospitalets finanser hölls i mars nämnda år en bazar å nordsidans i Chicago Turner hall, hvaraf nettobehållningen uppgick till \$7,800; och enär alla artiklar, som blifvit insamlade för denna tillställning, därvid icke kunnat afyttras, höllo hospitalets vänner på hösten en afslutningsbasar, som inbringade \$1,800. Vid direktionens mötet den 25 februari 1889 utfärdades ett upprop till konferensens söndagsskolor att under loppet af april månad upptaga subskription för inrättningen, samt att direktionens ordförande, M. C. Ranseen, rekommenderar denna sak i *Augustana*, och att sekreteraren, C. A. Evald, uppsätter cirkulär till söndagsskolorna samt ombesörjer, att detta tillika med subskriptionskort tillsändes de respektiva söndagsskolföreståndarna inom konferensen. Vid samma tillfälle upphäfdes tills vidare beslutet om hörntomternas försäljning, och fastighetsmäklare, som å direktionens vägnar sökt afyttra desamma, blefvo därom underrättade.

Vid inrättningen vårdades 1889 100 patienter, hvaraf 10 voro "surgical" och 90 "medical cases;" 41 voro fullt betalande, 15 delvis betalande och 44 icke betalande. Beloppet, som inkasserades från patienterna, var \$2,384.95, och totalinkomsten från församlingar

och enskilda under samma tid var \$1,919.33. Kassabehållningen vid årets slut var \$61.96. Det belopp, som inkommit genom bazarerna, jämte influtna subskriptionsmedel, hade blifvit afbetalade på skulden å egendomen. Den finansiella ställningen var dock ännu för en tid sådan, att frågan om försäljning af förenämnda tomter ännu vid åtskilliga tillfällen kom till tals inom direktionen, dock med det resultat, att egendomen i sin helhet förblef inrättningens tillhörighet.

De svenska lutherska pastorererna i Chicago, biträdda af herr Söderberg och andra fromma lekmän, hade från början dragit försorg om själavården vid inrättningen, och likväl kändes mer och mer behofvet af en föreståndare och själasörjare för densamma, och de allvarligaste försök gjordes att enligt konferensens beslut erhålla en passande sådan. Den ene efter den andre kallades, men svaret blef alltid nekande. Med gynnsamt resultat utfärdades omsider kallelse till pastor Philip Thelander, och han tillträdde befattningen den 1 juli 1890. Hans verksamhet var i allo tillfredsställande, och direktionen såg med ledsnad, att han efter endast ett och ett halft års tjänstgöring lämnade hospitalet för att öfvertaga vården af den svenska lutherska församlingen i Elgin.

Alldenstund dr Carlsson ännu icke erhållit fulla beloppet af sin fordran, upptogs i början af maj ett lån af \$20,000, och skulden till dr Carlsson likviderades till fullo med \$14,176.

Doktorerna Miller och Chew, som blifvit mer och mer intresserade i ett annat hospital, resignerade från sina befattningar vid vårt sjukhus våren 1890. Dr Woodworth hade redan förut dragit sig tillbaka. Dr Carlsson och pastor Ranseen utsågos för att göra förfrågan hos doktorerna Parkes och Ochsner, huruvida de icke voro villiga att öfvertaga läkarevården vid vårt hospital. Kommittéen erhöll det svar, att de ville åtaga sig befattningen, men att de önskade skriftlig kallelse samt en stunds samtal med direktionen. I öfverensstämmelse härmed kallades dr Charls T. Parkes till physician and surgeon in chief för inrättningen och dr A. J. Ochsner till attending physician and surgeon. Äfven anmodades de att nominera assisterande läkare. Vid samtalet, som hölls med dem, uttalade dr Parkes sin förhoppning om anstaltens framgång samt den önskan,

att direktionen inom ett år måtte gå i författning med uppförandet af en ändamålsenlig hospitalsbyggnad.

Hvad som vid denna tid mycket bidrog till att upphjälpa inrättningens finanser och uppmuntra verksamheten var en donation af \$5,000, som herr Henry Melohn, i enlighet med sin aflidna hustrus före sin död uttalade önskan, ädelmodigt skänkte sjukvårdsanstalten. Herr Melohn är dansk, men hon var af svensk börd, och för att bevara deras minne i tacksam hågkomst, har direktionen beslutat, att ett ward i hospitalet skall för all framtid benämnas efter den aflidna.

Fru Evald hade jämväl af direktionen blifvit utsedd att insamla medel för anstalten, och hade hon tillsammans med Lottie Frejd upptagit subskription till ett sammanlagdt belopp af \$2,759.50. I sitt subskriptionsarbete förnämligast i Galesburg och trakterna där omkring erhöll fru Evald jämväl betydligt understöd af fru Hatearius. Genom pastor Thelander hade inkommit \$3,622.49.

Till öfvervakande af sjukhemmets inre angelägenheter hade en s. k. ladies board blifvit utsedd, bestående af fruarna C. A. Evald, M. C. Ranseen, L. G. Abrahamson, J. Blomgren, E. Olson och P. Johnson, och skulle denna kommitté aflägga månatliga besök vid inrättningen.

I ändamål att förse anstalten med erforderligt linne sammanträdde, å hvar sin tid, åtskilliga af de svenska lutherska församlingarnas i Chicago kvinno föreningar därstädes en eller flera gånger om året, medförande en mängd linnevaror för det stora sjukhemmets behof.

År 1890 intogos å hospitalet 115 patienter; 74 voro fullt betalande, 9 delvis betalande, och 32 erhöilo fri vård. Från betalande patienter hade inkommit \$2,692.95, och inkomsterna för öfrigt, inberäknade lånet å \$20,000, donation från Henry Melohn å \$5,000 samt \$1,000, som genom pastor Ranseen och fru Evald erhållits från William Seipp, visade ett belopp af \$28,326.23. Utgifterna, inberäknade \$14,176 till dr Carlsson, \$5,400 till banken samt \$6,500 för inlösta noter, belöpo sig till \$31,072.08.

Vid konferensens årsmöte i Gethsemane-församlingen i Chicago 1891 uppmanade konferensen direktionen att så vidt möjligt var under året låta uppföra en hospitalsbyggnad och rekommenderade

upptagandet af subskription i alla sina församlingar för detta ändamål. Emedan behovet af mera rum för vår hospitalsverksamhet var ganska stort, vidtog direktionen åtgärder för arbetets påbörjande. Fem män utsågos att tillsammans med direktionens medlemmar utgöra byggnadskommitté. Dessa personer voro C. P. Holmberg, J. Eckerman, C. J. Holmes, John Blomgren och Theodor Freeman. Personalen i denna byggnadsdirektion ändrades sedan något af konferensen, i det att E. Olson, E. G. Pettersson och E. J. Westman tillades densamma. C. P. Holmberg, Theodor Freeman och C. J. Holmes skulle rådgöra med arkitekter om plan och ritning för den nya byggnaden.

För att i de särskilda församlingarna och distrikten inom konferensen insamla medel till byggnadsfonden utsågs ett större antal tillfälliga sollicitörer, och dessutom kallades pastorerna O. Morén och M. C. Ranseen att upptaga subskription för hospitalet, den senare särskildt bland amerikaner. Pastor Morén antog kallelsen och arbetade som sollicitör en längre tid, och pastor Ranseen utförde för någon tid, i den mån han kunde, liknande arbete bland amerikaner. Insamlingen inom konferensen blef dock i allmänhet icke hvad man väntat, hvarför konferensen vid sitt årsmöte 1892 uppmanade kyrkoråden i alla konferensens församlingar att ombesörja en insamling motsvarande en dollar per kommunikant till byggnadsfonden. Resultatet af denna insamling blef omkring \$3,396. Konferensens kommunikantantal 1892 var närmare 27,000.

För att uppmuntra hospitalsverksamheten och påskynda insamlingen för densamma hade sedan 1888 utgifvits en traktattidning med benämning: Den Barmhärtige Samariten. Denna tidskrift, som i början redigerades af pastorssällskapet i Chicago och sedan af dr Olsson, utkom i allmänhet kvartalsvis och var till icke ringa nytta för inrättningen.

Kort efter konferensens årsmöte 1891 drabbades hospitalet af en kännbar förlust, i det att dr Parkes efter endast ett års tjänstgöring därstädes helt oförmodadt afled. Hans medarbetare dr A. J. Ochsner kallades att intaga hans plats vid inrättningen.

Under år 1891 vårdades å anstalten 152 patienter, af hvilka 100 voro "surgical" och 52 "medical cases;" 108 voro fullt betalande,

11 delvis betalande och 33 fripatienter. Hospitalets inkomster voro: Från betalande patienter \$3,730.26, gåfvor och kollektor \$695.19; å subskription genom pastor Thelander, pastor Olander, fru Evald och fröken Frejd \$4,596.37, diverse inkomster \$28.08. Det sammanlagda beloppet af utgifterna under samma tid var \$6,671.45.

Efter nödiga förberedelser påbörjades arbetet å den nya hospitalsbyggnaden enligt ritningar af arkitekt Hallberg den 22 oktober 1892, och hörnstenen lades af konferensens ordförande, pastor L. G. Abrahamson, den 12 februari 1893. Endast södra delen af byggnaden, med fasad åt Cleveland avenue, skulle uppföras och beräknades att kosta \$75,000; den mäter 62x84 fot, är 6 våningar hög utom basement och utgöres af sten, tegel och järn samt äger plats för 125 sjuksängar. Till bestridandet af utgifterna upptogs ett lån af \$50,000 från "the State Bank of Chicago", och i april 1893 hölls å nordsidans Turner hall en bazar för samma ändamål, hvarvid inkasserades \$5,749.57.

Emedan arkitekt Hallberg af hälsoskäl var oförmögen att hafva öfverinseendet öfver arbetet, utsågs därtill byggmästaren Erik Olson. Arbetet fortgick oafbrutet, och den nya byggnaden invigdes för sitt viktiga ändamål den 17 september 1893 af konferensens ordförande, dr L. G. Abrahamson. Tilloppet af folk var därvid så stort, att tal måste hållas samtidigt i de olika våningarna. Sköna sånger utfördes af körer från Immanuels-, Gethsemane- och Bethania-församlingarna.

Under år 1892 intogos på sjukhemmet 198 patienter, hvaraf 143 erhöilo kirurgisk och 55 medicinsk behandling. Det sammanlagda beloppet från de betalande var \$4,931.34 och från andra källor, ej inberäknad kassabehållningen från föregående år, \$533.35. I byggnadskassan hade samtidigt influtit \$11,077.74, inberäknade \$2,500 från kassören för inrättningens allmänna kassa, herr Samuel Anderson. Herr Theodor Freeman var förvaltare af byggnadsfonden.

År 1893 intogos å hospitalet 267 patienter, hvaraf 180 voro "surgical" och 87 "medical cases", 214 voro fullt betalande, 16 delvis betalande och 37 fripatienter. Från de betalande inkasserades \$5,668.79 och från andra källor, ej inberäknad kassabehåll-

ningen från föregående år, \$630.08. De löpande utgifterna under samma tid voro \$6,674.66. Till byggnadsfonden hade följande summor influtit: Kassabehållning \$5,437.95, från enskilda personer i Chicago \$6,116.30, från do utom Chicago \$1,651.90, från församlingar inom Chicago \$1,166.10, från do utom Chicago \$856.99, från bazaren \$8,551.97, från andra källor \$609.60. Upptagna lån \$55,960. Utgifterna voro \$90,159.95. Hospitalets tillgångar den 31 december 1893 voro \$122,390.95 och skulder \$65,825.

Sedan kallelse utfärdats till åtskilliga pastorer att åtaga sig föreståndarebefattningen vid inrättningen och de alla i tur och ordning gifvit afböjande svar, kallades den 9 april 1894 pastor S. G. Öhman till nämnda befattning. Han antog kallelsen och påbörjade sin verksamhet redan den 1 juni. Hans vistelse vid hospitalet blef dock icke långvarig, emedan han redan den 12 februari 1895 resignerade från sin befattning därstädes. Under tiden hade jämväl Lottie Frejd lämnat anstalten och änkefru Sandqvist blifvit kallad till matron. Sedan hon emellertid hade afböjt icke blott denna kallelse utan jämväl en förnyad sådan, utsågs den 26 februari 1895 fröken Christina Blomqvist från De Kalb till föreståndarinna.

Vid konferensmötet i Batavia i februari 1894 förnyades uppmaningen till de församlingar, som ännu icke insamlat den ombeslutad summan af en dollar pr kommunikant till hospitalet, att under året uppfylla denna kärleksplikt. Hospitalets räkenskaper visa dock, att fulla beloppet icke ens närmelsevis inkom. Församlingar ombådos ock att under året upptaga månatliga kollekter till bestridandet af hospitalets löpande utgifter, på det att konferensen måtte iståndsättas att utöfva ännu mera barmhärtighet mot lidande.

För att öfvervaka sjukvården samt undervisa sjuksköterskorna anställdes 1894 en s. k. "head nurse" vid hospitalet, nämligen fröken Lila Pickhardt. Hon stannade dock denna gång icke länge vid inrättningen. Hon efterträddes redan följande år af fröken Julia Anderson, numera fru Edward Ochsner, hvilken som lärarinna för träningskolan samt öfversköterska arbetade vid hospitalet till den 15 juli 1899. Fröken Barbara Jensen, som nu utsågs till "head

nurse", stannade vid anstalten endast till den 1 mars 1900, hvar-
 efter det lyckades direktionen att åter försäkra sig om fröken Lila
 Pickhardt för denna viktiga kallelse. Hon innehade befattningen
 som öfversköterska och lärarinna vid hospitalet till sommaren 1903,
 då hon i sällskap med sin äldriga moder företog en resa till Europa.
 Sedan miss Pickhardt lämnade anstalten, har fröken Johanna Nel-
 son tjänat som "head nurse."

För att upphjälpa hospitalets finanser hölls en bazar, hvarigenom
 ett belopp af \$5,749.57 tillförsäkrades detsamma. Nämda år in-
 togos på hospitalet 562 patienter, hvaraf 465 voro betalande, 36
 delvis betalande och 61 icke betalande. Från betalande patienter
 inkasserades \$12,092.05 och från andra källor, inberäknadt ett lån
 å \$10,500 samt inkomsten från förenämnda bazar, \$19,578.77.
 Utgifterna under samma tid belöpte sig till \$31,670.82. Skulden
 hade reducerats med \$4,253.41. Den allmänna kassan och bygg-
 nadsfonden hade blifvit sammanförda, och herr Freeman förvaltade
 numera alla medel, som inflöto till hospitalet.

Vid konferensens möte i Englewood i februari 1895 ombesluta-
 des upptagandet af ett offer i konferensens samtliga församlingar
 för hospitalet, och ombådos församlingarna dessutom att genom
 sina föreningar under året insamla allt hvad de kunde för främ-
 jandet af anstaltens intressen. Detta beslut om offers upptagande
 förnyades sedermera vid konferensmötet i Geneseo.

År 1895 vårdades å inrättningen 721 patienter. Af dessa voro
 540 "surgical" och 181 "medical cases", 666 betalande, 13 delvis
 betalande och 42 fripatienter. Totalbeloppet från de betalande var
 \$21,170.84 och från andra källor \$4,245.46. I detta belopp inbe-
 räknades \$400 från affidne Nels Truedsons i Galesburg testamente,
 \$500 från affidne John A. Johnsons i Mariedahl, Kansas, testamen-
 te samt \$323.75 från en konsert i Central Music Hall. Utgifterna
 under året voro \$24,510.31.

Bland de mera betydande inkomsterna för anstalten må särskildt
 nämnas ett testamente från förenämnda J. A. Johnson, hvilket ut-
 föll terminvis och belöpte sig till omkring \$4,000. Hospitalets
 skuld den 31 december 1895 var \$62,496.67.

Redan 1895 började utrymmet vid hospitalet blifva otillräckligt,
 och ändringar vidtogos, hvarigenom 4 nya sjukrum inreddes i hos-

pitalsbyggnaden. Samtidigt renoverades och inreddes jämväl det gamla huset till bostad för sköterskor och tjänarinnor. Utrymmet i detsamma var dock otillräckligt att gifva plats åt alla dessa, hvarför bostad för ett betydligt antal sköterskor måste beredas i hyrd lokal. Direktionen pröfvade jämväl nödigt att anskaffa en ny ångpanna och låta såväl för denna som för den gamla, hvilken redan var i bruk vid inrättningen, uppföra ett särskildt hus utanför hospitalsbyggnaden. I detta hus inrättades jämväl 4 ändamålsenliga rum för patienter, som blifvit angripna af sinnessjukdom eller smittosamma åkommor. Genom dessa åtgärder ökades utrymmet för patienter ganska betydligt vid hospitalet.

År 1896 intogos på hospitalet 906 patienter, och af de 763 operationerna utfördes 603 fullkomligt afgiftsfritt. Samtidigt inkom från betalande patienter \$31.081.57, och detta fastän två femtedelar af patienterna erhöilo fri sjukvård. Inberäknade \$5,640 från en bazar, \$2,000 från J. A. Johnsons testamente, \$381.62 från en konsert samt ett lån å \$4,500, belupo sig öfriga inkomster till \$14,719.-88. Utgifterna för 1896 visa ett sammanlagdt belopp af \$45,723. Kassabehållningen var \$78.22.

Immanuels-församlingens i Chicago hospitals-förening har från början årligen bidragit med omkring \$300 till hospitalet.

Själavården utöfvas allt fortfarande af pastorerna i Chicago, och dessutom har herr Söderberg från Immanuels-församlingen vid alla lediga tillfällen besökt hospitalet och varit de sjuka till mycken uppmuntran.

Vid konferensmötet i De Kalb uttalade konferensen sitt sedvanliga erkännande af det framgångsrika sätt, hvarpå hospitalsverksamheten bedrefs.

Träningskolan vid hospitalet var numera i full verksamhet. Kursen var från början tvåårig, och den första klassen af sjuksköterskor, bestående af 8 unga kvinnor, utexaminerades därifrån 1896.

Vid direktionsmötet den 17 maj 1897 kallades pastor H. O. Lindeblad till kaplan och sollicitör för inrättningen, och vid styrelsens sammanträde den 22 oktober hade därå ingått jakande svar. Han tillträdde befattningen i slutet af januari 1898.

Till direktionens möte den 29 november 1897 hade inkommit begäran från dr C. O. Young om fast anställning vid hospitalet,

och doktorerna Abrahamson och Evald utsågos att rådgöra med dr Ochsner härom. Dr Young hade förut såsom specialist för mag-sjukdomar någon tid betjänat inrättningen. Den 24 januari 1898 rekommenderade dr Ochsner till styrelsen, att dr Young anställles såsom "attending physician for adult patients suffering from internal diseases." Dr Huff, som förut haft öfverinseende öfver hela den medicinska afdelningen, skulle hädanefter hafva vård endast om barnens afdelning.

Den andra klassen af sjuksköterskor, utbildade vid vårt hospital, bestod af 10 medlemmar och utexaminerades 1897.

Sistnämnda år intogos å hospitalet 1,015 patienter, hvaraf 762 erhöilo kirurgisk och de öfriga medicinsk behandling. I likhet med föregående år vårdades omkring två femtedelar af patientantalet afgiftsfritt. Beloppet från betalande patienter uppgick till \$29,492.28. Från församlingar hade inkommit \$268.97, från enskilda \$1,928.51, konsert å Auditorium \$516.25, J. A. Johnsons testamente \$1,000. Mrs Sandqvist, St Charles, \$100, lån, \$5,519.42.

På grund af dryga utgifter för inköp af dyrbara tillbehör till hospitalet samt för uppförandet af byggnaden för ångpannorna, tillika med reparering och inredning af det gamla huset, hade skulden å inrättningen hittills föga kunnat reduceras, men styrelsen hoppades göra betydliga afbetalningar å skulden, en förhoppning, som redan följande år började realiseras.

År 1898 vårdades å sjukvårdsanstalten 1,225 sjuka. Af dessa voro 919 "surgical" och de öfriga "medical cases." Inkomsterna från betalande patienter voro \$37,056.61 och från andra källor, ej inberäknade patienters depositioner, \$3,382.

Huru de ordinarie utgifterna vid inrättningen ökades, i samma mån som verksamheten utvidgades, märkes, om man till exempel gör en jämförelse mellan 1892 och 1898. Under förstnämnda år utbetalades för "groceries", kött och mjölk \$1,137 och till tjänstepersonalen \$1,217. Sistnämnda år däremot uppgick beloppet för inköp af matvaror af förenämnda slag till \$12,558.17, och till tjänstepersonalen utbetalades samtidigt \$9,107.36.

Ehuru konferensen år efter år ombeslutadt offers eller kollekters upptagande i församlingarna till förmån för hospitalet, voro likväl bidragen, som därigenom inflöto, mycket begränsade.

Styrelsen har från år till år fördelat sina göromål i och för sjukhemmet mellan flera s. k. stående kommittéer, och har detta visat sig vara en god anordning.

År 1898 utexaminerades en klass af 12 sjuksköterskor, och nästföljande år en klass af 13.

Icke mindre än 1,371 patienter vårdades å inrättningen 1899, och inkomsterna från de betalande visa ett belopp af \$40,220.95. Af operationerna utfördes af dr Ochsner 360 fullkomligt kostnadsfritt, och samtidigt vårdades fripatienter för ett belopp af \$6,000. Ingen patient har vägrats inträde vid hospitalet eller bortvisats därför, att han varit oförmögen att betala. Icke blott svenskar utan jämväl andra hafva från tid till tid räknats bland fripatienterna.

Under år 1899 reducerades skulden till \$49,436.90, och likväl hade jämväl nämnda år värdefulla förbättringar blifvit utförda å hospitalets egendom. Hospitalets räkenskaper reviderades månatligen af revisionskommittén.

Fröken Blomqvist hade lämnat sin befattning som föreståndarinna, och fru Rydell hade blifvit utsedd till matron för anstalten.

År 1900 vårdades å inrättningen 1,505 sjuka, och beloppet från de betalande var \$52,039.26. Öfriga inkomster, förra årets kassa-behållning ej inberäknad, uppgingo till \$2,901.68. Af utgifterna må blott nämnas \$2,369.07 för reparationer, betalda lån \$11,750, för kött, "groceries" och mjölk \$12,602.22, löner \$10,687.93. Dr Ochsner hade utfört 409 operationer afgiftsfritt, och medellösa patienter hade blifvit vårdade till ett belopp af \$8,000.

En femte klass af sjuksköterskor, bestående af 10 medlemmar, hade under året blifvit utexaminerad.

Hospitalets skuld den 31 december 1900 var \$37,872.90.

År 1901 vårdades på sjukhemmet 1,598 patienter; 1,363 undergingo operation, och de öfriga erhöello uteslutande medicinsk vård. Genom kollektor och subskriptioner inkommo \$3,032.67 och från patienter \$56,371.72. 410 operationer hade af dr Ochsner blifvit utförda afgiftsfritt, och \$11,461.93 hade blifvit använda till vårdande af medellösa patienter.

Hospitalets skuld den 31 december 1901 var \$23,131.45. Samma år utexaminerades 12 unga kvinnor från hospitalets träningskola.

Behovet af mera utrymme för hospitalsverksamhetens utveckling blef alltmer kännbart, hvarför styrelsen, sedan den noga öfvervägt saken och jämväl vidtagit förberedande åtgärder med hänsyn till ritning och kostnadsförslag, rekommenderade till konferensen vid dess möte i Princeton 1902, att den från början påtänkta hospitalsbyggnaden skulle fullbordas mot ett belopp icke öfverstigande \$100,000. Konferensen gillade styrelsens förslag och bemyndigade densamma att låta utföra nämnda arbete. Samtidigt ombeslutades jämväl en insamling i konferensens alla församlingar den 19 söndagen efter trefaldighet till förmån för hospitalet. Äfvenså uppmanades direktionen att med det snaraste kalla föreståndare för inrättningen.

I öfverensstämmelse med af konferensen gifvet uppdrag beslutade direktionen den 12 maj 1902 att gå i befattning med den nya byggnadens uppförande. Arkitekt Hallberg hade blifvit utsedd att utarbета ritning och kostnadsförslag, och en kommitté skulle tillhandagå honom med råd och upplysningar. Byggnadsarbetet påbörjades dock först i slutet af augusti 1903.

Den 11 juli 1902 utfärdades kallelse till pastor M. C. Ranseen att blifva föreståndare vid hospitalet, och hade å denna kallelse ingått jakande svar till direktionen vid dess sammanträde den 13 oktober. Under tiden hade pastor Lindeblad resignerat från sin befattning som kaplan och sollicitör, och hade hans resignation jämväl af direktionen blifvit accepterad. Pastor Ranseen hade lofvat tillträda sin befattning vid hospitalet den 1 januari 1903, men omständigheterna fogade sig så, att han resignerade, innan han ännu helt upptagit verksamheten.

Icke mindre än 1,793 patienter vårdades å hospitalet 1902, och \$62,036.24 var totalsumman, som inkom från patienterna. Genom subskriptioner och kollekter inkom samtidigt ett belopp af \$1,905.09. 430 operationer hade af hufvudläkaren blifvit utförda afgiftsfritt, och under samma tid hade fritt underhåll och vård lämnats medellösa patienter till ett belopp af \$6,000.

Den klass af sjuksköterskor, som utexaminerades 1902, utgjordes af 16 medlemmar. Hospitalets skuld var den 31 december 1902 betald, och den 1 maj 1903 innestod mer än \$6,000 i kassan.

Arbetet å det stora tillbygget vid hospitalet har fortskridit sta-

digt och torde komma att blifva fullt färdigt före hösten 1904. Augustana Hospital kommer sedan att äga plats för 250 sjuksängar.

År 1903 vårdades vid hospitalet 1885 sjuka, och totalsumman från de betalande var \$60,137.50. Samtidigt hade influtit genom donationer \$1,185.24. 498 operationer hade af dr Ochsner blifvit utförda kostnadsfritt, och medellösa patienter hade blifvit vårdade till ett belopp af \$6,703.45.

En klass af sjuksköterskor hade jämväl under detta år blifvit utexaminerad. Den utgjordes af 17 medlemmar.

Under tiden från sjukhemmets öppnande till den 31 december 1903 vårdades å detsamma 13,816 patienter, och från de betalande hade inkommit ett sammanlagdt belopp af \$431,280.59. Bazarerna hade inbringat \$35,291.11, och genom donationer, testamenten och konserter etc. etc. hade influtit cirka \$78,474.

Som "internes" hafva följande läkare i tur och ordning varit anställda vid inrättningen: F. E. Chandler, G. N. Bussey, Carl G. Swenson, J. A. Stroberg, Charles R. Beckman, Ernst E. Ochsner, Martin Strand, Chas. H. Parkes, B. I. Black, Henry Fehr, J. E. Harris, C. E. Blomgren, N. E. Percy, E. O. Benson, Arvid Pihlblad, E. O. Wald, A. D. T. Donkle, O. J. Fay, S. E. Lincoln, Claude Lewis, och dr Elison. De tre sistnämnda tjänstgöra för närvarande vid anstalten.

Följande hafva å tid, som angifves, tjänat i anstaltens styrelse: dr M. C. Ranseen 1882—1902, dr C. A. Evald 1884 till närvarande tid, dr O. Olsson 1882—1884, pastor C. B. L. Boman 1882—1886, herr C. P. Holmberg 1882—1886, herr G. A. Bohman 1882—1892, herr John Erlander 1882—1890, dr L. G. Abrahamson 1886 till närvarande tid, herr C. W. Smith 1886—1891, herr Samuel Anderson 1890—1894 samt från 1898 till närvarande tid, herr Anton Lindberg 1891—1895, herr Theodor Freeman 1892 till närvarande tid, dr L. A. Johnston 1892—1895, herr A. J. Lawrence 1894—1898, pastor M. Frykman 1895 till närvarande tid, pastor M. Noyd 1902 till närvarande tid. Sedan sjukhusets stadgar 1903 blifvit reviderade och antalet af styrelsens medlemmar ökats till 9, invaldes i direktionen pastor Fors för 2 år, och pastor Lindeblad för ett år.

Då sjukvårdsbyggnaden i sin helhet blifver fullbordad, torde in-

rättningens egendom vara värd närmre en fjärdedels million dollars, och likväl hoppas vi, att skulden icke blir större, än att den så småningom kan afflyftas, därest Herren såsom hittills välsignar verksamheten och frid och endräkt förblifva rådande.

M. C. RANSEEN.

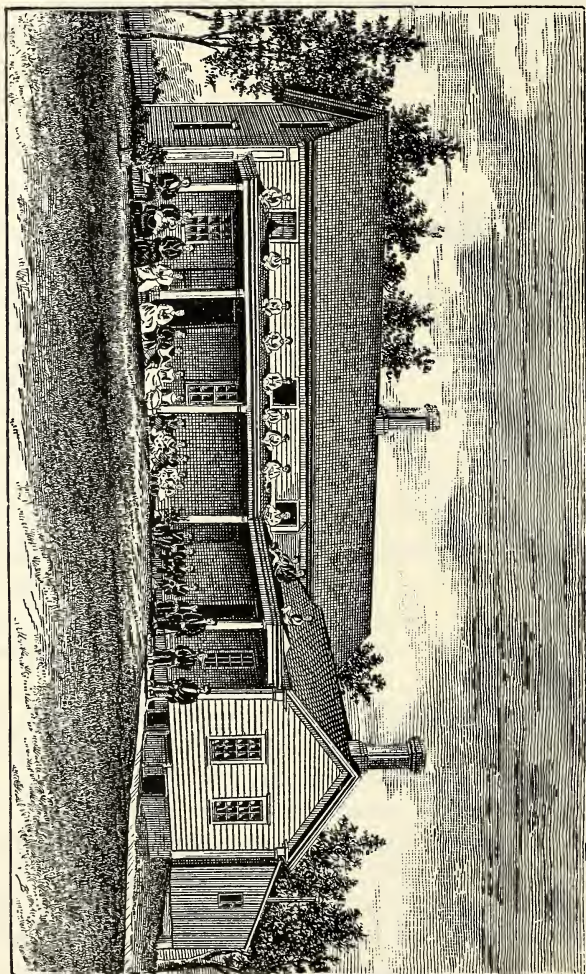
Barnhemmet i Andover, Ill.

Det tillhör kristendomens art och natur att älska och bevisa kärlek, antingen föremålet för kärleken kan återgälda densamma eller icke. Vår synods grundläggare voro besjälade och ledade af denna kärlek. Samtidigt med synodens stiftande grundlades ett läroverk för den högre kristliga bildningens befrämjande. Hufvudändamålet därmed var det, att evangeliets predikan skull ljuda, icke allenast för den nykomne immigranten utan äfven för ett här i landet särskildt af svensk härkomst uppväxande släkte. Ehuru Augustana-synoden var ringa i sin början, tänkte den icke allenast på missionen, den inre och yttre, läroverket och nya församlingars stiftande, utan äfven på de många fader- och moderlösa barn, hvilka ofta i det främmande landet saknade den vård, de så väl behöfde.

Upprättandet af ett hem, där föräldralösa och värnlösa barn kunde blifva vårdade och få en kristlig uppfostran i öfverensstämmelse med den lutherska kyrkans tro och lära, uppstod tidigt såsom ett önskningsmål hos vår synods fäder. På synodalmötet i Chicago, Ill., 1863, då synoden var endast 3 år gammal och bestod af endast 63 församlingar och 7,009 kommunikanter, ägande 42 kyrkor och nio prästhus, samt hade en skuld på 2,625 dollars, fattades beslut om upprättandet af ett barnhem. Penningar skulle samlas, och land för det blifvande hemmet skulle köpas i närheten af Paxton, Ill. En kommitté af fem tillsattes att utföra dessa synodens beslut. Vid nästföljande synodalmöte inberättade kommittéen, att församlingarna omfattat barnhemssaken med värme och att \$1,829.50

blifvit samlade för det blifvande hemmet. År 1865 rapporterades till synoden, att den insamlade summan uppgick till något öfver 3,000 dollars, och att 160 acres land, belägna i närheten af Paxton,

FÖRSTA BARNHEMISRYGGNADEN I ANDOVER, ILL.

Illinois, blifvit inköpta för ett pris af 3,520 dollars. Denna åtgärd blef af synoden gillad. Nästföljande år kunde styrelsen för det påtänkta hemmet meddela, att inköpspriset vid förra

mötet återstående del blifvit betald och att det dessutom funnos \$520.28 i kassan. Början med landets inhägnande och odlande hade blifvit gjord, och ett boningshus borde med det allra första uppföras. Det ansågs som en stor förmån att få hemmet förlagdt i ett större svenskt settlement och få det omgifvet af till synoden hörande församlingar. Barnhemskommittéen fick därför på det för barnhemssaken viktiga mötet i Swedona, Ill., 1867, i uppdrag

SVEN P. LINDELL.

Född den 9 april 1824, död den 28 dec. 1881.

att utse någon för barnhemmet passande farm i Andover eller Berlin (Swedona) och att sälja, om möjligt samma höst, det i Paxton belägna landet. Därjämte beslöts att, om möjligt, söka få barnhemmet i gång redan samma höst och att till nästa årsmöte anställa föreståndare för detsamma.

Vid synodalmötet år 1868 kunde barnhemskommittén rapportera, att hemmet var i gång och att sålunda denna länge närda önskan nått fullbordan. Ett hus, 18 fot bredt och 28 fot långt samt

två våningar högt, hade uppförts på en "acre lot" i skogskanten norr om Berlin. Herr S. P. Lindell med hustru voro hemmets föreståndare. Af rapporter och öfriga handlingar framgår tydligt, att hemmets förläggande på denna plats var endast tillfälligt; och att den ursprungliga planen att skaffa land, där jordbruk kunde idkas, var den, som för hemmets bestånd slutligen måste utföras. I hemmet intogos till en början tre gossar. Emedan barnens antal under det första året var ringa, ansågs ej skäl att sätta eget hushåll för hemmet det året. För skälig ersättning fingo barnen spisa vid föreståndarens bord. Reformationsdagen 1868, således ett år efter hemmets öppnande, sattes eget hushåll för barnens räkning. Vid följande års synodalmöte var barnens antal 15. År 1870 inköpte pastor Jonas Swensson en farm på 160 acres, belägen 2 mil sydväst från Andover. Det ursprungliga priset för denna egendom var 5,100 dollars, men genom inlösning af s. k. "tax title" m. m. ökades denna summa med 50 dollars. Barnhemmets styrelse godkände denna handel, och barnhemmet flyttades till denna farm, så snart omständigheterna tilläto det. Under de senaste 34 åren har det varit förlagdt på denna plats. Genom ytterligare inköp af land vid olika tillfällen har barnhemmet nu en farm på icke mindre än 440 acres. Det är en af de bästa s. k. "stockfarms" i Henry county. Hemmets fasta egendom är för närvarande värderad till 40,020 dollars. Dess fasta och lösa egendom uppgår till \$47,932.42. För närvarande hvilar dock därpå en skuld af omkring 11,000 dollars.

På sitt möte i Jamestown, N. Y., 1876 gaf synoden Illinois-konferensen i uppdrag att leda detta hems angelägenheter. På grund af hemmets snabba utveckling måste det snart erhålla ett eget skolhus. För att bygga ett sådant fann konferensen för första gången på det rådet, att genom söndagsskolorna medelst små subscriptionskort göra en penninginsamling. Dylik insamling har sedan dess årligen gjorts för hemmet, och den har varit hemmets bästa inkomstkälla. År 1880 var barnens antal 40. Det gamla huset med de små rummen var otillräckligt för denna stora barnskara, och därför uppfördes 1881 ett nytt barnhemshus för en kostnad af 3,364 dollars. Denna byggnad utgör ännu själfva hufvudbyggnaden, ehuru en större tillbyggnad för en kostnad af 7,746 dollars gjordes vid hemmet 1902. Med hänsyn till kökets inredning, badrum m. m.

BARNHEMMET I ANDOVER, ILL.

är denna byggnad försedd med "moderna bekvämligheter." Barnhemmet i Andover hade den stora förmånen att få behålla sin förste föreståndare, herr S. P. Lindell, ända till slutet af år 1881, då han, efter fjortonårig trogen tjänst, genom en stilla död kallades från denna ansvarsfulla plats till den efterlängttade hvilan hos Gud. Efter herr Lindells död förestod herr och fru J. S. Swensson hemmet under 8 års tid med fru Lindell såsom husmoder. Sedan familjen Swensson flyttade från hemmet, hafva följande personer där varit anställda såsom föreståndare: herr Lemuel Hoogner, 3 år; herr Gustaf Johnson, 2 år; herr A. E. Monell 1½ år. De nuvarande föreståndarna, herr A. Lincoln med fru, hvilka tjänat i 8 år, hafva begärt att blifva entledigade från sin tjänst. Pastor och fru N. Gibson hafva antagit direktionens kallelse och lofvat tillträda befattningen någon gång i maj månad 1904. Sedan barnhemmet öppnades hafva omkring 190 barn där fått fostran och vård. För närvarande är barnens antal 55. Det största antal barn, som samtidigt bott i hemmet, var år 1888, då det uppgick till icke mindre än 66. Från detta hem hafva utgått rätt många, hvilka blifvit inflytelserika personer, sådana som nu verka såsom pastorer och professorer eller ock inträdt i andra lefnadskallelser. De flesta af gossarna synas egna sig åt jordbruk.

Hemmets läge är skönt. Bort om löfskogen i söder slingrar sig i dalen där nedanför den s. k. Edwards-floden. Från hemmets yrande kan man se söder om denna flod ett fint landskap, som sträcker sig utåt Ophiem, Woodhull och New Windsor; 7 mil i väster om hemmet ligger det gamla Swedona; 9 mil i nordväst ligger Orion och 7 mil i nordost den vackra staden Cambridge. På alla dessa platser finnas sv. luth. församlingar. Barnhemmet är, som bekant, beläget inom den gamla Andover-församlingen. Hela denna rika trakt är till stor del, här och där nästan uteslutande, bebodd af idogt svenskt folk.

Må det kära barnhemmet stå, hädanefter såsom hittills, under den Högstes beskydd. Välsigne Gud, som är de faderlösas fader, i nåd denna sköna plantering, som bär vittne om kristlig kärleksverksamhet och ev. luth. tro.

AUG. JOHNSON.

Barnhemmet och Industriskolan i Joliet, Ill.

Föregående artikel visar oss barnhemsverksamhetens inom den evangelisk-lutherska Augustana-synoden uppkomst samt hur barnhemmet i Andover, Ill., blef en Illinois-konferensens inrättning. Intet behöfver därför här sägas därom. Ifrågavarande artikel kan betraktas såsom en inledning till hvad här kommer att sägas om Illinois-konferensens barnhem i Joliet, Ill., och bör läsas i sammanhang därmed. Under det Illinois-konferensen tillväxte alltmer, började det så småningom visa sig, att barnhemmet i Andover icke kunde möta alla de kraf, som konferensen ställde på detsamma. Det blef allt mer tydligt, att antingen måste barnhemmet betydligt utvidgas eller måste ett nytt barnhem upprättas.

Vid Illinois-konferensens möte i Ishpeming, Mich., 1887 upptogs frågan om barnhemsverksamhetens inom konferensen utvidgande. Följden blef den, att en kommitté, bestående af pastorerna Erl. Carlsson, L. A. Johnston, L. G. Abrahamson, H. P. Quist och M. Frykman, tillsattes, och fick den i uppdrag att förberedande behandla ifrågavarande sak.

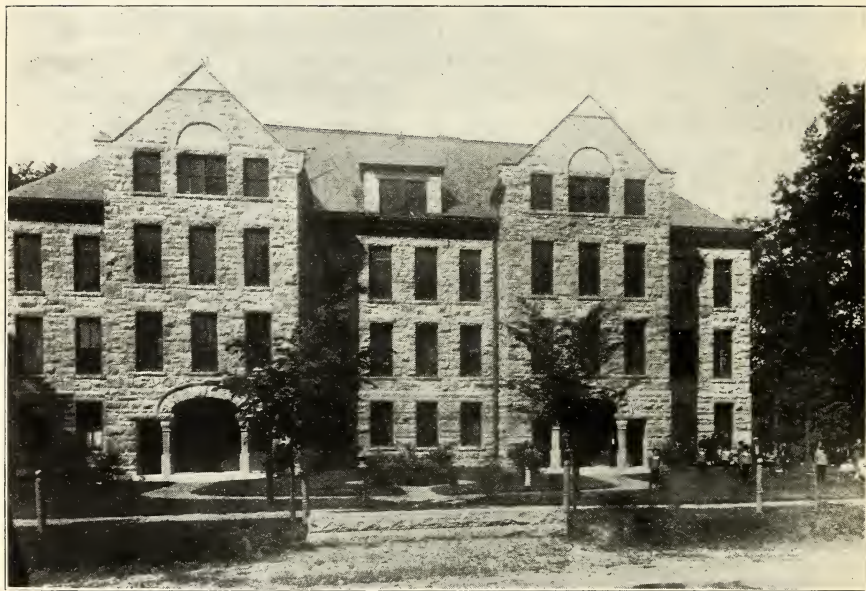
Vid mötet i Moline 1888 upptogs och behandlades frågan ånyo, och härvid beslöt konferensen, att ett nytt barnhem skulle upprättas. I anledning häraf fick kommittéen i uppdrag att uppsöka lämplig plats för det påtänkta hemmet. Vid höstmötet i St. Charles inberättade kommittéen om sitt arbete, och en ny kommitté tillsattes. Denna kommitté, som bestod af pastorerna L. A. Johnston, M. C. Ranseen, C. E. Cesander och herrar J. A. Lindgren, Rockford, och Samuel Anderson, Chicago, redogjorde för sitt arbete vid nästföljande konferensmöte i Joliet, och framlades därvid följande förslag:

“1:o. Att ett nytt barnhem anläggas;

2:o. att detta barnhem anläggas inom Chicago- eller Rockford-distriktet;

3:o. att församlingarna inom dessa distrikt uppmanas att före nästa konferensmöte inkomma med anbud om hvad de vilja och kunna göra för att få det nu påtänkta hemmet i sin närhet.”

Vid mötet i Rockford 1890 rapporterade kommittéen, att vissa löften, förmånliga för det påtänkta hemmet, inkommit från Rockford och Joliet. Emedan dessa löften icke angåfvo något bestämdt bidrag, tillsattes pastorerna L. A. Johnston, S. A. Sandahl och M. Frykman samt herrar J. A. Enander och J. Erlander, Rockford, att mottaga anbud till bidrag för hemmet från dem, hvilka öns-

BARNHEMMET OCH INDUSTRISKOLAN I JOLIET, ILL.

kade hemmet förlagdt i sin närhet, och att för öfrigt bereda hela denna sak till nästföljande möte.

I anledning af de frikostiga och förmånliga anbud, kommittéen erhållit från Joliet, Ill., beslöt konferensen på mötet i Gethsemaneförsamlingen i Chicago 1891, att det nya barnhemmet och industri-skolan skulle anläggas i Joliet, och att en byggnad, värd 15,000 dollars, tomten inberäknad, skulle där uppföras. Staden Joliet skulle bidraga med en summa af 8,000 dollars, och de öfriga 7,000 skulle samlas inom konferensen.

En styrelse, som skulle tjäna ett år, tillsattes och bestod af pastorerna G. Lundahl, V. Vixell, A. Challman samt herrar August Erikson, Joliet, Z. Lundstrom, Lockport, E. G. Petterson, Chicago, och J. Anderson, Joliet.

Vid konferensmötet i Galesburg, Ill., 1892 inberättade styrelsen, att tomt inköpts, att arbetet på byggnadens uppförande redan begynt och att herr E. G. Petterson skänkt ritningen till det nya hemmet. Styrelsens åtgörande godkändes och beslut fattades, att arbetet skulle fortskrida, i den mån medel inflöto därför. Ny styrelse valdes, och bestod densamma af pastorerna V. Vixell och S. G. Öhman samt herr E. G. Petterson, valda för tre år, pastorerna A. Challman och T. O. Linell samt herr Chas Sandelin, valda för 2 år, pastor O. J. Siljeström samt hrr T. Lundström och J. Anderson, valda för ett år.

Hörnstenen till konferensens barnhem och industriskola lades den 9 augusti 1892 af konferensens ordförande, pastor L. G. Abrahamson. Vid konferensmötet 1893 meddelade direktionen, att den nya byggnaden stode under tak och det utan skuldsättning.

Den 26 maj 1896 invigdes den vackra och ändamålsenliga barnhems-byggnaden för sitt ändamål, hvars innebörd är uttryckt i dess lagliga namn: "The Orphan Home and Industrial School of the Illinois Conference of the Scandinavian Evangelical Lutheran Augustana Synod."

Till invigningshögtiden hade en stor skara människor från när och fjärran samlats. Invigningstalet hölls af pastor C. A. Evald, och invigningsakten förrättades af konferensens ordförande, pastor M. Frykman, assisterad af de närvarande pastorerna.

Här stod nu denna solida och djupt tilltalande byggnad med sitt praktiga läge i en vacker park, uppförd af svenska lutheraner och bärande vittne icke allenast om Guds barmhärtighet utan därmed ock om den tro, som är verksam i kärleken. Här skulle nu mottagas värnlösa barn, hvilka liksom små fåglar, här skulle finna ett näste och ett bo, ett hem, där dessa barn kunde erhålla god vård och kristlig fostran.

Den fråga, som ännu stod obesvarad, var denna: hvar finns en lämplig föreståndare eller föreståndarinna för inrättningen? Äfven härvidlag ledde och hjälpte han, som är de faderlösas Fader,

han, som ej blott bereder goda verk utan ock dem, som skola utföra desamma. På därom framställd begäran sände pastor E. A. Fogelström, föreståndare för diakonissanstalten i Omaha, Nebr., en diakonissa, syster Frida Schelander till hemmet. Hon har alltsedan med omsorg, trohet och flit skött sin befattningsomfattning som hem-

FRÖKEN FRIDA SCHELANDER.

mets föreståndarinna. Att biträda henne i hennes många göromål och bestyr sändes från samma anstalt syster Bertha, hvilken ock troget förblifvit på sin post och skött sin del i arbetet.

Den 11 februari 1896 förklarade styrelsen hemmet öppnadt. Första året mottogs och vårdades på hemmet 22 barn. Den förste, som intogs, var en gosse från Peshtigo, Wis., vid namn Otto Emil

Westerberg, 7 år gammal. Sedan dess hafva barn anländt och intagits från tid till tid. För närvarande vårdas i detta hem mellan 70 och 80 barn.

Hemmet är väl inredt och upplyses medelst elektricitet. Det har bland annat bönisal, lekrum, tvätt- och badrum. Det har telefon och spårvagnsförbindelse med staden samt en präktig körväg dit. Hemmet bär vittne om ordning, renhet och goda seder. Det är en fröjd att se denna glada, välartade barnskara.

Egendomen värderas f. n. till 30,000 dollars. Storartadt, icke sant!? Men äran tillhör Gud.

Hemmets nuvarande styrelse utgöres af pastorerna A. W. Stark, ordförande; G. Lundahl, vice ordförande; H. Colliander, sekreterare; C. P. Edblom och O. J. Siljeström samt hrr P. E. Holmström, kassör; A. F. Ohgren, John Anderson och P. Anderson.

Hvilken betydelsefull mission utföra icke detta hem och öfriga barnhem inom vår synod! Till hvilken välsignelse hafva de icke varit och till hvilken välsignelse äro de icke! Hvilka tillfällen hafva icke gifvits och gifvas icke att i detta arbete tjäna Herren. Att medel och personliga krafter fortfarande behöfvas för ett kraftfullt bedrifvande af denna gren af den kristliga kärleksverksamheten är uppenbart. Först och sist behöfves en fast tillförsikt till Gud och kraft af honom att vara skicklig till allt godt verk.

G. LUNDAHL.

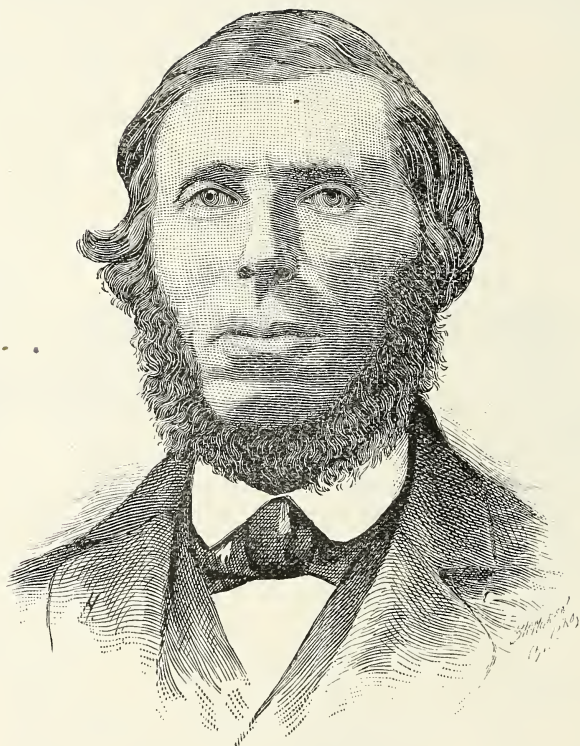

JESUS VÄLSIGNAR BARNEN.

AFLIDNA LEKMÄN, .

hvilka tagit verksam del i Illínois-konferensens arbete.

(Här torde saknas många, hvilka förtjänat att omnämnas. Ingen har dock afsiktligt förbigåtts.)

JOHANNES SAMUELSON,

Ophiem, Ill., född i Västra Eneby, Östergötland, den 15 sept. 1815,
död den 11 juni 1887.

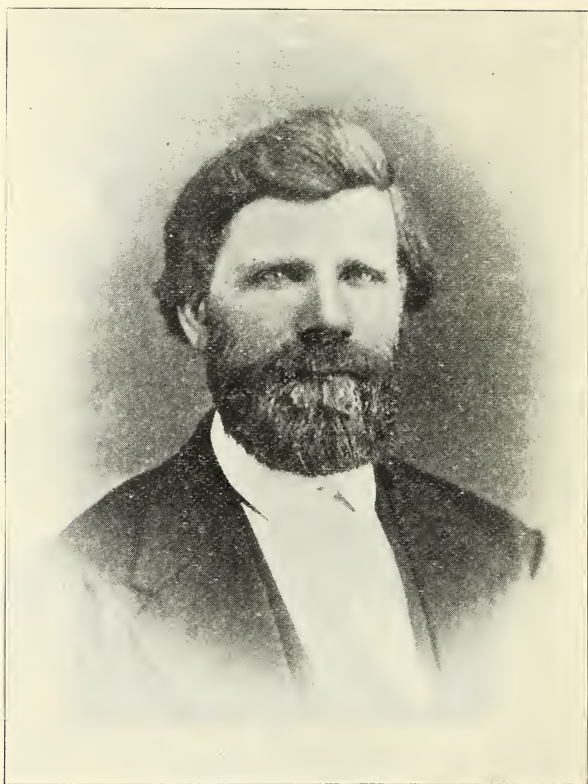
Se Korsbaneret 1889, sid. 170.

P. L. HAWKINSON.

Född 1826 i Hjersås, Skåne, död den 31 jan. 1888.

Se Korsbaneret 1889, sid. 167.

SVEN PETER JOHNSON.

Född i Kalmar län, Sverige, den 25 mars 1832, afled i Andover, Ill.,
den 25 okt. 1889.

PETER LARSON.

Född i Köping, Kristianstads län, Sverige, den 10 aug. 1829, död i
Altona, Ill., den 9 april 1900.

Se Korsbaneret 1901, sid. 193.

CARL JOHAN SAMUELSON.

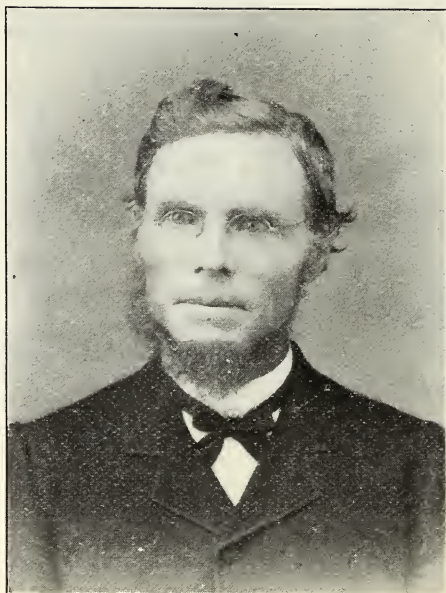
Född i Västra Eneby, Östergötland, den 3 aug. 1823 död i Ophiem, Ill.,
i april 1900.

Se Korsbaneret 1901, sid. 184.

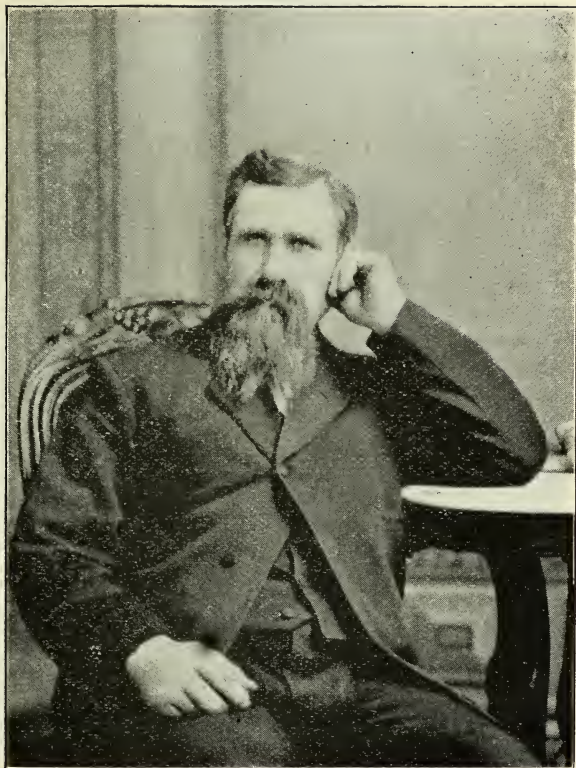
S. F. CARLSON.

Född i Högsby, Kalmar län, den 15 juni 1827, död i Chicago, Ill.,
den 3 april 1900.

Se Korsbaneret 1901, sid. 187.

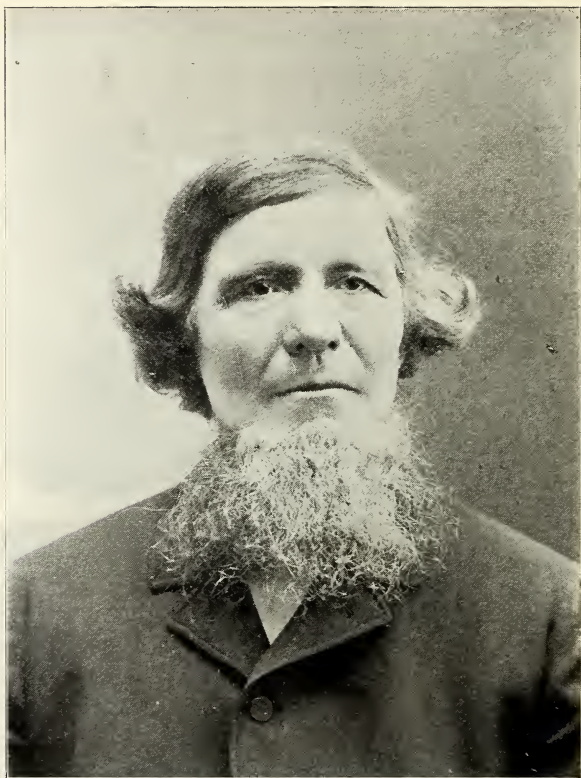

JOHN ENGDAHL,
Geneseo.

P. COLSETH.

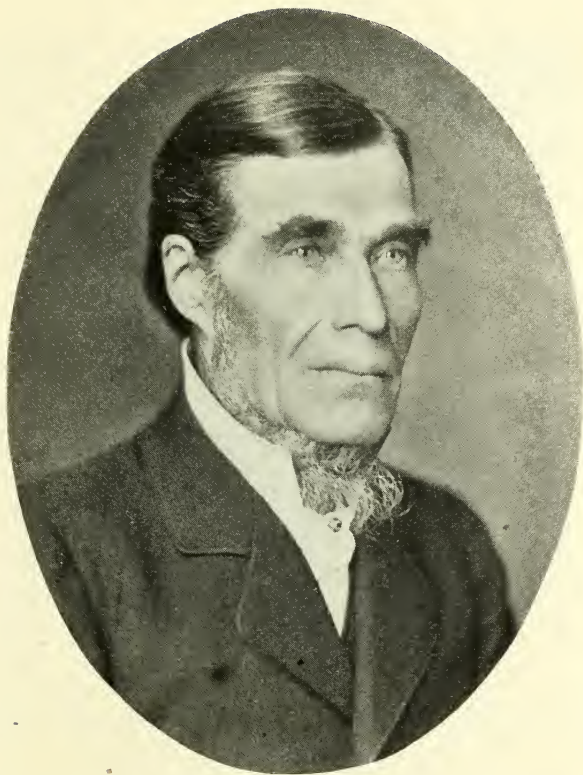
Född i Gesäters församling, Dalsland, den 28 mars 1835, död i Oakland,
Nebr., den 16 april 1893.
Se Korsbaneret 1894, sid. 134.

C. J. BRODINE,

Född i Vrigstad, Jönköpings län, Sverige, den 1 nov. 1821, död i Salem'sburg, Kansas, den 16 juli 1895.

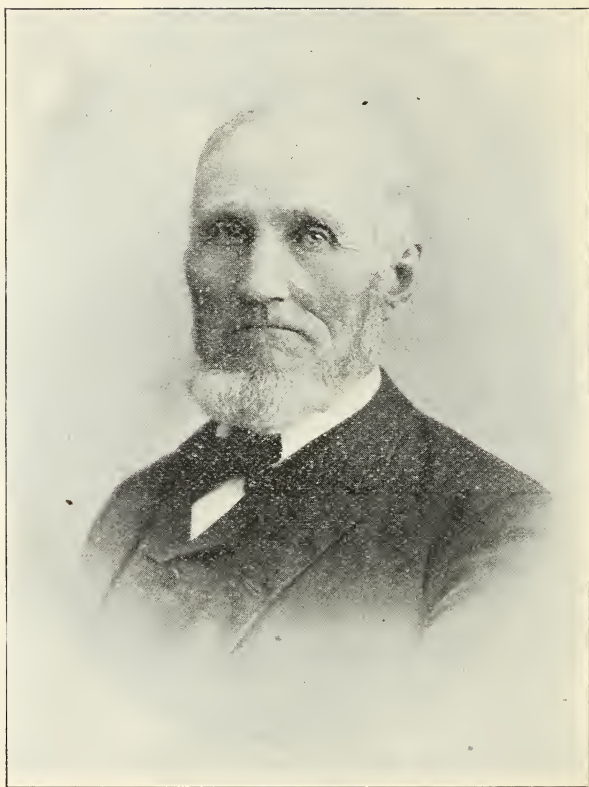
Se Korsbaneret 1897, sid. 143.

KARL SAMUELSON,

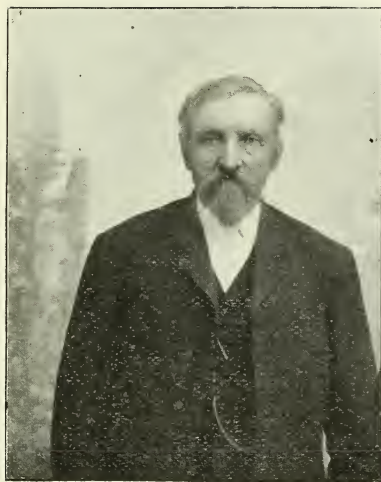
Född i Ulricehamn, den 21 sept. 1814, begrofs i Elgin, Ill., den 3
oktober 1896.

Se Korsbaneret 1898, sid 110.

ALEXANDER JOHNSON.

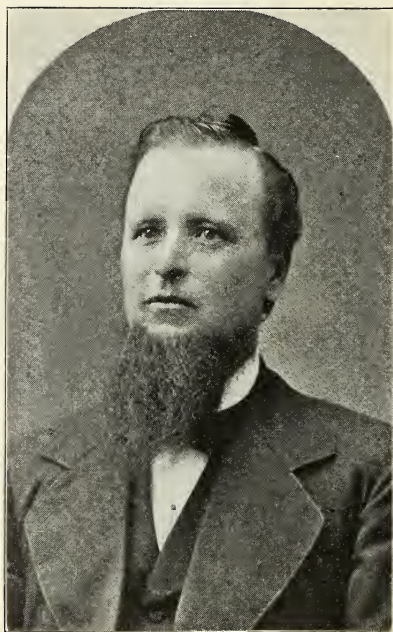
Född i Hycklinge, Sverige, den 16 januari 1821, död i Spaulding, Ia.,
den 29 nov. 1896.

J. P. RODELL.

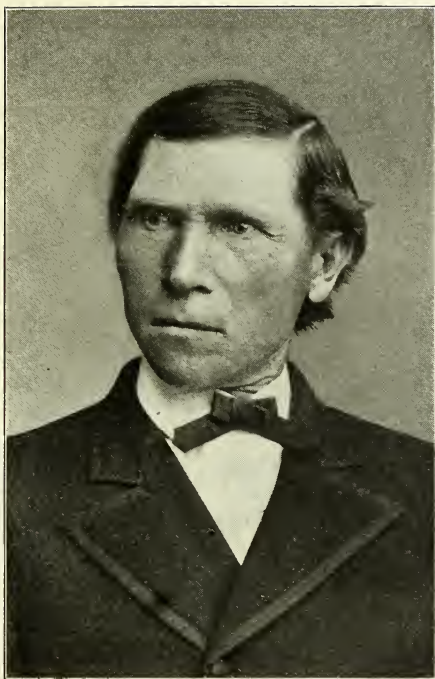
Född i Askeryds församling, Östergötland, Sverige, den 17 febr. 1816,
död i Fremont, Kans., i juni 1899.

Se Korsbaneret 1900, sid. 125.

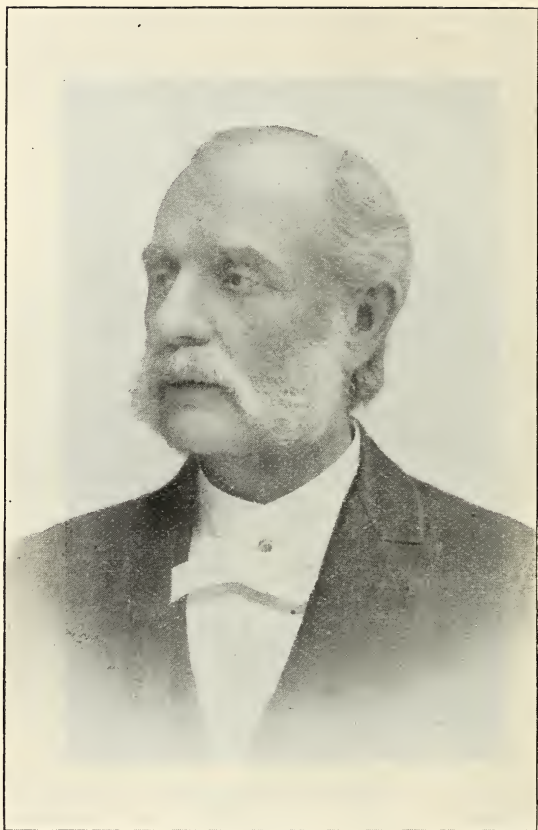
W. LINDBERG.

Född i Östergötland, Linköpings län, den 3 aug. 1838, död i Attica,
Ind., den 28 nov. 1900.

CHAS. B. JOHNSON.

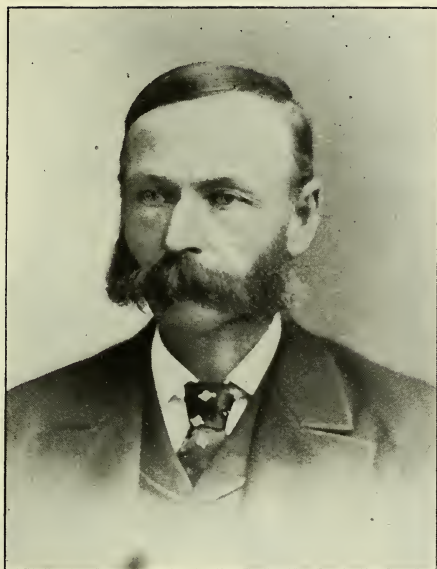
Född i Tornevik, Kärstad, Östergötland, den 12 febr. 1829, död i
Galesburg, Ill., den 17 nov. 1902.

C. G. THULIN.

Född i Höja klockaregård, Skåne, den 26 juli 1835, död i Moline, Ill.,
den 22 april 1902.

Se Korsbaneret 1903, sid. 184.

JOHN SWANTON.

Född i Svenarum, Jönköpings län, Sverige, den 1 juli 1825, död i
Pullman, Chicago, den 12 okt. 1903.

Se Korsbaneret 1904, sid. 184.

FIL. DR A. O. BERSELL.

Prof. vid Augustana College, född i Mora, Dalarne, den 16 maj 1853,
död i Rock Island, Ill., den 16 dec. 1903.

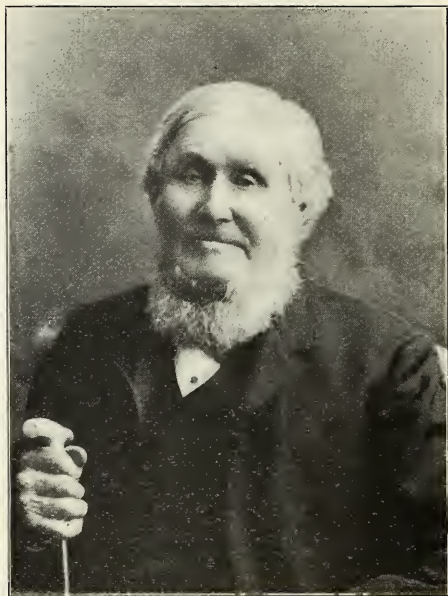
Se Korsbaneret 1905.

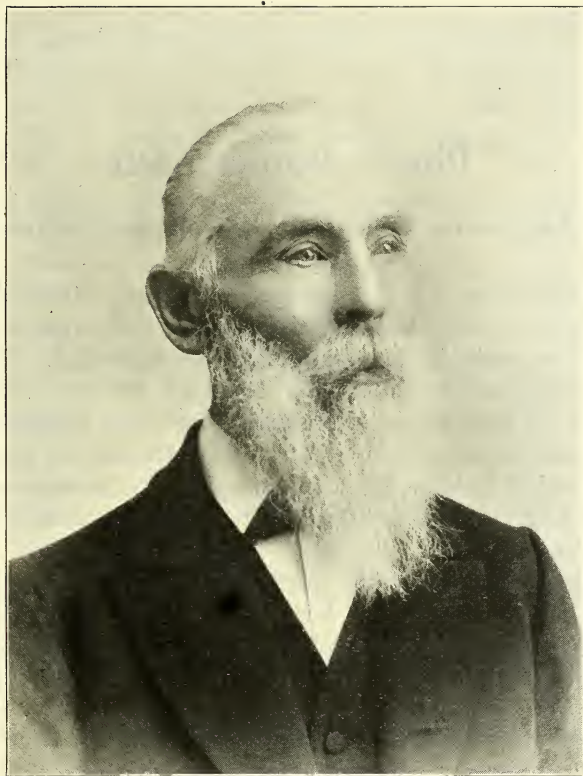
CHARLES P. HOLMBERG.

Född i Fjerrstad, Skåne, den 8 mars 1840, död i Chicago, Ill., den 20
maj 1902.

Se Korsbaneret 1903, sid. 178.

ADAM ANDERSON.
Altona.

JOHN ERLANDER,
född i Slätthög, Småland, den 7 april 1826. Lefver ännu och är boende
i Rockford, Ill.

Illinois-konferensen

och Augustana College & Theological Seminary.

Illinois-konferensen har intet eget läroverk. Hufvudorsaken härtill är den, att Augustana-synodens läroverk från dess början varit förlagdt inom Illinois-konferensen. Därjämte må angifvas konferensens djupa känsla för det synodalt gemensamma. — Ingen konferens' historia torde vara fullständig, om i densamma växelverkan mellan konferensen och det gemensamma läroverket förbiginges. Detta visar detta läroverks utomordentliga betydelse för de olika konferenserna och därmed för hela samfundet.

Undantagandes tiden till ock med läroverkets flyttning till Paxton, Ill., kunna vi här, hufvudsakligen för utrymmes skull, endast angifva spridda drag ur Augustana College underbara historia och antydningssvis Illinois-konferensens andel i densamma.

Skandinavisk professur vid Illinois State University i Springfield, Ill.

Illinois State University tillhörde The Evangelical Lutheran Synod of Northern Illinois,* med hvilken vår synods och vår konferens fäder strax efter ankomsten till Amerika af inre och yttre behof trädde i kyrklig förbindelse. Denna synod bestod af Rock River-konferensen (amerikaner och tyskar), Chicago-konferensen

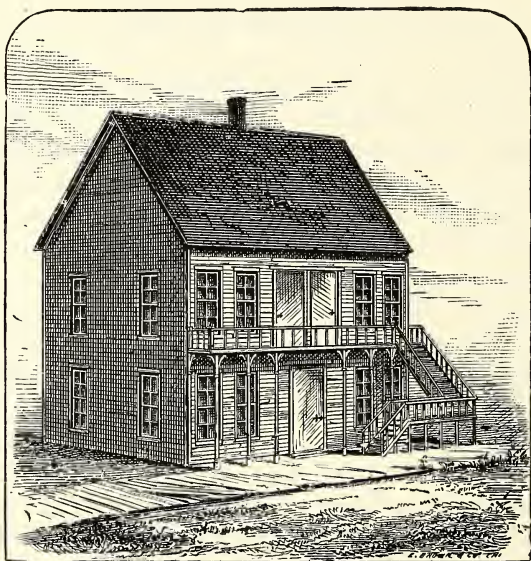
* Organiserad 1851. "Several Scandinavian pastors were present och took part in the organization." Aug. Coll. Catalogue 1889—1890.

(hufvudsakligen norskar) och Mississippi-konferensen (svenskar). Bland både svenskar och norskar var behovet af präster mycket stort. På Chicago- (norska) och Mississippi- (svenska) konferensernas gemensamma möte i Waverly (Leland), Ill., den 3 oktober 1855 beslöts att sända en man till Sverige och Norge för att där, om möjligt, förmå kristligt sinnade präster och studerande att resa till Amerika och deltaga i den kyrkliga verksamheten. Vid ofvannämnda synods möte i Waverly den 4—8 oktober 1855 ändrades detta beslut så, att en skandinavisk professur skulle upprättas vid Illinois State University. Redan i januari 1856 började pastor L. P. Esbjörn samla medel för professuren i fråga. Vid synodens extra möte i Geneva, Ill., den 8, 9 maj 1856 beslöts, att den ombeslutade skandinaviska professuren skulle blifva en teologisk sådan och att professurens innehafvare skulle förbinda sig att lära i öfverensstämmelse med Guds ord och Augusburgiska bekännelsen. I den debatt, som förslaget, innan det antogs, framkallade, låg nog såsom i sitt frö orsaken till den skilsmässa, som sedermera ägde rum. Den 26, 27 september 1857 höllo Chicago- och Mississippi-konferenserna gemensamt möte i Rockford, Ill., och valde därvid enhälligt pastor Lars P. Esbjörn till innehafvare af den ombeslutade teologiska professuren i Springfield. Detta val stadfästes af synoden på mötet i Cedarville den 27 september — 4 oktober 1857. Prof. Esbjörn tillträdde sin befattning i Springfield 1858. Ett önskningsmål hade nåtts; men det stundade andra tider.

Den skandinaviska professuren flyttas till Chicago. Augustana Seminarium.

På grund af olika uppfattning i vissa lärofrågor, synnerligen med hänsyn till den heliga nattvarden — somliga vid läroverket lära i denna fråga hyst helt reformerta åsikter — och på grund af vissa misshälligheter med hänsyn till den skandinaviska professurens ställning vid läroverket, inlämnade professor Esbjörn den 30 mars 1860 till läroverkets styrelse ansökan om afsked. I början af april flyttade han med sin familj till Chicago, Ill., hvarest undervisningen snart därefter fortsattes i den norska lutherska kyrkans föreläsningssal. 17 af de 20 vid universitetet i Springfield

skandinaviska studerandena hade följt med professor Esbjörn till Chicago, och många af dessa inlogerades i sv. ev. luth. församlingens skolhus, beläget söder om kyrkan vid Superior-gatan. Den 23—28 april samma år höllo svenskar och norskar ett gemensamt möte i Chicago, och därvid godkändes professor Esbjörns flyttning från Springfield. Hur betydelsefullt detta möte var synes af den förklaring, hvarmed protokollet öfver förhandlingarna vid Augustana-synodens stiftelse börjar. Denna förklaring har följande lydelse: "I enlighet med beslut vid den gemensamma konferensen

FÖRSTA SKOLHUSET I CHICAGO.

i Chicago den 23—28 april hade en konvention blifvit kallad att sammanträda i norska luth. kyrkan i Clinton, Rock county, Wisconsin den 5 juni kl. 3 e. m." (1860): För att påminna oss de män, hvilka stiftade den "*Skandinaviska Evangeliska Lutherska Augustana-synoden i Nord Amerika*, eller korteligen *Augustana-synoden*" och beslöto om Augustana Seminariums upprättande, införa vi protokollet för

”första sessionen.

Mötet öppnades med gudstjänst, hvarvid pastor T. N. Hasselquist predikade. Efter gudstjänstens slut kallades mötet till ordning af pastor Hasselquist.

Följande medlemmar voro närvarande.

Prof. L. P. Esbjörn.

Pastor T. N. Hasselquist.

Delegat P. Palmquist.

“ P. Anderson.

“ B. Olsen.

“ O. Andrewson.

“ Chr. Newhouse.

“ O. C. T. Andrén.

“ N. Dahlgren.

“ Erl. Carlsson.

“ Swen Olson.

“ Jon. Swensson.

“ J. Nyman.

“ M. F. Håkanson.

— — — — —

“ O. J. Hatlestad.

“ S. Gabrielsen.

“ P. A. Cederstam.

— — — — —

“ E. Norelius.

“ Johan Jonasson.

“ A. Andrén.

“ J. Erlander.

“ P. Asbjörnsen.

“ K. A. Bringheim.

“ L. H. Norem.

— — — — —

“ P. H. Pedersen.

“ O. H. Hanson.

“ P. Beckman.

“ J. Engberg.

“ P. Carlson.

“ O. Paulson.

“ J. P. C. Boreen.

— — — — —

“ H. Olson.*

— — — — —

“ N. Olson.*

— — — — —

“ O. Sheldahl.

— — — — —

“ Gust. Peters.*

— — — — —

“ John Pehrson.

— — — — —

“ John Johnson.

“ E. Sköld.

“ A. Jacobson.*

— — — — —

Kommissionär från Fox River settl. P. H. Osmunson.

Därefter föreslogs att vi nu organisera oss till en Skandinavisk Ev. Luthersk Synod, hvilket enhälligt blef antaget. — Sedan skred man till val af ämbetsmän för synoden, hvilket sålunda utföll:

Past. T. N. Hasselquist, president;

O. J. Hatlestad, sekreterare och

Mr A. A. Klove, skattmästare.

Sedan synoden sålunda var organiserad blef, på förslag, mötet afslutadt med bestämmelse att åter sammanträda i morkon kl 9.

* Prästvigd vid mötet.

"VALLHALLA", DEN FÖRST UPPFÖRDA LÄROVERKSBYGGNADEN I PAXTON.

Bön af br. P. Andersen.” Detta var tisdagen den 5 juni 1860 efter den förut omnämnda predikan af pastor Hasselquist, kl. 3 e. m. I den synodalkonstitution, som upplästes under mötets 2:dra session, behandlades under 2, 3, 4 och 5 sessionerna och under sistnämnda session medelst uppstående enhälligt antogs, heter det i 7 kap., 1 art.: “Synoden skall upprätta och underhålla ett teologiskt seminarium för att uppfostra präster och skollärare för våra församlingar. Detta läroverks professorer och lärare skola utväljas af synoden och skola vara ex officio ledamöter däraf, så vida de underskrifva och vidblifva dess läroartikel.” Detta var en grundlagsbestämmelse. Vid mötet i Chicago i april 1860 hade ock tillsatts en kommitté, hvilken fått i uppdrag att uppsätta förslag till konstitution för det teologiska seminariet. Detta förslag upplästes, behandlades och antogs under 6:te sessionen. Ur den antagna “Augustana Seminariets konstitution” göra vi följande utdrag:

“1 Art. Augustana-synoden skall upprätta och underhålla ett teologiskt seminarium, hvilket för närvarande* förläggas i staden Chicago, Illinois, och kallas *Augustana Seminariet*.

2 Art. Ändamålet med denna läroanstalt skall vara att uppfostra ynglingar till det heliga predikoämbetet i lutherska kyrkan, i synnerhet för församlingar, som tillhöra Augustana-synoden, äfvensom att uppfostra skollärare.

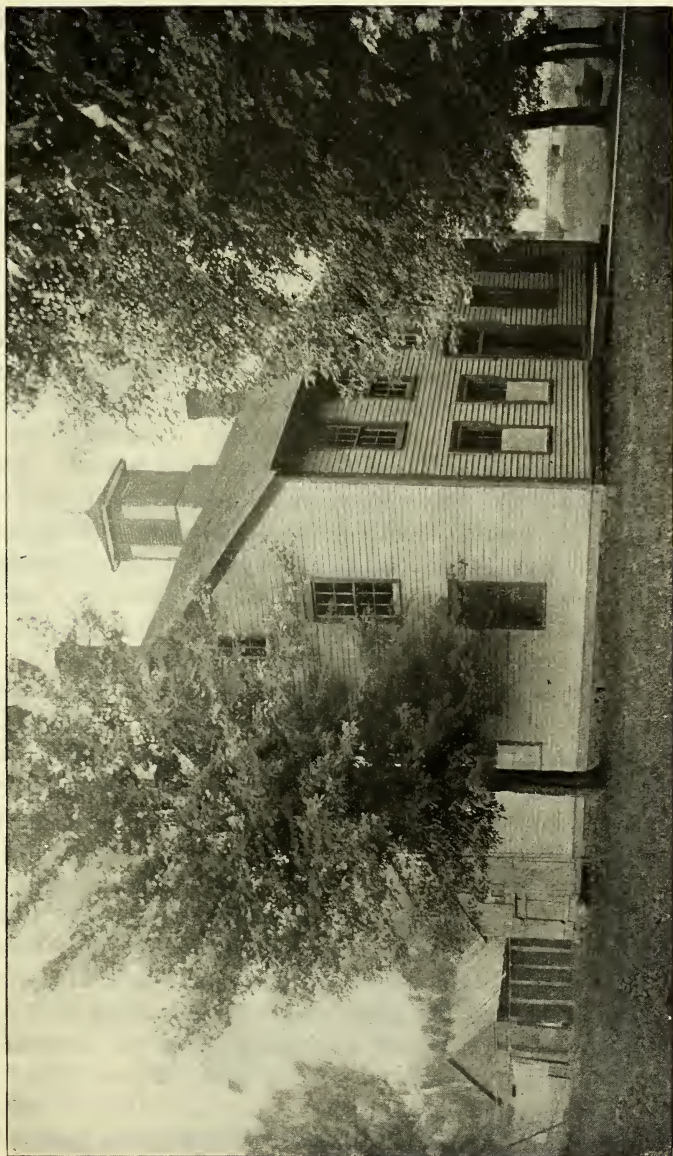
3 Art. Denna anstalt skall fördelas i tvenne afdelningar, nämligen en förberedande och en teologisk. I den förra skall undervisning meddelas i följande lärdomsgrenar: 1) Skandinaviska, engelska, tyska och latinska språken, jämte första grunderna af hebreiska och grekiska; 2) historia och geografi; 3) matematik; 4) naturvetenskaperna. Den teologiska undervisningen skall omfatta tvenne grenar, nämligen: a) den teoretiska: 1) hebreiska och grekiska språken tillika med gamla och nya testamentets exeges (-uttolkning); 2) dogmatik och symbolik (-den kristna läran och bekännelsen); 3) kyrkohistoria, och b) den praktiska, hvilken omfattar de vanliga delarna af den praktiska och pastorala teologien (prediko-ämbetets utöfning).” Undervisningen skulle meddelas

* Detta “för närvarande” visar, att läroverkets förläggande till Chicago endast var tillfälligt

af "tre eller flera professorer", en svensk, en norsk och en engelsk. De skulle väljas af synoden. Undervisningen skulle vara 38 veckor hvarje år, fördelade i två terminar, från den 1 september till den 22 december (16 veckor) och från den 20 januari till den 22 juni (22 veckor). Offentlig examen skulle hållas af professorerna i närvaro af direktörerna den 20, 21 och 22 juni hvarje år.

Vi kunna icke undgå att påminna om betydelsen af det förut nämnda mötet i Chicago den 23—28 april 1860. Vid det mötet godkändes prof. Esbjörns flyttning från Springfield, de facto beslöts upprättandet af egen synod och eget läroverk. En kommitté tillsattes "att uppsätta förslag till konstitution för synoden" och en annan "att uppsätta förslag till konstitution för vårt teologiska seminarium." Den vid Illinois State University i Springfield medelst The Evangelical Lutheran Synod of Northern Illinois 1885 fattade beslut upprättade skandinaviska professuren kan betraktas såsom början till Augustana Seminarium. Ehuru den från viss synpunkt var en del af sagda universitet, var den dock jämförelsevis själfständig, var skandinavernas och underhölls af dem. Redan i januari 1856 hade pastor Esbjörn, såsom redan nämnts, börjat samla medel för densamma; och efter det prof. Esbjörn flyttat till Chicago, var det på tal såväl vid mötet i Chicago i april 1860 som ock vid synodens första möte att söka återfå de penningar, som tillhörde den skandinaviska professuren.

Hur Augustana-synodens stiftare förstodo denna sak, visar t. ex. det förslag, som pastor Erl. Carlsson framställde under första mötets 7:de session, hvilket förslag af synoden antogs. Detta förslag och beslut lyder: "Att, då vår skandinaviska professor Rev. L. P. Esbjörn väl nedlagt sitt ämbete såsom sådant i Springfield, men vårt professorat icke därför upphört, utan endast blifvit flyttadt till vår egen läroanstalt, alltså förklara och förordna vi härmed sagde L. P. Esbjörn till skandinavisk och teologisk professor vid Augustana Seminariet i Chicago." Augustana-synoden hade emellertid ett eget läroverk, och prof. L. P. Esbjörn var dess förste president. Den första läroverks-direktionen, vald vid synodalmötets 7:de session, var: "Pastorerna T. N. Hasselquist för 4 år, E. Carlsson 3, O. Andrewson 2 och O. J. Hatlestad 1, samt herrarna F. Langeland 4, S. Gabrielson 3, C. Strömberg 2 och C. J. Anderson

“MUSPELHEM”, DEN ANDRA LÄROVERKSBYGGNADEN I PANTÖN.

1 år.” Till kassör valdes “mr Andrew Nelson Braekke i Chicago.” En kommitté för anskaffande af uppfostringshjälp åt behöfvande studerande tillsattes för en tid af ett år. Kommittéen bestod af prof. L. P. Esbjörn, pastorerna E. Carlsson, O. J. Hatlestad, A. Jacobson och mr O. Olsen.

Det första skolåret.

I sin första rapport till synoden (i Galesburg Ill., den 4—11 juni 1861) säger presidenten pastor T. N. Hasselquist:

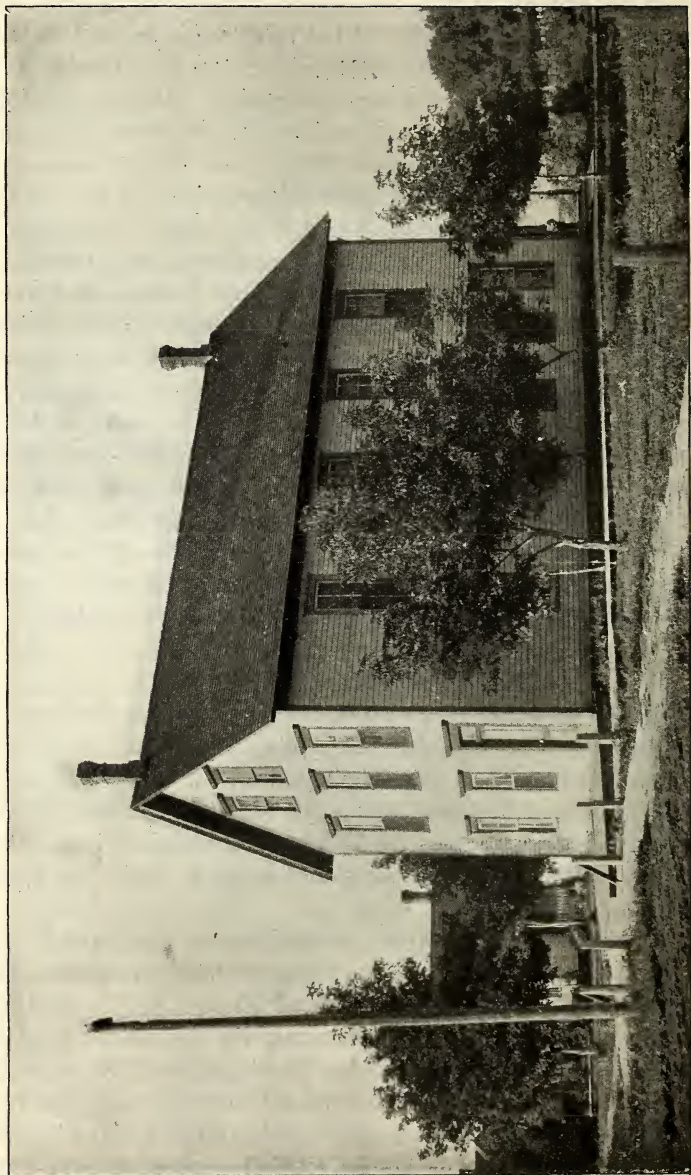
“Första året af vår synodala tillvaro är nu förflutet och det andra af våra regelbundna sammanträden såsom synod tager härmed sin början. Vår trogne Fader i himmelen har på så många sätt under detta år välsignat oss, att vi ej kunna annat än med glada hjärtan upphöja och prisa Hans heliga namn, på samma gång vi bekänna om oss: Herre, vi äro allt för ringa till all den barmhärtighet och all den trohet, som du med oss gjort hafver.” Detta syftar visserligen på verksamheten inom synoden i dess helhet, men icke minst på skolverksamheten, såsom följande utdrag visar: “Åt hvad håll vi kasta våra ögon på vårt stora arbetsfält förspörja vi den ledande och välsignande fadershanden. Låten mig anmärka några tecken därtill. Vårt seminarium har kunnat oafbrutet fortsätta sin verksamhet med ett antal studerande, större än vid många andra mer än tioåriga anstalter af samma art; och oaktadt nära nog alla studenterna måst underhållas på den kristliga kärlekens bekostnad, hafva de influtna gåfvorna varit så rikliga, att vid årets slut alls ingen skuld hvilar på vårt uppfostringsällskap. Flera af våra studenter hafva emottagit kallelse från olika håll och komma förmodligen att under detta möte ordineras och således utgöra förstlingen af vårt unga läroverk. Måtte de vara välsignade förebud till blifvande ännu större skördar.” Utrymmet tillåter oss icke helt återgifva de rapporter, som med hänsyn till Augustana Seminarium inlämnades vid detta synodalmöte. “Uppfostringsällskapet” (kommitté för anskaffande af uppfostringshjälp) inberättade, att “af seminariets 21 studerande” hade “en helt och hållet underhållit sig själf och två erhållit underhåll och biträde af de insamlade penningarna och matvarorna, men utlofvat att återbetala hvad på dem kunnat påkostas.” Församlingarna hade bidra-

git med en summa af \$737.17, hvaraf de svenska bidragit med \$576.16 och de norska med \$161.01. Utgifterna hade varit \$741.01, hvaraf 8 svenska studerande erhållit \$378.95 och 9 norska studerande \$362.06. Utom penningebidrag hade "flera församlingar insändt till skolan betydliga belopp af mjölk, smör, ost, kött, fläsk, bönor, sirap och andra matvaror, hvilka i en inrättad matanstalt blifvit af en skicklig kokerska, för billig ersättning åt de studerande tillagade." Sirap var sålunda med från början. "Särskildt får med tacksamhet erkännas", heter det i rapporten, "att svenska församlingen i Chicago på flera sätt bistått de svenska studenterna med tvättning af kläder och rum, föda i 14 dagar i höstterminens begynnelse, innan matinrättningen kom till stånd, m. m." Läroanstaltens direktion höll under det första skolåret 3 sammanträden, den 20 juni 1860, den 23 och 24 augusti 1860 och den 15 och 16 april 1861, alla i Svenska lutherska tryckföreningens lokal i Chicago. Pastor Erl. Carlsson valdes till direktionens förste ordförande. I sin årsredogörelse till synoden 1861 säger han: "Vid det första mötet... beslutades, enligt prof. Esbjörns gjorda anbud, att hans lön för det slutade så väl som innegående året skulle utgöras med \$600, men sedan med åtminstone \$700 om året."

Medels insamlande för läroverket.

I ofvan nämnda årsredogörelse heter det: "Frågan företogs om nödvändigheten af medels samlande för vårt läroverk, och beslutades att sända pastor T. N. Hasselquist eller O. C. T. Andrén såsom agent till Sverige i ändamål att hos H. Maj:t konungen i Sverige underdånigt begära tillåtelse till kollektors upptagande i alla rikets kyrkor samt att i öfrigt på bästa sätt söka samla medel och böcker till förmån för vårt läroverk — — —"

Prof. Esbjörn utsågs till agent att samla medel här i landet, samt i synnerhet att resa till Columbus, Ohio, och söka utverka af trustierna för "Capital University", att de medel, som Fru Jenny Lind-Goldschmidt gifvit till deras läroanstalt för upprättandet af ett skandinaviskt professorat därstädes, kunde blifva förflyttade till vårt seminarium och sålunda komma att användas till skandinavernas nytta, hvartill de också ursprungligen blifvit gifna." Skolans finanser skola vi icke nu söka att följa, endast berätta något

"SKÅRSELDEN", DEN TREDJE LÄROVERKSBYGGNADEN I PAXTON.

om "besöket i Sverige." Med "fullmakt, rekommendationsbref till Gustaf Adolfs-stiftelsen i Göteborg och Stockholm samt en adress till Svenska kyrkan och folket" på fickan begaf sig pastor O. C. T. Andrén enligt direktionens kallelse till Sverige. Pastor Hasselquist hade afsagt sig uppdraget. Om pastor Andréns uppdrag säger president Hasselquist i sin årsberättelse till synoden 1861: "Beslutet att sända ett ombud till vår moderkyrka i Sverige för att väcka hennes deltagande för vår sak, som ju tillika bör vara hennes, synes uppenbarligen vara leddt, både hvad val af ombud, tid och andra omständigheter beträffar, af Honom som låtit kalla sig församlingens hufvud. Otaliga hjärtan i vårt älskade, svenska fosterland brinna af innerlig kärlek till oss och hafva gifvit därpå alla möjliga bevis, till exempel i det vänligaste mottagande af vårt ombud, den käre brodern Andrén, och betydliga sammanskott af så väl penningar som böcker, och vi kunna säga oss häraf ännu hafva sett blott början." Redan den 2 mars 1861 insände pastor Andrén till skolans styrelse redogörelse öfver framgången af sitt arbete i Sverige, likaså den 2 maj 1861. I anledning häraf fattade synoden på mötet i Galesburg 1861 följande beslut:

"1) Att synoden på sina egna såväl som skandinaviska lutherska församlingarnas vägnar, hembär dess underdåniga tacksamhet till H. Maj:t konungen i Sverige för den nådiga tillåtelsen, att i tvenne år uppbära kollekt i alla rikets kyrkor till förmån för Augustana Seminarium, samt för den i sanning konungsliga gåfvan af böcker till vårt bibliotek och innerligt beder Herren Gud, att han ville nådeligen öfver H. Maj:t utgjuta sin välsignelse i andlig och lekamlig måtto, samt förläna H. Maj:t en lång och lyckosam regering öfver vårt kära fädernesland.

2) Att synoden likaledes hembär våra landsmän i fäderneslandet i allmänhet och alla välvilliga gifvare i synnerhet sitt hjärtliga tack för det utmärkt förekommande sätt, hvarpå de mottagit vårt ombud, hr past. O. C. T. Andrén, för det oegennyttiga bistånd de gjort honom i hans arbete och för de rika bidrag de gifvit till vårt läroverk, samt innerligen beder, att Guds rikaste välsignelser måtte belöna deras kärlek.

3) Att vår käre broder Andrén anmodas på tjänligt sätt framställa dessa beslut inför konungatronen och det svenska folket."*

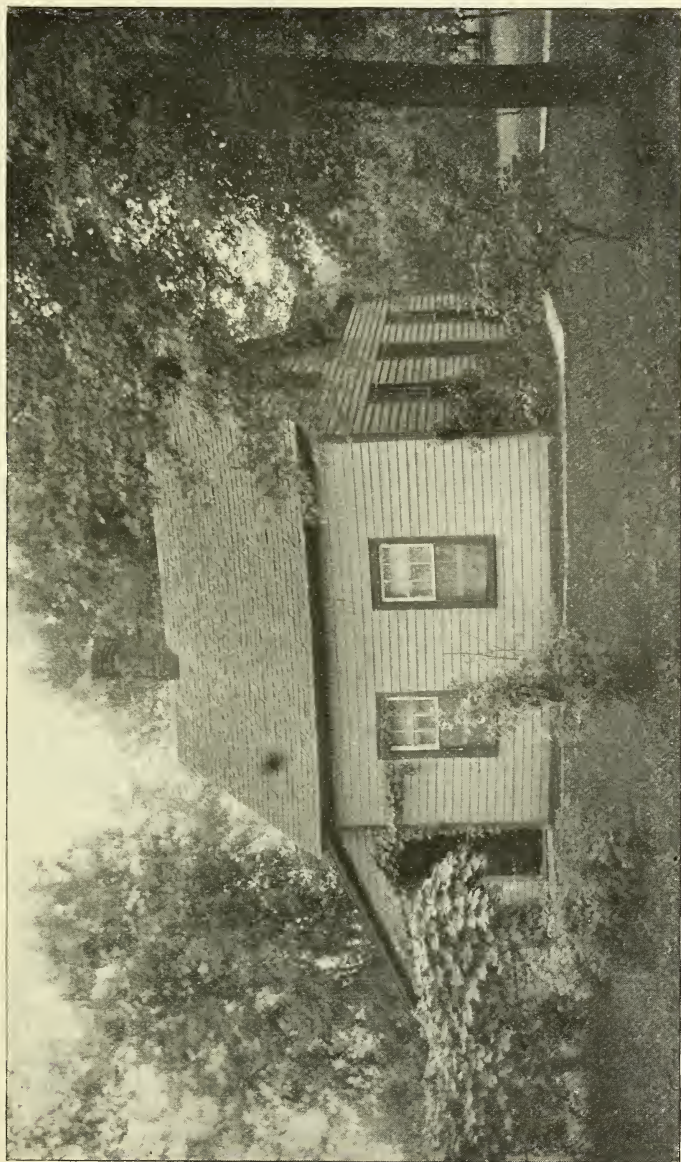
4) Tack till pastor Andrén för "hans osparda möda och utmärkt framgångsfulla arbete" i Sverige.

Vid synodalmötet 1862 meddelade direktionen synoden den sorgliga underrättelsen, att pastor Andrén beslutat "att från och med den 1 september 1861 nedlägga sitt agentskap samt i anseende till sin försvagade hälsa kvarstanna i fäderneslandet."

Vid synodalmötet 1864 inberättade pastor Carlsson å läroverksstyrelsens vägnar, att de i Sverige för Seminariet upptagna kollekterna belöpte sig till den ansevärdiga summan af \$10,846.45. I sin årsredogörelse för läroverket, daterad Filipstad den 27 maj 1862 nämner prof. Esbjörn, att han predikat i Göteborgs domkyrka den 18 maj (1862), och att den andra kollekten, hvilken då upptogs där, belöpte sig till 444 Rdr Rmt. "Den af Hans majestät konung Carl den femtonde till Augustana Seminariet skänkta betydliga del af Högstdensammes Faders Bibliotek" utgjordes af 5,000 volymer. Arbetet för Seminariets bestånd, utveckling och betryggande drefs kraftigt inom nybygggarförsamlingarna, inom andra lutherska samfund i detta land och i Sverige.

Lärare.

Frågan om skickliga lärare för läroverket var från början bekymmersam. Utom prof. Esbjörn tjänstgjorde under första läsåret pastor Abraham Jacobson och såsom biträdande lärare studerande Knut Erikson och andra "försigkomna" studerande. Pastor Jacobson flyttade snart från Chicago, och stud. Amon Johnson engagerades att biträda vid undervisningen i engelska. Dessutom biträdde vid de norska studerandenas undervisning en längre tid och utan ersättning pastor C. J. P. Peterson, "som nyligen anländt från Norge" (rapport 1861). Pastor Peterson hade erbjudits den norska professuren men förklarar, att "han hvarken ville eller kunde" antaga densamma. Vid synodalmötet 1861 fick skolans direktion i uppdrag "att öppna korrespondens med phil. kand. P. P. Waldenström i Uppsala för att erfara om och på hvad villkor han vill eller kan emottaga kallelse till lärare vid vårt seminarium eller tjänstgöring i församlingen och så vidt det kan ske kallelse utfärda." Vid samma möte beslöts ock att sända stud. A. J. Lundström till universitetet i Uppsala "för att där-

"RAGNARÖK", ETT DR HASSELQUIST TILLÖRIGT HUS I PAXTON. BOSTAD FÖR STUDERANDE.

städes genomgå en fullständigare lärdomskurs”, och detta så mycket mer som “våra vänner i Uppsala lofvat underhålla den studerande”, som i detta ändamål ditsändes.* Svårast synes det hafva varit att anskaffa “norsk professor”. Synodens norska del, som 1863 fick i uppdrag att öfverlägga om hvad som kunde göras för att få en norsk lärare anställd vid seminariet, rapporterade (1863), “att den såg ingen utväg att för närvarande skaffa en norsk lärare vid seminariet. För att meddela de norska studenterna undervisning i norska språket såg den blott en utväg, hvilken dock blott var en nödhjälps, nämligen att under fritiden sända dem till den norske prästen i Chicago, som då vill arbeta med dem så godt han kan.” Icke mycket lättare var det att erhålla lämplig lärare i engelska. Pastor H. Baugher, som enligt dr Passavants i Pittsburg och professor Schaeffers i Gettysburg rekommendation blifvit kallad till “engelsk Tutor”, besvarade kallelsen nekande. På dr Passavants rekommendation antogs på synodalmötet 1864 pastor William Kopp från West Pennsylvania-synoden såsom “engelsk Tutor”. Öfverallt märka vi, hur varsamma våra fäder voro äfven med hänsyn till val af de män, hvilka skulle undervisa och med godt exempel föregå den studerande ungdomen. Den bekymmersamma lärarefrågan blef ännu mer bekymmersam, då prof. Esbjörn nedlade sin befattning vid läroverket och flyttade till Sverige.

Prof. Esbjörn afgår, och president Hasselquist intager hans plats.

I ändamål att besöka Sverige hade prof. Esbjörn begärt tjänstledighet från den 1 april till den 1 sept. 1862. Denna begäran blef af direktionen beviljad. Prof. Esbjörn reste; och vi hafva redan sett, att han skref sin årsredogörelse för skolåret 1861—1862 i Filipstad, Sverige, den 27 maj 1862. Vid synodalmötet 1863 inberättade direktionen, att prof. Esbjörn afsagt sig sin befattning som lärare vid Augustana Seminarium med afsikt att bosätta sig i Sverige. “Vi känna”, heter det i direktionens rapport, “stor saknad däröfver, att vår älskade professor skall lämna sin verkningsskrets ibland oss.” Prof. Esbjörn hade återkommit från sin resa till Sverige och var närvarande vid synodalmötet 1863. I

* Lindström tog fil. dr graden, prästvigdes och blef lärare vid Augustana Sem. Se “Korsbaneret” 1904.

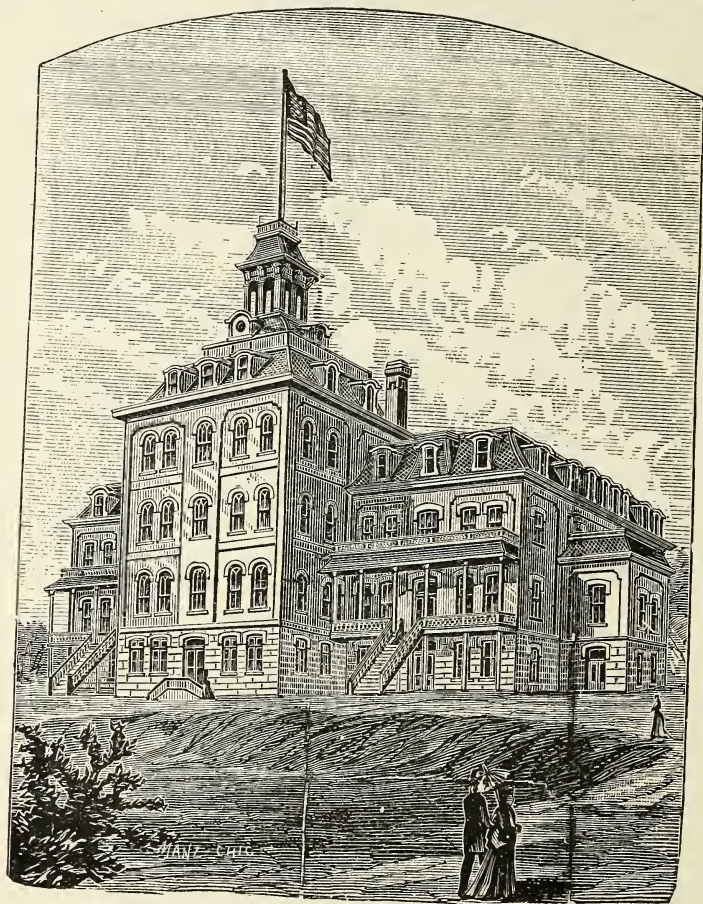
sin skolrapport 1862—1863 säger prof. Esbjörn: ”Då jag nu härmed i korthet afgifvit min sista rapport, har det skett med en hjärtlig önskan och bön till Herren Gud, att han värdes förläna synoden riklig framgång uti vårt läroverks förseende med goda lärare, och uti hela dess styrelse, att det måtte alltid blifva en den sanna trons profetskola och en anstalt för grundlig vetenskaplig bildning bland våra lärare och i våra församlingar.” Han hoppades att i sin nya verkningskrets, om Herren läte honom uppnå den, ”blifva istånd att i någon mån befrämja dess bästa och åtminstone hos Herren fälla trogna förböner för densamma”, och för ”församlingarnas och ämbetsbördernas andliga och lekamliga framgång i detta land.”*

I anledning af en af pastor B. Norelius och herr H. Wistrand. kommittéade, inlämnad rapport, antog synoden följande:

”Att synoden på det högsta beklagar förlusten af professor Esbjörn genom hans snart stundande återresa till fäderneslandet; eftersom den plats, som han med så stor tillfredsställelse, trohet, skicklighet och försakelse innehaft, icke lätteligen kan fyllas; och att synoden innesluter honom och hans familj i den himmelske Faderns skyddande hägn och med trogna förböner beledsagar honom under hans resa samt tillönskar honom Guds rika nåd och välsignelse i fäderneslandet.” Sekreteraren, pastor Jonas Swenson, skrifver i synodalprotokollet för 1863: ”Prof. Esbjörn talade några hjärtliga afskedsord till synoden, hvilka blefvo lika hjärtligt besvarade af några af synodens medlemmar. Synoden skiljdes med saknadens smärta från den man, som, varande den förste svenske lutherske präst i Amerika under denna immigrationsperiod, börjat arbetet för vår kyrka härute, och icke blott med sin verksamhet uti församlingarna och vid läroverket, utan genom sina af mångårig erfarenhet mogna råd, gjort sig dyrbar för vår kyrka här ute. Slutligen förenade sig synoden med den bortgående professorn i bön till Gud för honom och för vår kyrka.” I anledning af prof. Esbjörns resignation hade direktionen gjort försök att erhålla lärare från Sverige att ”öfvertaga Skandinaviska professorsbefattningen vid Semiariet”. Kallelse hade utfärdats så-

* Prof. Esbjörn kallades till pastor vid församlingen i Öster Våhla, Sverige, 1862, flyttade dit 1863 och betjänade denna församling till sin död den 2 juli 1870.

väl till Mag. P. P. Waldenström* som ock pastor O. C. T. Andrén, men både hade gifvit afböjande svar. Direktionen rekommenderade därför till synoden (1863), "att pastor Hasselquist, tills kan-

DEN FÖRSTA LÄROVERKSBYGGNADEN I ROCK ISLAND.

diavisk professor kan erhållas, utses till lärare." Det förslag, som denna rekommendation innebar, antogs af synoden. Vid sam-

* Det torde näppeligen behöfva anmärkas, att detta var innan Waldenström framkommit med sin nya lära.

ma möte (1863) fick direktionen i uppdrag "att till kyrkoherden, teol. kand., magistern herr Sven L. Bring utfärda kallelse att komma hit öfver och antaga Skandinaviska professorsämbetet vid Augustana Seminariet; och därest han sådan kallelse icke antager, genom skriftväxling söka utfinna någon person, som kan anses tjänlig att af synoden till professor kallas." Emedan svensk professor icke kunnat erhållas från Sverige, beslöt synoden på mötet 1864, att "pastor T. N. Hasselquist återigen tills vidare anställles som professor vid Seminariet." Detta "tills vidare" kom — och hvem ser icke nu Guds ledning och vilja därvid? — att kvarstå, till dess den åldrige patriarken, samfunds- och skolmannen dr T. N. Hasselquist, fridfullt afsomnade i Rock Island, Ill., den 4 februari 1891.

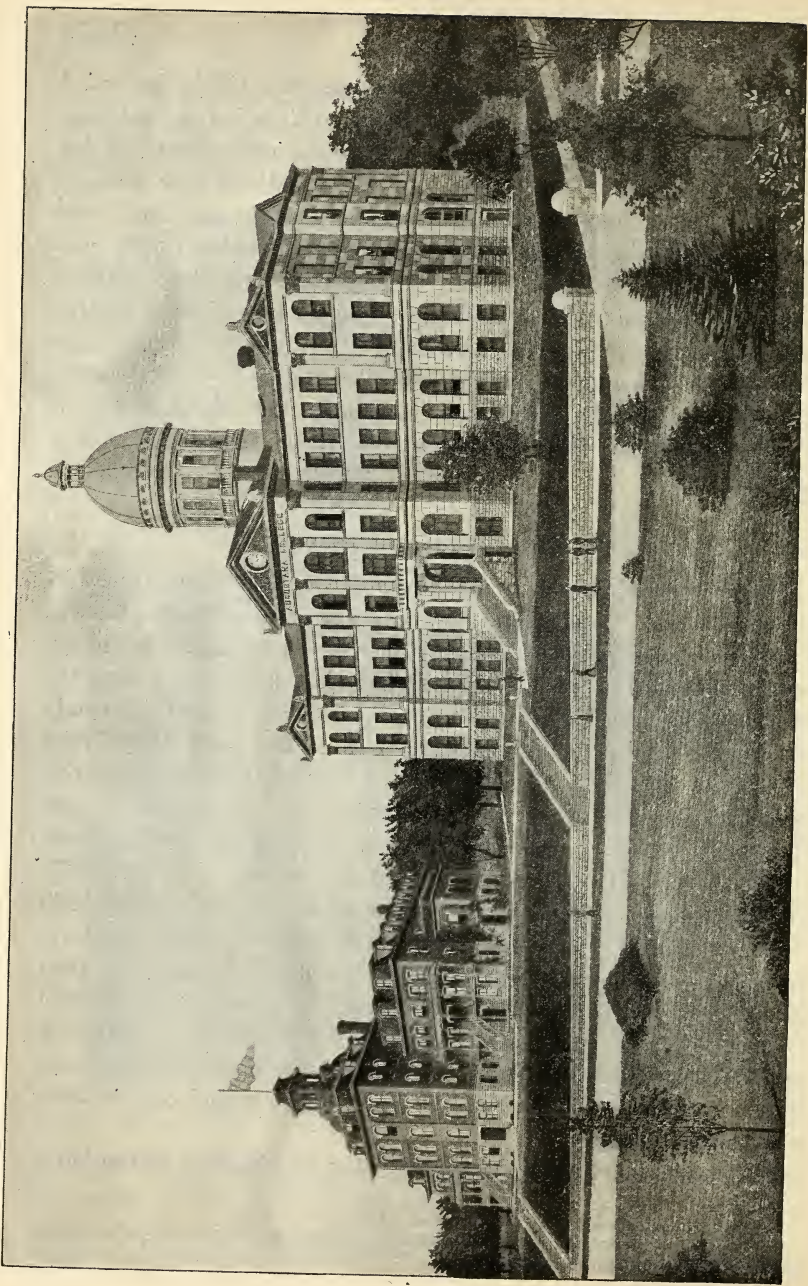
Läroverkets flyttning till Paxton, Ill.

Om än sådana funnos, hvilka önskade, att läroverket skulle förblifva i Chicago,* synes detta dock icke varit den allmänna tanken. I direktionens rapport öfver det första skolåret (afgifven vid synodalmötet 1861) heter det: "Ett anbud af land, 2,640 acres till salu och 700 acres såsom gåfva för seminariet, beläget i Grundy co., Iowa, gjordes förliden höst (1860). Pastorerna Hasselquist och Jacobson utsågos till kommitté att undersöka landets läge och beskaffenhet, samt prof. L. P. Esbjörn att korrespondera med ägarna till landet." Kommittéen hade funnit det utbudna landet i Grundy co. lågt och för det afsedda ändamålet otjänligt. "För att emellertid", heter det i direktionens rapport för läsåret 1860—61, sådan den af synoden antogs, "i öfverensstämmelse med synadens beslut,** kunna med någorlunda säkerhet uppgöra en plan för inköp af land, utsändes ny kommitté, bestående af pastorerna John Johnson och Abraham Jakobson att resa till norra Iowa, och undertecknad (Erl. Carlsson) förordnades att resa till Oconto co., Wis., i ändamål att finna tjänligt land, där en koloni och ett läroverk kunde anläggas."

I ofvannämnda direktionsrapport heter det vidare: "Från kom-

* Se Hasselquist, lefnadsteckn. af E. Norelius, sid. 97.

** Detta visar, att denna sak behandlades redan vid det möte, då synoden stiftades och beslut om ett läroverks upprättande fattades.

DEN NYA LÄROVERKSBYGGNADEN I ROCK ISLAND.

mittéen (se ofvan), som fick i uppdrag att resa till norra Iowa, hafva fördelaktiga underrättelser inkommit. Både i Butler och Grundy counties finns rik tillgång på vackert och bördigt prairie-land. I Butler är äfven tillgång på skogland". Land kunde erhållas från \$10 till \$2.50 per acre. "Äfven denna kommitté anser det land, som förliden höst blef oss tillbjudet och af pastor Hasselquist undersökt, ej allenast lågt och otjänligt, utan tillika så långt från skog och kommunikationsanstalter, att den icke vill eller kan tillstyrka landets emottagande.

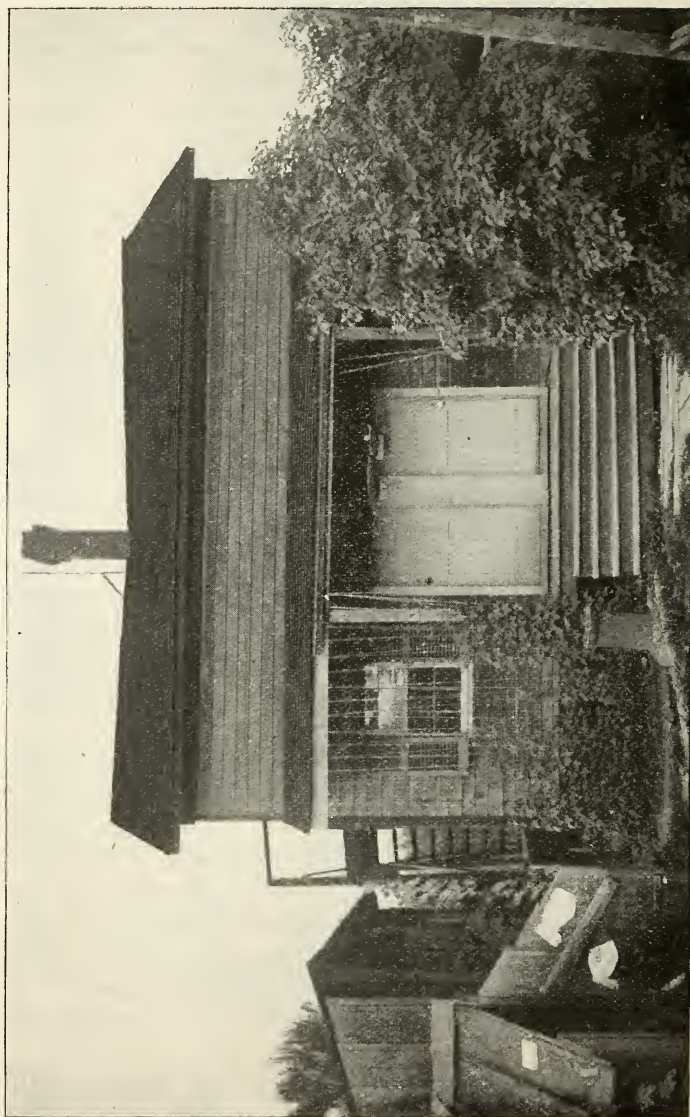
Då dock en koloni på en tjänlig plats, väl anlagd, måste blifva af stor vikt och förmån för vårt folk, samt till betydlig hjälp för upprättandet af ett läroverk, och som tillgång på godt och väl beläget land finnes för rimligt pris i Butler och Grundy counties, därför beslutadt:

1. att direktionen för Augustäna Seminarium får i uppdrag att ofördröjligen gå i författning om anläggandet af en koloni i Butler, Grundy eller Blackhawk counties eller på det ställe, där tillräckligt fördelaktiga vilkor och donationer erbjudas.

2. Att då kolonien afser befrämjandet af vårt undervisningsväsen och då ett läroverks upprättande med kolonien kommer att gifva mera värde och betydelse åt densamma, synoden härmed för binder sig att, så snart det befinnes tjänligt, förflytta vårt seminarium dit och att fördenskull en stadsplan utlägges och tillräcklig local för läroverket afsättes.

3. Att seminariets direktion utser stället, uppgör handel om land och ombesörjer planens ändamålsenliga utförande. Men innan uppköp göres, bör en subskription öppnas, där hvar och en, som önskar förena sig med kolonien antecknar sitt namn och det antal acres, som han önskar köpa samt betalar en dollar på aceren i handpenningar, hvilka skola upptagas såsom första afbetalning, då köpbrevet erhålles, eller om oförutsedda och oöfvervinnerliga hinder för planens utförande skulle möta, skola dessa penningar till deras ägare återbetalas. Så snart handpenning på 2,500 acres inkommit, skall handel uppgöras.

4. Att icke dyrare land får köpas, än att det med någon fördel kan säljas för \$5 pr acre till alla, som antecknat sig att tillhöra kolonien samt betala de föreskrifna handpenningarna. Härifrån

DR HASSELQUIST'S FÖRSTA BONINGSKUS I GALESBURG, ILL.

undantages skogland och land, som ligger inom tre mil från järnvägen, för hvilket högre pris må betalas.

5. Att de penningar, som samlas för läroverket och erhållas för försäljning af land, skola användas till kostnadernas mötande och landets betalande, samt till läroverkets underhåll och förkofran, samt att den behållning, som möjligtvis kan göras, skall användas till en lönefond och en byggnadsfond för läroverket och till uppbyggande af kyrka och pastorshus för kolonien.

6. Att alla de medel, som samlas för läroverket, alltid behållas såsom en särskild fond, under namn af "Seminariets grundfond" för evärdeliga tider, ehuru dessa penningar såsom lån mot tio procents ränta användas för inköp af landet, hvilket af direktionen hålles såsom säkerhet.

7. Att saken utan dröjsmål företages och om möjligt utföres så att utflyttning af nybyggare kan begynnas nästa år.

8. Att som detta företag icke afser någon enskild vinning, utan har till ändamål Guds rikes uppbyggande och befordrande i synnerhet, samt vårt folks framgång och väl i allmänhet, vilja vi med bön och tillförsikt anförtro detsamma i Guds hand, anropa honom om välsignelse och framgång samt med ett uppoffrande sinne, med allvar och nitälskan i tro och kärlek gå till verket." Ehuru detta koloniseringsföretag och läroverkets därmed sammanhängande tillämnade flyttning icke verkställdes, hafva ofvanstående beslut här återgifvits, emedan de visa synodens bestämda åsikt att flytta läroverket från Chicago, anlägga en koloni och därmed tjäna såväl skandinaverna som läroverket. De grundprinciper, som äro uttalade i dessa beslut, ligga och till grund för de beslut, som sedermera fattades med hänsyn till läroverkets flyttning till Paxton, Ill. I sin årsberättelse till synoden 1862 säger direktionens sekreterare, pastor T. N. Hasselquist:

"Det, som förnämligast tagit direktionens omsorg i anspråk, har varit verkställande af synodens beslut rörande val af passande ort för ett nybygge, där äfven möjligen vår skola kunde komma att förläggas. I enlighet med synodens föreskrift utsändes kommittéer såväl till Minnesota som Wisconsin och norra Iowa. Efter granskning af de ingifna, äfven i *Hemlandet* offentliggjorda, rapporterna

DR HASSELIQUIST'S FÖRSTA EGNA BÖNINGSIUS I GALESBURG.

bestämde sig direktionen för landet i Butler co., Iowa, omkring Applington-stationen och uppgjorde planen för utflyttningen, samt tillkännagaf i vår tidning, att de, som önskade utflytta skulle sig därtill anmäla, emedan ett visst antal acres måste vara tagna, innan direktionen vågade sig åstad att köpa ett större parti. Oaktadt anmälningstiden förlängdes infann sig dock ingen som köpare, hvilket direktionen dock är öfvertygad icke kom af saknad intresse för planen. Men dessutom tillkom en annan svårighet. Det pågående kriget syntes en tid åtminstone göra alla förhållanden osäkra. Ovisshet uppstod om Dubuque & Pacific-järnvägen kom att längre fortsättas. Båda dessa omständigheter kunde hafva en så nedtryckande verkan på landpriset i norra Iowa, att, om vi uppgjort köp, vår seminarie-kassa kunnat komma att lida förlust i stället för att förökas.

Under det direktionen i all denna osäkerhet icke djärfdes taga något steg, kom inbjudning från Illinois Central järnvägskompaniets president att bese dess land, hvilken inbjudning antogs, och begäfvos sig pastorerna E. Carlsson, J. Johnson, A. Jacobson och under-tecknad samt Ivar Larson och några andra landsmän å väg den 16 sisl. maj. Kort tid därefter tillbragte past. C. J. P. Peterson 4 dagar med undersökning af samma land. Resultatet af våra undersökningar var i korthet följande:

1. Land af bästa beskaffenhet finnes nästan öfverallt i öfverflöd till \$7—12 pr acre allt efter dess läge närmare eller fjärmare från stationen.

2. Betalningsvillkoren äro 6 procents ränta å köpesumman i 4 år, dock med betalning vid årets början, och därefter kapitalets afbetalning i 4 år med 6 procents ränta å obetalda delar.

3. Landet får icke af statslegislaturen beläggas med någon skatt, åtminstone tills 1867.

4. De yppersta tillfällen att afsätta hvad man har, icke blott på Illinois Central-järnvägen, utan ock på flera andra, som korsa den samma.

5. På arbetstillfällen vid de många nya järnvägsstationerna synes icke blifva någon brist.

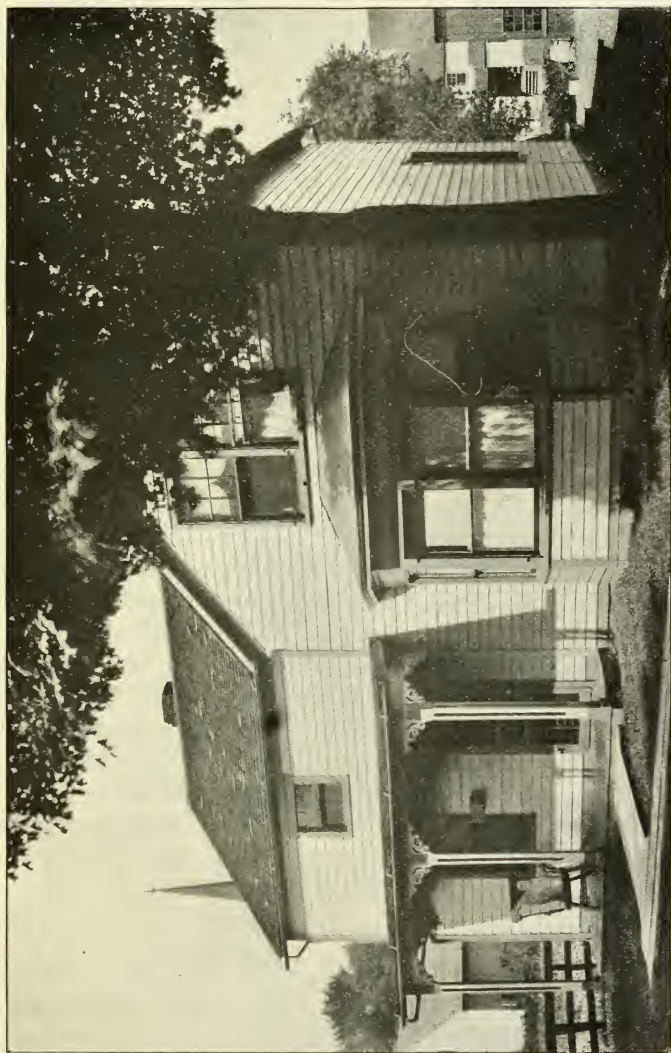
6. För vår skola erbjuder oss kompaniet följande, onekligen goda fördelar: 5,000 acres land till \$6 pr acre af sådant land, som an-

nars ej säljes under \$10. \$1 på hvarje acre land af 20,000 acres, som säljas på vår rekommendation; samt 50 cents på hvarje acre af ytterligare 40,000 acres; — dessa förmåner endast såvida skolan förlägges vid någon station på kompaniets väg.

Vid tvenne ställen fästade sig i synnerhet vår uppmärksamhet. Det ena, stationen Neoga, omkring 180 mil söderut från Chicago och det andra, Paxton eller det därvid liggande Peru, ungefär 100 mil från Chicago. Vid den förstnämnda platsen är redan ej så ringa settlement af norskar och svenskar, som nästan hvarje vecka förökas genom någon ny settlare. Stället har förmånen af god jord, som bär hvad som helst, bomull, de ädlaste frukter, det yppersta hvete etc.; men det syntes vara för långt från Chicago och de öfriga settlementen för att utgöra en passande lokal för skolan.

Paxton eller Peru omgifves af de vackraste prairier, sådana man endast finner i mellersta Illinois, i synnerhet tjänlig för den förmånliga corn-odlingen, som är västerns och framför allt Illinois' rikedom. Detta ställe ansågo vi passande för anläggande af såväl en stor koloni som vår läroanstalt." President Hasselquist avslutar sin årsberättelse med dessa ord: "Mätte nu Herren, som så faderligen ledd, förhindrat och befordrat våra företag hittills efter sin vilja och oss till godo, än vidare i denna sak bekänna sig till oss och med sitt öga och starka hand föra den till ett godt slut!" I anledning af denna redogörelse, hvilken af synoden antogs tillsattes en kommitté, bestående af J. Johnson, P. A. Cederstam, O. Paulson och J. Amundson, och skulle denna kommitté uppsätta förslag till föreskrifter för direktionen i förevarande viktiga sak. Ur den rapport, som kommittéen inlämnade, och hvilken antogs af synoden göra vi följande utdrag: "2:o Att seminariet förlägges till ett sådant ställe, hvarest en betydligare skandinavisk evangelisk luthersk församling finnes eller kan uppstå, innan någon byggnad för seminariet kan komma att företagas." Direktionen fick i uppdrag att ofördröjligen göra sig närmare underrättad om de senast gjorda anbud. Vid synodens möte i Chicago, Ill., den 23—29 juni 1863, rapporterade direktionens för läroverket ordförande, pastor Erl. Carlsson:

"Med Illinois Central-järnvägskompani har en öfverenskommelse blifvit uppgjord på följande villkor: Järnvägsbolaget säljer till Se-

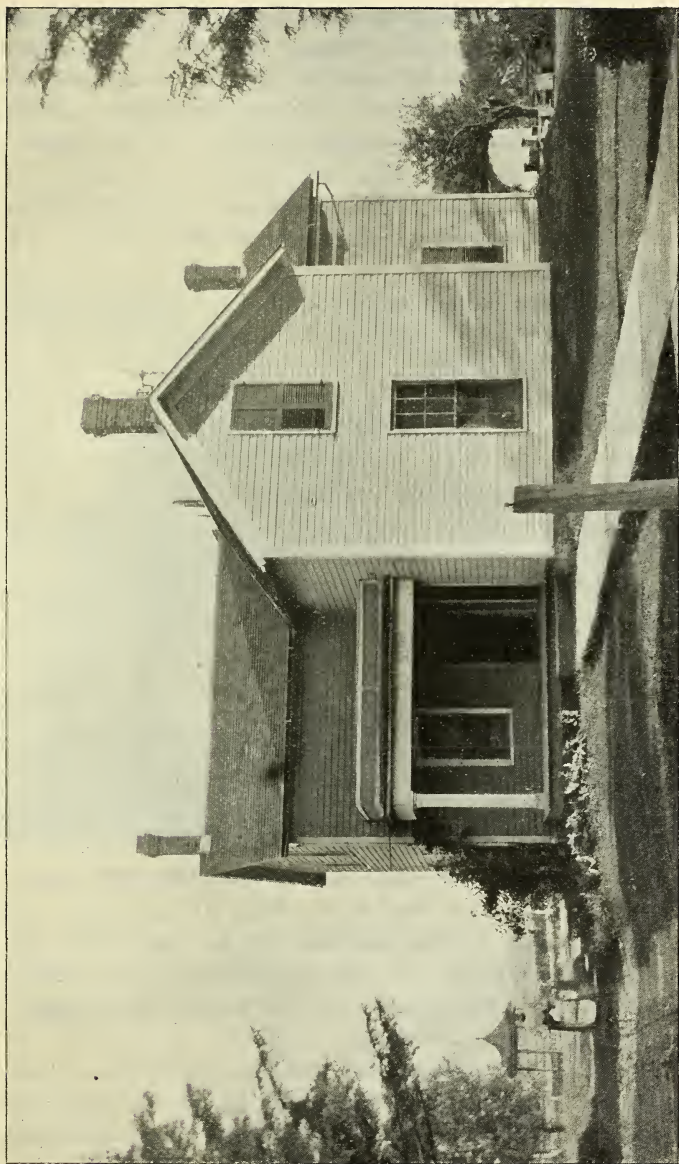
HUSET I HVLKET DR HASSELQUIST BODDE I GALESBURG 1860—1863.

minariet 1,000 acres land i närheten af Paxton för \$6 pr acre samt betalar \$1 för acre i kommission för de första 30,000 acres och 50 cents pr acre för andra 30,000 acres sålda genom vårt agentskap. Å vår sida fordras, att läroverket skall flyttas till Paxton och medeln, som under detta kontrakt erhållas, användas till betalande af de köpta 1,000 acres samt till upprättande och underhållande af läroverket. Vi måste hålla och löna en duglig agent samt under första året sälja 10,000 acres. I slutet af februari började vår agent, mr P. L. Hawkinson, sin verksamhet och har upp till datum sålt något öfver 4,000 acres. De, som nedsatt sig i och omkring Paxton, äro särdeles belåtna och utsikterna för askens framgång äro uppmuntrande. Till den första juni uppgick kommissionen för försåldt land till \$4,053.69, hvaraf kontant har inkommit \$2,350.03. En församling har redan blifvit stiftad i Paxton, och pastor T. N. Hasselquist är på sin väg dit för att därstädes bosätta sig, hvartill han af direktionen uppmuntrades vid mötet i december (1862).

Till lokal för läroverket har en mr Pells, boende i New York, erbjudit 40 acres på östra sidan af Paxton på villkor, att citizens där subskribera och inbetala alla till honom \$1,000 och att Seminariet inom fem år från krigets slut uppförde på landet en byggnad, värd åtminstone \$15,000. På dessa villkor har direktionen ej ansett sig kunna mottaga det gjorda anbudet. Vi hafva erbjudit oss, för att få slut och reda på saken, att af egna medel betala \$1,000 för 20 acres närmast staden, på hvilka vi då fordrade "full warranty deed" och på hvilket land vi då ämnade bygga läroverkets hus, samt taga "conditional deed" af mr Pells på de andra 20 acres och själfva insamla subskriptionerna i Paxton; men härpå har intet svar inkommit. Då Seminariet på västra sidan af Paxton äger 240 acres land, beläget endast en mil från stationen, har det äfven varit fråga om att anlägga läroverket på detta land.

Ett skolhus, endast 3 år gammalt, 30 fot bredt, 45 fot långt och 16 fot högt har i Paxton blifvit inköpt för läroverkets räkning för \$750. — — — — —

Direktionen vill äfven rekommendera till synodens öfvervägande och afgörande följande ämnen::

"ÅSAGÅRD", DR HASSELQUISTS HEM I PAXTON.

2:o Att läroverket till nästa termin flyttas till Paxton; att pastor Hasselquist, till skandinavisk professor kan erhållas, utses till lärare och att en engelsk underlärare (tutor) engageras, samt att ett hus, där de studerande kunna bo och spisa, hyres eller anskaffas.

3:o Att 40 acres skogland inköpes och hålles för läroverkets räkning.

4:o Att synoden nästa måndag företager en utflykt till Paxton, hvartill järnvägs-bolagets president erbjudit fri resa för alla synodens medlemmar.

5:o Att då det ännu är oafgjordt, om läroverket skall läggas på östra eller västra sidan af staden, detta icke afgöres förrän efter besöket därstädes."

Rapporten och förslagen däri antogos af synoden. I öfverenstämmelse med beslut flyttades läroverket till Paxton, Ill., och undervisningen tog där sin början hösten 1863, och pastor och president T. N. Hasselquist var läroverkets rektor.

Vid synodalmötet i Rockford, Ill., den 15—21 juni 1864 inberättade direktionen, att Seminariets inkorporations-papper, hvilka uppgjordes och underskrefvos vid närmast föregående synodalmöte, blifvit bestyrkta och afsända, det ena till statssekreteraren i Springfield och det andra till "Recorders office" i Paxton; att 40 acres skogland, blifvit inköpta, enligt synodens beslut, för \$1,622.50; att 360 acres af Seminariets 1,000 blifvit betalda med \$2,160 och fastebref erhållits; att emedan rum för de studerande omöjligen kunde hyras, direktionen för en kostnad af \$1,205.72 låtit uppföra ett tvåvåningshus, bestående af 8 rum. I sin första ämbetsberättelse såsom läroverkspresident säger prof. Hasselquist:

"I anseende till det nya skolhusets ofullbordade skick, samman kallades ej de studerande förr än i midten af september (1863), men äfven då måste de alla inpackas i mitt hus och under nära två månader undervisningen äfven där meddelas. I första hälften af november skedde inflyttningen i det nya huset och allt sedan har allting fortgått i vanlig ordning."

Tio studerande, 7 svenskar och 3 norskar bevistade skolan det första läsåret i Paxton. Med hänsyn till det stora behofvet af församlingslärare yttrade president Hasselquist i sin årsredogörelse till synoden 1864: "Det bör blifva ett allvarligt ämne för våra öf-

verläggningar, hur ynglingar med det andliga barnasinnet och godo naturliga gåfvor må kunna uppsökas, för att i vår skola utbildas.”

Vi hafva härmed sökt gifva en öfverblick öfver Augustana College & Theological Seminary till och med flyttningen till Paxton, Ill. Ringa var början, men det var guld däri. Från och med skolans flyttning till Paxton till 1893 vilja vi här nedan endast meddela en del uppgifter:

DR HASSELQUISTS BONINGSHUS I ROCK ISLAND, TILLHÖRIGT LÄROVERKET.

1865 erhöill läroverket af statslegislaturen i Illinois medelst särskildt beslut sin oktroj (special charter). Läroverkets namn skulle vara "Augustana Seminary" och vara förlagdt i Paxton eller dess närhet. 1869 gjordes ett tillägg i sagda oktroj. Läroverkets namn skulle vara "Augustana College and Theological Seminary" och vara förlagdt inom staten Illinois. Det skulle ägas och stå under uppsikt af skand. ev. Augustana-synoden. Styrelsens medlemmar skulle alla tillhöra den ev. luth. kyrkan och bland annat äga rätt

att på fakultetens rekommendation utdela vanliga lärdomsgrader. 1870, på synodalmötet i Andover, Ill., skilde sig norskarna från svenskarna och bildade norsk-danska Augustana-synoden. Skiljemässan var broderlig och företogs i bästa samförstånd. Inga skiljsaktigheter förefunnos i läro- eller författningsfrågor.* 1870 antogs nya stadgar för läroverket, hvarigenom det utvidgades till ett fullständigt sju-klassiskt elementar-läroverk, dock utan real linie (Real linie och latin linie utan svenska, se nedan).

1873 köpte läroverkets direktion en landsträcka, bestående af 18½ acres, i Rock Island, Ill., för en summa af \$10,000. Samma år beslöt synoden, att hvarje kommunikant inom synoden skulle erlägga en skolafgift af 25 cents.

1875 var den stora läroverksbyggnaden i Rock Island, Ill., numera kallad "den gamla", färdig. Läroverket flyttades till Rock Island och undervisningen tog sin början därstädes i september.

1877 aflades den första studentexamen vid Augustana College.

1879 blef läroverket af myndigheterna i Sverige likställdt med de högre svenska elementarläroverken, i det att de, som aflagt studentexamen vid Augustana College, ägde vid de svenska universiteten lika rätt med dem, hvilka tagit studentexamen i Sverige.

1880 upprättades real linie.

1882 upprättades latin linie utan svenska. Detta för att tillmötesgå icke svensk-talande studerande.

Till och med läsåret 1885—1886. uppgåfvos i läroverkets katalog de kvinnliga eleverna såsom "non matriculated female students."

+ Ehuru svenskar och norskar hittills utgjort en synod och enigt utfördt godt samarbete, var dock icke skilsmässan oförberedd.

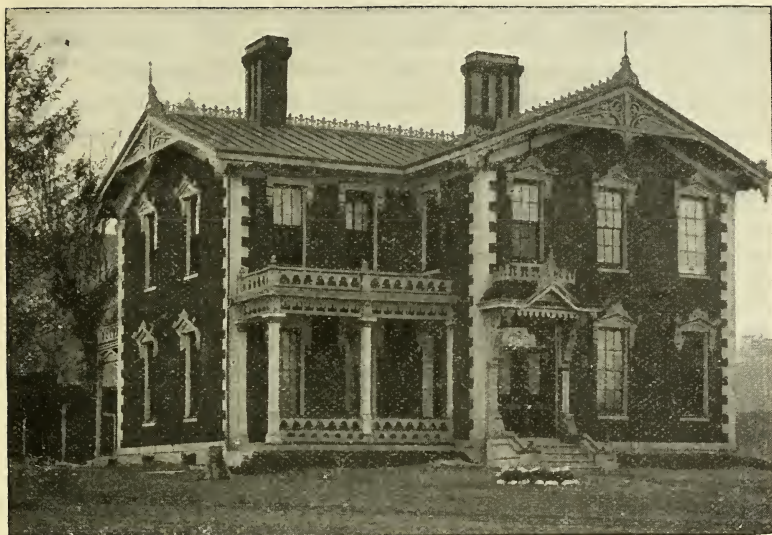
1) Med hänsyn till läroverket fördes särskild räkning på inkomster från de svenska och norska församlingarna. Särskild räkning fördes ock på de medel, som utbetalades för svenska och norska studerandes underhåll.

2) 1861 uppmanade synoden de norska församlingarna att göra hvad de kunde "för att bereda möjligheten för anställande och underhållande af norsk professor".

3) I protokollet för samma synodalmöte (1861) läsa vi: "Beträffande äganderätten till de medel, som insamlas för vårt seminarium, i händelse det någon gång skulle anses af behofvet påkalladt att upplösa förbindelsen mellan norska och svenska afdelningarna inom synoden, fattades, efter fri och broderlig öfverläggning, följande beslut:

att den gemensamma egendomen, samlad i hvarderas församlingar eller fädernas land, då delas i proportion till hvad hvar del har bidragit."

4) 1864 beslöt synoden att rekommendera sv. ev. luth. församlingen i Altona, Ill., till kollektors erhållande inom de svenska församlingarna i och för kyrkobygge, och att på grund af norska luth. församlingens i Racine, Wis., stora kyrkoskuld, rekommendera denna församling till kollektors erhållande inom de norska församlingarna. Allt detta visar hän på de "två afdelningarna", hvilka utgjorde synodens enhet, och att förberedelse för skilsmässa förefunnos.

ERICSON HALL, AUGUSTANA COLLEGE.

1886 (den 18 januari) upprättades "Augustana Conservatory of Music."

1888—1889 var handelsskolans första läsår.

1888, i januari, var den nya, präktiga läroverksbyggnaden färdig — en byggnad värdig vett och svenske män. Den uppfördes liksom hela läroverket för öfrigt af det trogna och tacksamma svenska lutherska folket i Amerika.

Läsåret 1891—1892 hade läroverket "Post-graduate Courses" i College.

Läsåret 1892—1893 hade det "Post-graduate Courses" i det teologiska seminariet.

"Art department" upprättades 1895. "Normal department" upprättades 1891.

Sitt underhåll har läroverket erhållit hufvudsakligen från vårt svenska lutherska folk. Det har erhållit åtskilliga betydande enskilda gåfvor — och för dessa känner sig hvarje läroverkets vän tacksam —, men de nästan försvinna i den rikedom af mindre gåfvor, hvilka ständigt inströmmat från Augustana-synodens egna

medlemmar. Läroverkets possessionater och skyddsherrar hafva i stort sedt varit det mindre bemedlade folket. Det ligger tanke i det kungliga valspråket: "Folkets kärlek min belöning."

Följande tabell torde i någon mån angifva läroverkets utveckling.

År	Lärare	Post Grad. Sem.	Sem.	Post Grad. College	College	Förbered.	Musik	Handelskol.	Normal	Art	Summa	Egendoms värde
1871—2*.....	5		20		12	26					58 1)	
1875.....	8		18		39	55					112	
1880.....	13		18		66	75					159	
1885.....	20		34		86	84					207	
1890.....	24		42		89	156	46	52			342	
1895.....	27	9	59	18 2)	123	103	145	123	14	17	510**)	\$195,447.27
1900.....	34	7	62	27 3)	99	79	214 4)	178	33	35	619	232,432.41
1902—3.....	42	14	63	20 5)	80	145 6)	253 7)	210 8)		45	659 9)	267,295.31

Utrymmet tillåter oss icke att utförligt tala om läroverkets presidenter och lärare. Vi bära dem dock alla i tacksam hägkomst.

Presidenter.

Pastorn och prof. L. P. Esbjörn från läroverkets början till 1863; pastorn, prof. och teologie doktorn T. N. Hasselquist från 1863 till sin död den 4 februari 1891; pastorn fil. och teol doktorn Olof Olsson från 1891 till sin död den 12 maj 1900; till förordnad president skolåret 1900—1901, prof. fil. dr C W. Foss; och sedan 1901 prof.

†) Första året efter skillsmässan från norskarna.

1) 1863—70 utgjorde elevantalet i medeltal omkring 36 hvarje år.

2) Af dessa 3 "Resident Graduates".

3) Af dessa 5 "Resident Graduates".

4) Detta antal innefattar bland annat de 35, "art dep."

5) Af dessa 2 "Resident Graduates".

6) Af dessa 26 "Special Students" och 15 tillhörande Prep. Dep. I 1892—1893 års Katalog uppgifves "Academy Dep." och "Preparatory Dep." Academy Dep. är dock i hufvudsak den gamla "förberedande afdelningen".

7) I detta antal äro inberäknade 45, som tillhöra "Art Dep."

8) Häri inberäknade 41 "Correspondence Students", hvilka icke besökt skolan, men tillhöra henne.

9) Det uppgifna elevantalet i de olika afdelningarna måste, Seminariet och College undantagna, betraktas varsamt, emedan många tillhöra mer än en afdelning.

††) 101 voro räknade minst 29 gånger. Annars skulle antalet vara 611. Liknande anmärkning tillhör denna kolumn för åren 1900, 1902, 1903. Antalet studerande är ändock något högt, ty icke så få hafva räknats mer än två gånger, emedan de varit omskrifna i flera afdelningar. I katalogen för 1901—02 är en kvinnlig elev inskrifven 5 gånger, emedan hon studerat i olika afdelningar. Detta dock ett undantag.

fil. dr Gustav Andreen. I detta sammanhang böra vi ock nämna dr Erl. Carlsson och pastor J. Jespersion, hvilka i läroverkets intresse utfört ett godt arbete.

Lärare, hvilka varit anställda i läroverkets tjänst.

Pastor W. Kopp 1864—67; pastor A. Wenaas 1868—70; pastor fil. dr A. R. Cervin 1868—78; pastor teol. dr S. L. Harkey 1868—70; pastor fil. dr A. J. Lindström 1870—71; pastor fil. mag. H. Reck 1871—1881; pastor teol. fil. kand. P. E. Melin 1875—78; pastor C. P. Rydholm (i många år föreståndare för den förberedande afdelningen) 1877—90; fil. mag. W. F. Eyster 1875—1882; fil. dr Josua Lindahl 1879—88; pastor fil. dr C. O. Granere 1871—1898 (numera bibliotekarie); fil. dr A. O. Bersell 1880—1904; pastor teol. dr R. F. Weidner 1882—1894; pastor fil. dr C. M. Esbjörn 1877—80, '83—90; pastor fil. mag. G. W. Sandt 1884—1888; musik direktör G. Stolpe 1882—1893; pastor, teol. dr, kom. af nordstj. orden II klass P. J. Swärd 1888—89; redaktör J. A. Enander, L. L. D. 1890—1893; pastor fil. mag. P. M. Lindberg 1891—1899; pastor fil. mag. E. A. Zetterstrand 1894—1901; J. E. Gustus 1890—1897; P. G. Sjöblom 1890—1894; musik direktör W. Svensson 1892—1893.

Ehuru de nu vid läroverket varande lärarna icke blifvit nämnda, undantagandes doktorerna Foss och Andreen samt bibliotekarien dr Granere, äro de dock icke glömda. Vi känna dem och uppskatta högt deras betydelsefulla arbete i bildningens tjänst. Det är en "ljusets riddarvakt."

Att säga hvad del Illinois-konferensen har tagit i Augustana College and Theological Seminary grundläggning och utveckling är icke lätt. Nog af Illinois-konferensen har varit med från början. Att allt för starkt betona Illinois-konferensens betydelse vid läroverkets grundläggning vore knappast rättvist. Illinois-konferensen har emellertid gjort sin del och de öfriga konferenserna sin, allt eftersom de bildats och framträdtt såsom särskilda delar af Augustana-synodens organism.

Följande tabell torde i någon mån visa den del Illinois-konferensen tagit i synodens gemensamma läroverk:

Illinois-konferensen och Augustana College.

År	BIDRAG FRÅN*		STUDERANDE FRÅN		DIREKTIONSLEDAMÖR		
	Illinois- konferensen	Andra konferenser	Ill.- konf:n	Andra konf:er	Antal	Från Ill.- konf:n	Från andra konf:er
1875	¹ \$ 2,215.57	¹ \$ 2,692.99	79	33	⁸ 8	8
1880	² 3,133.63	² 4,190.63	81	78	8	8
1885	5,746.96	3	117	90	8	7	1
1890	6,052.99	3	⁴ 239	103	8	8
1895	4,856.60	3	⁵ 372	138	18	11	7
1900	8,927.76	10,931.63	⁶ 456	145	18	12	6
1902-3	11,744.59	10,575.05	⁷ 520	139	18	11	7

Illinois-konferensen har äfven med hänsyn till skolverksamheten tjänat samfundet och därmed tjänat sig själf. Å andra sidan har läroverket tjänat konferensen, de olika konferenserna, samfundet såsom ett helt och därmed Guds rike. Men därmed har det ock tjänat vårt land och folk. Hvem kan fatta den rika välsignelse, som genom detta läroverk tillflutit icke allenast Augustana-synoden, utan ock hela det svensk-amerikanska folket. Men så har ock Augustana College and Theological Seminary varit ett kristligt läroverk. Och just såsom sådant har det haft och har en särskild uppgift att fylla. "Om saltet mister sin sälta, är det till intet nyttigt." Må under Guds ledning och beskydd Augustana College, öfriga läroverk inom synoden, Illinois-konferensen och hela vårt af Gud så rikligen välsignade samfund gå en ljus framtid till mötes.

J. G. DAHLBERG.

¹ För "fattiga studerande".

² Till "läroverkets underhåll".

³ För "Educational Purposes", innefattande konferensens läroverk.

⁴ Antal inskrifna i alla afdelningar 342. Omkring 279 af dessa kunna räknas tillhöra Ill.-konferensen. Af hela antalet voro 43 "twice enrolled". Räkade man 40 af dessa från Ill.-konferensen, hvilket torde vara tämligen styft, blir antalet från Ill.-konferensen 239.

⁵ Antalet inskrifna 611. Omkring 447 kunna räknas från Ill.-konferensen. 101 af de 611 voro inskrifna mer än en gång. Räknas 75 af dessa från Ill.-konf:n, blir antalet 372.

⁶ Hela antalet inskrifna 699. Omkring 516 kunna räknas från Ill.-konf:n. 80 voro räknade mer än en gång. Tagas 60 af dessa från Ill.-konf:n, blir antalet omkring 456.

⁷ Antal inskrifna i de olika afdelningarna 785. Omkring 620 kunna räknas från Ill.-konferensen. 126 voro inskrifna mer än en gång. Om af dessa tagas 100 från Ill.-konf:ns antal, blir Ill.-konferensens andel 520.

Såsom synes, äro uppgifterna icke fullt tillförlitliga, kanske Ill.-konferensen skulle hafva ett större antal; men de tjäna sitt ändamål.

⁸ 1876. Att synoden valt så många direktionsmedlemmar från Ill.-konferensen, beror naturligtvis därpå, att läroverket är beläget inom Ill.-konf:n. Synoden har icke behöft påkosta så mycket i reseutgifter o. s. v.

* Ur synodalstatistiken.

STATISTIK.

Konferensens ämbetsmän och verkställande kommitté vid konferensmötets (1903) början.

1. Ämbetsmän.*

ORDFÖRANDE: pastor och teol. dr Carl A. Evald.

VICE ORDFÖRANDE: pastor O. J. Siljeström.

SEKRETERARE: pastor Alfred Appell, A. M.

KASSÖR: pastor O. V. Holmgren.

2. Verkställande kommitté.

Dr Carl A. Evald, ex officio medlem och ordförande, dr L. G. Abrahamson, pastor O. V. Holmgren, pastor Joh. Fr. Seedoff samt herrar A. J. Laurence, Samuel Anderson och Anders Schön.

Konferensens distrikt och distriktsämbetsmän**, församlingar och präster 1903 samt prästmän*** och lekmän närvarande vid konferensmötet 1903.

1. Rock Island-distriktet.

Församlingar:	Prästmän:	Lekmän:
1. Andover, Ill.	V. Setterdahl, ordf.	J. N. Rosenstone
2. Moline, Ill.	C. A. Hemborg	Andrew Peterson

* Vid mötet valdes: ordförande, dr Carl A. Hemborg, vice ordf., pastor M. Noyd, A. M. Sekretären och kassören återvaldes.

** Enligt konferensreferatet för 1903.

*** Prästmän, vid hvilkas namn står 1) voro frånvarande från mötet; de öfriga voro närvarande.

Församlingar:	Prästmän:	Lekmän:
3. Geneseo, Ill.....	P. A. Edquist, sekr.....	Victor L. Hedman
4. Berlin (Swedona), Ill.....	John T. Kraft.....	A. J. Magnusson
5. New Windsor, Ill.....	Eric Swanson.....	A. W. Grant
6. Orion, Ill.....	P. J. Brodine.....	Gustaf Fair
7. Första, Rock Island, Ill.....	J. A. Nyvall.....	N. F. Peterson
8. Grace, Rock Island, Ill.....	C. E. Hoffsten.....	J. B. Oakleaf
9. Sion, Rock Island, Ill.....	J. G. Dahlberg.....	S. D. Hawkins
10. Bethlehem, Sterling, Ill.....		
11. Aledo, Ill.....	A. T. Lundholm.....	Charles Björkman
12. New Bedford, Ill.....		Louis Johnson
13. Cambridge, Ill.....	P. Martinson.....	C. J. Larson
14. Port Byron, Ill.....		S. A. Livingston
15. Prophetstown, Ill.....		
16. Bethesda, Morrison, Ill.....		
17. Ophiem, Ill.....	A. Edgren.....	F. A. Rehn
18. Cable, Ill.....		
19. Davenport, Iowa.....	A. W. Kjellstrand.....	G. Bergdahl
20. Emanuel, Walker Station, Ill.....		G. L. Peterson

Från Rock Island-distriktet voro dessutom närvarande följande, hvilka direkte eller indirekte stodo i synodens tjänst och voro medlemmar af konferensen: pastoren O. V. Holmgren, C. J. Bengtson, Alfred Nelson, J. Jespersen, Sven R. Pearson, prof. C. J. Södergren, doktorerna N. Forsander, C. E. Lindberg och S. G. Youngert

Följande prästmän, tillhörande Rock Island-distriktet, voro frånvarande: E. F. Bartholomew, C. O. Granere och J. Telleen.

2. Galesburg-distriktet.

1. Galesburg, Ill.....	Peter Peterson.....	A. V. Lundeberg
2. Knoxville, Ill.....	H. P. Ottoson, sekr.....	
3. Princeton, Ill.....	G. E. Hemdahl.....	J. S. Anderson
4. Wataga, Ill.....	} N. Nordgren.....	} L. W. Olson
5. Galva, Ill.....		
6. Altona, Ill.....	Erl. Anderson, kassör.....	S. M. Johnson
7. Monmouth, Ill.....	Aug. Johnson.....	A. L. Martin
8. Woodhull, Ill.....	G. A. Swanburg, ordf.....	C. J. Bergquist
9. Kewanee, Ill.....	J. M. Rydman.....	G. R. Carlson
10. Henderson Grove, Ill.....	C. H. Södergren.....	Peter Carlson
11. Bethel, Biggsville, Ill.....		
12. Wyandot, Ill.....		
13. Salem, Peoria, Ill.....	Alfred Appell.....	Nels A. Nyström
14. Salem, Putnam, Ill.....		John Magnusson
15. North Henderson, Ill.....	S. P. A. Lindahl.....	John Ellickson

Församlingar:	Prästmän:	Lekmän:
16. Immanuel, Gladstone, Ill.....		
17. Bethlehem, Canton, Ill.....		
18. Stronghurst, Ill.....		

3. Norra Chicago-distriktet.

1. Immanuel, Chicago, Ill.....	C. A. Evald.....	A. Thelander
2. Trefaldighet, Chicago, Ill.....		
3. Ebenezer, Summerdale, Ill.....		John Bengtson
4. Emaus, Jefferson, Chicago, Ill.....		
5. Sion, Highwood, Ill.....	} G. K. Stark, ordf.....	} John Anderson
6. Immanuel, Evanston, Ill....		
7. Trefaldighet, Waukegan, Ill.....		
8. St. Paul, Kenosha, Wis.....	} S. N. Elvin, sekr.....	}
9. Första, Racine, Wis.....		
10. Messias, Chicago, Ill.....	Adolf Hult.....	C. J. Olson
11. Salem, Cuyler, Chicago, Ill.....		
12. Första, Milwaukee, Wis.....	A. P. Montén.....	
Augustana Hospital, Chicago, G. Peters 1).....		

4. Södra Chicago-distriktet.

1. Salem, Chicago, Ill.....	L. G. Abrahamson.....	C. A. Johnson
2. Bethlehem, Chicago, Ill.....	M. Noyd.....	A. T. Anderson
3. Bethania, Chicago, Ill.....	G. Lundahl.....	Engelbrekt Nelson
4. Elim, Chicago, Ill.....	V. Tengwald.....	Paul Karström
5. Bethel, Chicago, Ill.....	A. P. Fors, ordf.....	
6. Gustaf Adolf, Chicago, Ill.....	J. W. Swanbeck.....	C. M. Karström
7. Bethesda, Chicago, Ill.....	G. Nelson, sekr. & kassör.....	Andrew Ringman
8. Siloa Blue Island, Ill.....	} A. P. Martin.....	}
9. Emanuel, Chicago H'ts, Ill. }		
10. Libanon, Hegewisch, Ill.....		
11. St. Paul, E. Chicago, Ind.....		
12. Tabor, Chicago, Ill.....	A. F. Bergström.....	John Lindquist

5. Västra Chicago-distriktet.

1. Gethsemane, Chicago, Ill.....	M. C. Ranseen.....	C. R. Chindblom
2. Bethany, Lemont, Ill.....	H. Colliander, ordf.....	Peter Anderson
3. Sion, Lockport, Ill.....	S. H. Newman, v. ordf.....	A. F. Ogren
4. Sion, Chicago, Ill.....	F. A. Johnsson, sekr.....	
5. Betlehem, Joliet, Ill.....		Peter Polson
6. La Grange, Ill.....	H. O. Lindeblad.....	A. J. Johanson
7. Saron, Chicago, Ill.....	E. J. A. Rosenquist.....	

Församlingar:	Prästmän:	Lekmän:
8. Messias, Austin, Chicago, Ill..	J. N. Brandelle.....	G. Söderdahl
9. Maywood, Ill.....	G. A. Elliot, kassör.....	John Gustafson
10. Augustana, Berwyn, Ill.....		Fritz N. Andrén
11. St. Paul, Chicago, Ill.....		
12. Nebo, Chicago, Ill.....	Sven A. Sandahl.....	

6. La Porte-distriktet.

1. La Porte, Ind.....	}	O. J. Siljeström	John Andreason
2. Immanuel, Donaldson, Ind.			
3. Augsburg, Porter, Ind.....	M. J. Lönner.....	Nils Johnson	
4. Augustana, Hobart, Ind.....	}	Geo. A. Johnson.....	{
5. Bethlehem, Chesterton, Ind.		} sekr. och kassör.....	
6. Trefaldighet, Elkhart, Ind.....	H. Lind, statistiker		
7. Bethel, Millers, Ind.....			
8. Saron, St. Joseph, Mich.....	}	D. A. Löfgren, ordf. }	{
9. Sion, Michigan City, Ind.....			
10. South Bend, Ind.....	N. J. Forsberg	L. Lindeblad.....	
Chicago, Ill.....	P. J. Källström 1).....		

7. Rockford-distriktet.

1. Geneva, Ill.....	Carl Christenson, ordf.....	Aug. Anderson
2. Första, Rockford, Ill.....	Joh. Fr. Seedoff	Emil Engberg
3. Sion, Rockford, Ill.....	N. P. Sjöström.....	Andrew Kjellgren
4. Emanuel, Rockford, Ill.....		C. A. Wendell
5. Pecatonica, Ill.....	J. F. Borg.....	C. F. Collins
6. De Kalb, Ill.....	A. W. Stark.....	C. Dahlgren
7. Aurora, Ill.....	Alfred Ostrom.....	Bengt Larson
8. Salem, Sycamore, Ill.....	M. Frykman.....	Gustaf Fant
9. Bethlehem, Elgin, Ill.....	J. Mellander 1) *	William Rundquist
10. Bethany, Batavia, Ill.....	C. P. Edblom, sekr.....	Aug. Johnson
11. Kirkland, Ill.....		
12. Oregon, Ill.....		
13. Bethlehem, St. Charles, Ill.....		L. A. Rosén
14. Lily Lake, Ill.....		A. E. Roos
15. Sion, Belvidere, Ill.....	G. A. Ekeberg.....	Aug. Tingman
16. Elim, Wonewoc, Wis.....		

8. Paxton-distriktet.

1. Attica, Ind.....	} J. A. Benton, kassör }	{
2. Danville, Ill.....		
3. Paxton, Ill.....	E. P. Olsson.....	W. O. Johnson

* Möjligen redan flyttad till St. Charles.

Församlingar:	Prästmän:	Lekmän:
4. Farmersville, Ill.....		S. Telander
5. Varna, Ill.....	C. A. Petersén, v. ordf.	O. Olson
6. Beaver, Ill.....		
7. Bloomington, Ill.....	Carl J. Johnson, sekr.	A. K. Lundberg
8. Rankin, Ill.....	} P. Pearson.....	{ A. Hammarstrand
9. Sion, Clarence, Ill.....		
10. Sibley, Ill.....	} A. F. Seastrand.....	{ Swen Anderson
11. Salem, Gibson, Ill.....		
12. Sion, Streator, Ill.....	} Gust. Erikson, ordf.	{ August Appleton
13. Bethany, Wenona, Ill.....		
14. Neoga, Ill.....		
15. Utica, Ill.....		
16. Granville, Ill.....		

9. Ishpeming-distriktet.

1. Bethany, Ishpeming, Mich.....	E. V. Isaacson 1)	Aug. Swanson
2. Carmel, Calumet, Mich.....	J. T. O. Olander	
3. Messias, Marquette, Mich.....	F. A. Linder, ordf.	
4. Bethlehem, Michigamme, M. }	} A. E. Monell.....	{
5. Bethany, Negaunee, Mich... }		
6. Skanee, Mich.....	C. E. Odell	
7. Emanuel, Scandia, Mich.....		
8. Bethany, Norway, Mich.....	J. E. Nyström	Aug. Johnson
9. Saron, Iron Mountain, Mich...	A. T. Fant, vice ordf.	
10. Bethlehem, Florence, Wis.....		
11. Sion, Republic, Mich.....	} A. A. Dahlberg, kass. }	{
12. St. Jacobs, Champion, Mich. }		
13. Sion, Manistique, Mich.....	A. S. Hamilton, sekr.	Knut Malmgren
14. Sion, Iron River, Mich.....		
15. Libanon, Crystal Falls, Mich..	J. J. Hoikka	
16. Salem, Bark River, Mich.....		
17. Messias, Newberry, Mich.....	Karl J. Peel 1)	
18. Maria, Amasa, Mich.....		
19. Cedarville, Mich.....		
20. Bethania, Gr. Marais, Mich.....		
21. Hancock, Mich.....		
22. Finsk-sv., Dollar Bay, Mich.....		

10. Green Bay-distriktet.

1. Nazareth, Oconto, Wis.....	
2. Zion, Marinette, Wis.....	Eric Boman, sekr.
3. Salem, Peshtigo, Wis.....	A. E. Hiller 1)

Församlingar:	Prästmän:	Lekmän:
4. Bethania, Escanaba, Mich. }	Philip Thelander, ordf. }	E. J. Anderson
5. Perkins, Mich..... }	
6. Ford River, Mich..... }	
7. Metropolitan, Mich..... }	
8. Bethesda, Daggett, Mich.....	
9. Gethsemane, Wallace, Mich.....	
10. Bethel, Menominee, Mich.....	A. J. Malmquist.....	John Bolin
11. Sion, Sister Bay, Wis.....	
12. Ebenezer, Gladstone, Mich.....	E. J. Norden, ¹⁾ kassör..	Geo. Björkinan
13. Ellison Bay, Wis.....	
14. Epäraim, Wis.....	
15. St. Paul, Juddville, Wis.....	
16. Sion, Mosling, Wis.....	m.....
17. Bethany, Whitefish, Mich.....	
18. Carney, Mich.....	

11. Ogema-distriktet.

1. Salem, Sheridan, Wis..... }	C. A. Rosander..... }
2. Bethesda, Centralia, Wis... }	
3. Bethania, Ogema, Wis..... }	F. O. Linder, sekr.... }
4. Westboro, Wis..... }	
5. Wausau, Wis..... }	Joh. Alf. Carlström.. }
6. Bethania, Sigel, Wis..... }	
7. Merrill, Wis..... }	
8. Salem, Ironwood, Mich.....	N. Gibson, ordf.....	Chas Anderson
9. Sharon, Bessemer, Mich.....	Andrew P. Säter.....
10. Bethlehem, Prentice, Wis.....	
11. Immanuel, Rhineland, Wis..	J. Wm. Johnson.....
12. Philippi, Phillips, Wis.....	
13. Unity, Wis.....	

12. Grand Rapids-distriktet.

1. Mamrelund, Lisbon, Mich... }	J. A. Norlin..... }
2. Ansgarius, Newaygo, Mich.. }	
3. Lebanon, Whitehall, Mich.....	J. N. Alexis.....
4. Grand Rapids, Mich.....	Joh. Alfr. Eckstrom.....
5. Imm'uel, Big Rapids, Mich. }	A. Lindholm, ordf.... }
6. Augustana, Colfax, Mich.... }	
7. Memorial, Morley, Mich..... }	
8. Samuel, Muskegon, Mich.....		Nels Nelson
9. Sandhem, Abronia, Mich.....	
10. Abigail, East Tawas, Mich.....	

Församlingar:

Prästmän:

Lekmän:

11. Sion, West Bay City, Mich.....	J. E. Holzt.....	
12. Eleazar, Oscoda, Mich.....		
13. Bethlehem, Detroit, Mich.....		

13. Cadillac-distriktet.

1. Sion, Reed City, Mich.....	{ C. V. Vestling, ordf. ¹⁾ }	{
2. Emanuel, Ludington, Mich.		
3. Tustin, Mich.....	{ F. A. Bonander..... }	{
4. Emanuel, Dewings, Mich.....		
5. Hobart, Mich.....	{	{
6. Cadillac, Mich.....		
7. Gilbert, Mich.....	{ Carl A. Tolin..... }	{
8. Ansgarius, Manistee, Mich.....		
9. Bethany, Elk Rapids, Mich.	{ Carl J. Youngberg, ¹⁾ sekr..... }	{
10. Traverse City, Mich.....		
11. Gust. Adolf, Mancelona, Mich.	{ J. Forsberg, v. ordf }	{
12. Cheboygan, Mich.....		

Verkställande kommittéens medlemmar:

Närvarande: hr A. J. Laurence.

Till säte och yttranderätt vid mötet upptogs: presidenten för Augustana College and Theological Seminary, dr Gustav A. Andreen, de professorer vid Augustana College, hvilka icke hade rösträtt vid mötet, de teologie studerandena vid Augustana College and Theological Seminary, medlemmarna af styrelsen för Augustana Hospital (lasarett), Chicago, teol. dr Ludvig Holmes, hrr J. E. Gustus från Moline, Ill., och N. F. Linderholm från Newman Grove, Nebraska, diakonerna vid sv. ev. luth. församlingen i Moline, Ill., prof. Frank Nelson från Topeka, Kansas, samt medicine doktorerna E. A. Edlen, J. Ernst Rehnstrom och C. O. Young.

J. G. D.

Resolutioner i anledning af de flydda femtio åren.

Med hänsyn till de flydda femtio åren af konferensens verksamhet antogs på mötet i Moline, Ill., 1903 följande resolutioner:*

“Att vi med tanken på det nu flydda halfsekleet och det inlägg af evangelisk luthersk tro, lära och lif, som vår konferens genom Guds nåd och ledning fått göra, icke allenast i vårt samfunds, utan därmed i den heliga allmänneliga kyrkans historia, vi

1. hembära kyrkans Herre och Konung, vårt lifs Gud, Skaparen, Återlösaren och Heliggöraren, vårt hjärtas tack och lof därför,

a) att han handlat med oss icke efter förtjänst, utan i stor nåd och barmhärtighet;

b) att han i sin stora barmhärtighet upprättat sitt rike ibland oss;

c) att han rikligen välsignat våra fäders och vårt arbete i Herren;

d) att vi på denna femtionde milstolpe på Illinois-konferensens af Gud anvisade väg kunna hoppfullt inrista vårt: *Ebenezer*: “Allt härtill har Herren hulpt oss”; och

2. under känslan af vår egen ovärdighet ödmjukt bedja:

a) att han i nåd värdes förlåta oss alla våra synder, på det vi inför honom må vara ett heligt folk;

b) att han i nåd värdes bevara oss och våra efterkommande vid sitt rena ord och de heliga sakramenten, hvarigenom de heligas samfund uppbygges inåt och utåt;

c) att han ville gifva oss allt mer lust och kraft att verka hans verk;

d) att han nådeligen ville bevara oss för allt ondt och farligt och förläna oss vaksamhetens och bönens ande, på det vi, under fullgörandet af vår jordiska kallelse, må kunna hoppfullt vänta vår Frälsare Jesu Kristi härlighets uppenbarelse och en gång få stå inför honom med outsägligt jubel.”

* Se Illinois-konferensens referat för 1903, sid. 27, 28.

INNEHÅLL.

	SID.
Förord	5
Jubeltesten.	
Hälsning till konferensen vid mötets öppnande. <i>Dr C. A. Hemborg</i>	7
Hälsning från <i>pastor G. Peters</i>	11
Program för femtioårsfesten	12
Historik. <i>Pastor M. Frykman</i>	13
Kyrkor inom olika delar af Illinois-konferensen.....	33
Konferensens missionsverksamhet. <i>Pastor A. W. Stark</i>	51
Afidna prästmän, hvilka tjänstgjort inom Illinois-konferensen....	55
Grafmonument.	93
Konferensens barmhärtighetsinrättningar.	
Augustana Hospital. <i>Dr M. C. Ranseen</i>	97
Barnhemmet i Andover, Ill. <i>Pastor Aug. Johnson</i>	119
Barnhemmet och Industriskolan i Joliet, Ill. <i>Pastor G. Lundahl</i>	125
Afidna lekmän, hvilka tagit verksam del i Ill.-konferensens arbete.	131
Illinois-konferensen och Augustana College and Theological Seminary. <i>Pastor J. G. Dahlberg</i>	150
Statistik	185
Resolutioner i anledning af de flydda femtio åren.....	192

ILLUSTRATIONER.

Porträtt af delegaterna vid Illinois-konferensens möte i Moline 1903. Titelplansch	
Augustana-synodens president.	9
Gamla kyrkan i Andover.	15
Nya kyrkan i Andover.	16
Pastorsbostället i Andover.	17
Gamla kyrkan i Moline.	19
Nya kyrkan i Moline.	20
Immanuels-församlingens i Chicago första kyrka.	22
Immanuels-församlingens i Chicago nya kyrka.	23

	Sid.
Gamla kyrkan i Galesburg.	25
Nya kyrkan i Galesburg.	27
Gamla kyrkan i Princeton.	30
Nya kyrkan i Princeton.	31
Trefaldighets-kyrkan i Chicago.	34
Salems-kyrkan i Chicago.	35
Bethlehems-kyrkan i Chicago.	36
Sions-kyrkan i Chicago.	37
Gethsemane-kyrkan i Chicago.	38
Sv. luth. kyrkan i La Porte, Ind.	38
Sv. luth. kyrkan i Geneva, Ill.	39
Augsburg-kyrkan i Porter, Ind.	39
Första församlingens i Rockford, Ill., gamla kyrka.	40
Första församlingens i Rockford, Ill., nya kyrka.	40
Svenska lutherska kyrkan i Attica, Ind.	41
Församlingens i Paxton, Ill., gamla kyrka.	42
Församlingens i Paxton, Ill., nya kyrka.	43
Bethany-kyrkan i Ishpeming, Mich.	44
Carmel-kyrkan i Calumet, Mich.	44
Bethany-kyrkan i Escanaba, Mich.	45
Ansgarius-kyrkan i Manistee, Mich.	46
Svenska lutherska kyrkan i Sheridan, Wis.	46
Salems-kyrkan i Ironwood, Mich.	47
Mamrelund-kyrkan i Lisbon, Mich.	48
Svenska lutherska kyrkan i Grand Rapids, Mich.	49
Sions-kyrkan i Reed City, Mich.	50
Professor L. P. Esbjörn.	56
Pastor O. C. T. Andrén.	57
Pastor Jonas SwenSSon.	58
Pastor P. Erikson.	59
Pastor A. Andreen.	60
Pastor A. G. Skeppstedt.	61
Pastor J. G. V. Carlson.	62
Pastor Carl Johan Malmberg.	63
Pastor J. P. Nyquist.	64
Pastor John Johnson.	65
Pastor Carl A. Bäckman.	66
Pastor J. S. Benzon.	67
Pastor J. E. Renström.	68
Dr T. N. Hasselquist.	69
Pastor Peter M. Sannquist.	70
Pastor S. N. Beckman.	71
Dr Erland Carlsson.	72

Pastor A. P. Lindström	73
Pastor Joel L. Haff	74
Pastor Fredrik Nibelius	75
Pastor A. Rodell	76
Pastor S. J. Österberg	77
Pastor Carl Granath	78
Dr A. R. Cervin	79
Dr O. Oisson	80
Pastor A. Challman	81
Pastor Gustave Forsberg.....	82
Pastor Hj. F. Dourén	83
Dr Pehr A. Cederstam	84
Pastor Carl Peter Rydholm.....	85
Pastor B. M. Halland	86
Pastor Victor Vixell	87
Pastor H. P. Quist	88
Pastor Johan Vibelius	89
Pastor Geo. E. Youngdahl	90
Pastor Håkan Olson.....	91
Pastor N. Th. Winqvist	92
Pastor Jonas Swenssons grafvård	93
Professor L. P. Esbjörns grafvård	94
Dr Erland Carlssons grafvård	95
Dr T. N. Hasselquists grafvård.	96
Dr O. Olssons grafvård	96
Augustana Hospital, Chicago	101
Herr Jacob Söderberg	106
Första barnhemsbyggnaden i Andover	120
Sven P. Lindell	121
Barnhemmet i Andover, Ill.	123
Barnhemmet och Industriskolan i Joliet, Ill.	126
Fröken Frida Schelander	128
Jesus välsignar barnen.	130
Johannes Samuelson	132
P. L. Hawkinson	133
Sven Peter Johnson	134
Peter Larson	135
Carl Johan Samuelson	135
S. F. Carlson	135
John Engdahl	136
P. Colseth	137
C. J. Brodine	138
Karl Samuelson	139

	Sid.
Alexander Johnson	140
J. P. Rodell	141
W. Lindberg	142
Chas B. Johnson	143
C. G. Thulin.....	144
John Swanton	145
Fil. dr A. O. Berseli.....	146
Charles P. Holmberg	147
Adam Anderson	148
John Erlander	149
Första skolhuset i Chicago.....	152
"Valhalla", första läroverksbyggnaden i Paxton.....	154
"Muspelhem", andra läroverksbyggnaden i Paxton.....	157
"Skärselden", tredje läroverksbyggnaden i Paxton.....	157
"Ragnarök", bostad för studerande i Paxton.....	163
Den första läroverksbyggnaden i Rock Island.....	166
Den nya läroverksbyggnaden i Rock Island.....	168
Dr Hasselquists första boningshus i Galesburg.....	170
Dr Hasselquists första egna boningshus i Galesburg.....	172
Huset i hvilket dr Hasselquist bodde i Galesburg 1860—1863.....	175
"Asagård", dr Hasselquists hem i Paxton.....	177
Dr Hasselquists boningshus i Rock Island.....	179
Ericson Hall, Augustana College	181

